

Суботні біблійні
уроки

An open, glowing treasure chest is the central focus, set against a dark, starry background with nebulae. The chest is made of dark, weathered metal and is open, revealing a bright, golden light emanating from within. The light creates a soft glow around the chest and illuminates the surrounding space. The chest has several latches and a handle on the front. The overall atmosphere is mysterious and divine.

*Розмірковуюючи з
нашим Творцем*

Том 99, №1
Січень – березень 2023 року

Зміст

1. Боже Слово до людства сьогодні	7
2. Могутнє Слово Бога	15
3. Отруйні змії	22
4. Дайте мені оливи у каганець мій	30
5. Євангелія у Старому Заповіті	40
6. Вічний Божий Закон.	48
7. Таємниця Євангелії	55
8. Прибитий до хреста	63
9. Коли визнаємо свої гріхи	73
10. «Освятити їх істиною Твоєю»	81
11. Старий Заповіт	89
12. «Прийдіть, і будемо правуватися»	97

Уроки суботньої школи – спеціальна програма вивчення, яка базується винятково на Біблії й Дусі Пророцтва без додаткових коментарів. Цитати, по можливості, наведені короткі, щоб дати пряму і зрозумілу відповідь. У деяких випадках у цитатах розміщені додаткові слова в дужках [...], щоб підтвердити ясність контексту. У всіх примітках вказані сторінки оригіналу. Рекомендується додаткове дослідження даного матеріалу.

Уроки суботньої школи видаються щоквартально Відділом суботньої школи Генеральної Конференції Адвентистів Сьомого Дня Реформаційного Руху. Авторське право © 2023. Друкуються й поширюються Видавничою Асоціацією «Вісник Реформації», 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, США. Телефон: (540) 366-9400 * США і Канада 1-888-712-1234 * Факс: (540)366-2814 *Інтернет: <http://www.sdarm.org> * Електронна пошта: info@sdarm.org

Літературний відділ Української Унії:
58018 м. Чернівці-18, п/с 864
Телефон/факс: +38(096)411 33 64; +38(066)811 44 64
Інтернет: <http://www.asdrd.org>
Електронна пошта: sdarm_LO@i.ua
You Tube: SDARM UA

Передмова

Всевишній Бог створив насправді дивовижне творіння, і Він підтримує його тут, на землі, вже понад 6000 років. Завершальною кульмінацією Його величного творіння є людство, створене за Його подобою! Цей людський рід створений для того, щоб населяти цю планету та панувати над нею. Завдяки інтелекту та здібності мислення, які були даровані людству, цьому виду істот – homo sapiens – було довірено цей привілей, але найважливіше є те, що тільки цій істоті на землі дарована можливість жити у радісній присутності величного Творця протягом усієї вічності.

Як будь-який привілей і відповідальність, він також дається на певних умовах. Справедливий і милосердний Творець Всесвіту чітко представляє ці умови перед нами і запрошує нас розмірковувати з Ним, щоб ми могли зрозуміти умови Його заповіту.

Тому протягом наступних трьох місяців учні суботньої школи в усьому світі вивчатимуть найважливішу тему: «Розмірковуючи з нашим Творцем». Це перша частина річної серії уроків під назвою: «Скарби істини», в якій міститься важливе розуміння чудових перлин істини, які мають величезну цінність у приготуванні до вічності. Усі бажаючі бути спасеними повинні мати глибоку, щиру віру в Бога та переможний християнський досвід, котрий витримає навіть важкі суворі випробування останньої години історії Землі.

«Релігія, звернена до розумних істот, призведе до розсудливих доказів своєї щирості, оскільки будуть помітні результати у серці та характері. Благодать Христа проявлятиметься в їхній повсякденній поведінці. Ми можемо сміливо запитати тих, хто заявляє про своє освячення: чи видно у вашому житті плоди Духа? Чи проявляєте ви лагідність і смиренність Христа, і чи є очевидним той факт, що ви щоденно навчаєтесь у школі Христа, формуючи своє життя за зразком Його безкорисливого життя?

Найкращим доказом того, що хтось із вас підтримує зв'язок з Богом Небес, – є виконання Його заповідей. Найкращим доказом віри в Христа є недовіра до себе та залежність від Бога. Єдиним надійним доказом нашого перебування у Христі є відображення Його образу. Коли ми так чинимо, то свідчимо про те, що ми є освячені істиною, тому що істина буде відображатися в нашому повсякденному житті». – *Ви приймете силу.* – С.121.

«Чимало людей намагаються виконувати Божі заповіді, однак не мають внутрішнього миру й радості. Цей недолік їхнього

досвіду – результат недостатнього застосування віри. Вони ходять немовби по солончаках, по пересохлій пустелі. Такі люди мало просять, хоча могли б просити багато, бо для Божих обітниць немає меж». – *Дії апостолів*. – С.563.

Ми молимося про те, щоб протягом цього кварталу всі ми могли збагатитися завдяки суботнім біблійним урокам і щоб наша віра щедро зміцнилася, коли ми дійсно будемо розмірковувати зі Всезнаючим!

Відділ суботньої школи Генеральної Конференції

Субота, 7 січня 2023 року

ПОЖЕРТВУВАННЯ ПЕРШОЇ СУБОТИ ДЛЯ РОЗ- ВИТКУ МЕДИКО-МІСІЙНОГО СЛУЖІННЯ НА ТЕРИТОРІЯХ КРАЇН СНД

З 1925 року звістка Реформації пролунала в цьому регіоні у вкрай складних умовах. Багато наших братів були ув'язнені за Боже Слово. Дехто пожертвував своїм життям заради істини. У 1990-х роках наша Церква мала можливість вільно проповідувати Добру звістку,

і активно використовувала цю можливість. Протягом останніх кількох років у деяких регіонах можливості для відкритої проповіді стали обмеженими. З Божою допомогою було придбано ділянку землі в мальовничому місці для проведення табірних служб та оздоровчо-місійної роботи – це перспективне служіння в наші дні.

«Євангелія та медико-місійна робота мають просуватися разом. Євангелію необхідно об'єднати з принципами справжньої санітарної реформи. Християнство неодмінно треба втілювати у практичне життя. Повинна здійснюватись серйозна, ґрунтовна реформаторська робота... Ми повинні представляти принципи санітарної реформи людям, роблячи все можливе, щоб спонукати їх усвідомити необхідність цих принципів і втілити їх у життя» – *Свідчення для Церкви* – Т.6. – С.379.

Христос знає потребу кожного нещасного. Коли злі духи опановують людину, Христос відчуває її страждання. Коли гарячка спалює людське життя, Він разом з людиною переживає її муки. І нині Він так само готовий зцілювати хворих, як і за днів Свого земного життя. Слуги Христа – це Його представники, Його посередники. Через них Ісус бажає виявляти Свою цілющу силу» – *Бажання віків*. – С.823, 824

«Христос більше не присутній у нашому світі особисто, щоб, як раніше, ходити містами та селищами, зцілювати хворих. Але Він доручив нам розширювати і вдосконалювати розпочату ним медико-місійну діяльність» – *Свідчення для Церкви* – Т.9. – С.168

«Якби всі, хто має світло істини, наслідували приклад, залишений Христом, вони б не витрачали свої Богом дані здібності, кошти і час на одне-два місця, в той час світло істини має поширитися на увесь світ. Дивовижне одкровення благодаті, явлене в євангельській звістці, необхідно поширити всюди». – *Цей день з Богом. – С.107.*

Ми віримо, що завдяки Божій милості й за допомогою братів та сестер з усього світу Господь допоможе здійснити цей проєкт. Хай Господь благословить кожного, хто прагне підтримати цей задум молитвами і коштами.

Відділ суботньої школи

Боже Слово до людства сьогодні

«Так говорить Господь: «Проклятий той муж, що надію кладе на людину, і робить раменом своїм [слабу] плоть, а від Господа серце його відступає!» (Єремії 17:5).

«У Своїй милості й вірності Бог часто допускає, що ті, кому ми довіряємо, підводять нас, щоб ми могли зрозуміти, як нерозважливо покладати надію на людину і робити своїм раменом слабку плоть». – Служіння зцілення. – С.486.

Додаткові матеріали для вивчення:

Поради батькам, вчителям і студентам. – С.460-463;

Основи християнського виховання. – С.129-137.

Неділя

1 січня

1. ЯК БУЛА ДАНА БІБЛІЯ?

а. Яким чином було дане Святе Письмо? (Надайте деталі).

2 до Тимофія 3:16: «Усе Писання Богом надхнене, і корисне до навчання, до докору, до направи, до виховання в праведності»; 2 Петра 1:21: «Бо пророцтва ніколи не було з волі людської, а звіщали [його] святі Божі мужі, проваджені Духом Святим»; Числа 12:6: «І сказав Він: «Послухайте ж ви Моїх слів: Якщо буде між вами пророк, [то Я], Господь, дамся пізнати в видінні йому, у сні говорити з ним буду».

«Не слова Біблії, але люди, котрі її писали, були «Богом надхнені». Натхнення діє не на слова чи висловлювання людини, але на саму людину, і її розум під впливом Святого Духа наповнюється певними думками. Конкретні ж слова, котрі є вираженням цих думок, несуть відбиток індивідуальності. Таким чином поширюються Божественні настанови. Божественний розум і воля поєднуються з людським розумом і волею; отже слова, написані людиною, стають Словом Бога». – Вибрані вісті. – Кн.1. – С.21.

б. Шукаючи керівництва від Бога, що ми повинні усвідомити про сні та видіння?

Повторення Закону 13:1-5: «І кожне слово, що я наказую його вам, будете додержувати виконувати, – не додаси до нього, і не відіймеш від нього. 2Якщо повстане серед тебе пророк або сновидець, і дасть

тобі ознаку або чудо, Зі збудеться та ознака й те чудо, що сказав він тобі, [до того] говорячи: «Ходімо ж за іншими богами, яких ти не знав, і будемо їм служити», 4то не слухайся слів того пророка або того сновидця, бо [цим] Господь, Бог ваш, випробовує вас, щоб пізнати, чи ви любите Господа, Бога вашого, усім своїм серцем і всією своєю душею. 5За Господом, Богом вашим, будете ходити, і Його будете боятися, і заповіді його будете виконувати, і голосу Його будете слухатися, і Йому будете служити, і до Нього будете линути»; Єремії 29:8: «Бо так промовляє Господь Саваот, Бог Ізраїлів: Нехай не зводять вас ваші пророки, що серед вас, та ваші чарівники, і не прислухуйтеся до ваших снів, що вам сняться».

в. Які інші причини сновидінь?

Екклезіаста 5:2, 6: «²Бо як сон наступає через велику роботу, [так] багато слів [має] і голос безглуздого... ⁶Бо марнота в численності снів, як і в многості слів, але ти бійся Бога!».

г. Як ми повинні випробовувати пророків?

1 до коринтян 14:32: «І коряться духи пророчи пророкам»; *Ісаї 8:19, 20:* «¹⁹А коли вам скажуть: «Запитуйте духів померлих та чародіїв, що цевірінкають та муркають», [то відповісте]: «Чи ж народ не звертається до свого Бога? За живих [питатися] мертвих? ²⁰До Закону й свідцтва! Як вони не так кажуть, як це, то немає для них зорі ранньої!».

1. Яким чином Божественне Натхнення дається людству?

Понеділок

2 січня

2. ЧИ Є СВЯТЕ ПИСЬМО БЕЗПОМИЛКОВИМ?

а. Наскільки ми можемо довіряти чистоті Божого Слова?

Псалом 12:7, 8: «⁷Господні слова – слова чисті, [як] срібло, очищене в глинянім горні, сім раз перетоплене! ⁸Ти, Господи, їх пильнуватимеш, і будеш навіки нас стерегти перед родом оцим!».

«Біблія містить в собі багато дорогоцінних істин. У ній міститься альфа й омега знання». – *Служителі Євангелії*. – С.309.

«У Біблії нам представлена безпомилкова Божа порада. Її вчення, втілені у практичне життя, зроблять людей гідними зайняти будь-яку відповідальну посаду. Біблія – Божий голос, який щодня промовляє до душі. Наскільки уважно молоді

люди повинні вивчати Боже Слово і зберігати в серці його дорогоцінні настанови, щоб ці заповіді могли керувати всією їхньою поведінкою». – *Свідчення для Церкви*. – Т.4. – С.441.

«У Своєму Слові Бог передав людям знання, необхідне для спасіння. Святе Письмо слід сприймати як авторитетне, безпомилкове одкровення Його волі. Воно є стандартом характеру, одкровенням доктрин та випробуванням досвіду». – *Віра, якою я живу*. – С.13.

«[Молодим людям] потрібен мудрий Радник і надійний Провідник. Такого Радника та Провідника вони знайдуть у Божому Слові. Поки вони не стануть старанними дослідниками Божого Слова, вони припускатимуться серйозних помилок, які будуть перешкодою для їхнього власного щастя та щастя інших людей як у теперішньому, так і в майбутньому вічному житті». – *Вісті для молоді*. – С.443.

б. Наскільки довговічними є принципи Святого Письма?

Від Матвія 24:35: «Небо й земля проминеться, але не минуться слова Мої!»; Псалом 119:160: «Правда – підвалина слова Твого, а присуди правди Твої – навіки»; Ісаї 40:8: «Трава засихає, [а] квітка зів'яне, Слово ж нашого Бога повіки стоятиме!».

«[Христос] навчав, що Боже Слово має бути зрозумілим для всіх. Він вказував на Писання як на безперечний авторитет, і ми повинні робити теж саме. Біблія має бути представлена як Слово Предвічного Бога, як кінець усіх суперечностей та підвалина всієї віри». – *Наочні уроки Христа*. – С.39, 40.

«Біблія, яка повністю приймається і вивчається як голос Божий, розповідає людській родині про те, як досягти оселі вічного щастя і знайти скарби Неба». – *Основи християнського виховання*. – С.444.

«Хіба освіта, яку дають в наших школах, не повинна давати чіткіші знання Божого Слова, котрі приведуть душу до живого зв'язку з Богом, зосередивши погляд розуму в Бозі, пробуджуючи всі найкращі почуття в душі? Це та освіта, яка є такою ж тривалою як вічність». // *Бюлетень Генеральної конференції, 6 березня 1899 року*.

2. Наскільки ми можемо довіряти Біблії? Чому?

3. ПРИЙМАЮЧИ СВЯТЕ ПИСЬМО БОЖЕСТВЕННОГО НАТХНЕННЯ

а. Що ми повинні усвідомлювати, коли Бог говорить через Своїх пророків?

Єремії 1:4-9: «⁴І прийшло мені слово Господнє, говорячи: ⁵«Ще поки тебе сформував в утробі матерній, Я пізнав був тебе, і ще поки ти вийшов із нутра, тебе посвятив, дав тебе за пророка народам!» ⁶А я відповів: О, Господи, Боже, таж я промовляти не вмію, бо я [ще] юнак!... ⁷Господь же мені відказав: «Не кажи: «Я юнак», бо ти підеш до всіх, куди тільки пошлю Я тебе, і скажеш усе, що тобі накажу. ⁸Не лякайся перед ними, бо Я [буду] з тобою, щоб тебе рятувати, говорить Господь!» ⁹І простяг Господь руку Свою, і доторкнувся моїх уст та й до мене сказав: «Ось Я дав в твої уста слова Мої!»; **1 до солунян 2:13:** «Тому то й ми дякуємо Богові безперестанку, що, прийнявши почуте від нас Слово Боже, прийняли ви не як слово людське, але – як правдиво то є – Слово Боже, що й діє в вас, віруючих».

«Але Христос навчав Своїх учнів, що вони повинні відкрити свій розум для Його повчань і бути готовими вірити. Він виголосив над ними благословення, бо вони бачили очима і чули вухами – і повірили...

Тільки той, хто приймає Писання як звернений особисто до нього голос Божий, є справжнім учнем. Він тремтить перед Словом, бо для нього воно – жива дійсність». – *Наочні уроки Христа.* – С.59.

«Біблія вказує на Бога як на свого Автора, проте вона була написана людьми, і у різноманітності стилів її окремих книг проглядають характерні риси її письменників. Відкриті істини «Богом надхненні», але виражені словами людей (див. 2 до Тимофія 3:16). Безмежний Бог через Духа Святого просвітлював розум і серце Своїх слуг. Він посилав сни і видіння, символи та прообрази, і ті, кому таким чином була відкрита істина, вже самі виразили дані їм думки словами». – *Вибрані вісті.* – Кн.1. – С.25.

б. Що Бог часто відкриває через Своїх пророків, для того щоб допомогти нам зрозуміти всезнаючу і вічну природу Божества?

Амоса 3:7: «Бо не чинить нічого Господь Бог, не виявивши таємниці Своєї Своїм рабам пророкам»; *Ісаї 46:9, 10:* «⁹Пам'ятайте про давнє, відвічне, бо Я Бог, і немає більш Бога, й нікого, як Я, ¹⁰що звіщаю кінець від початку, і наперед – що не сталося [ще], і що говорю: «Мій замір відбудеться, і всяке жадання Своє Я вчиню».

«Історія та пророцтва свідчать про те, що Бог усієї землі відкриває світові таємниці через Своїх вибраних носіїв світла для світу. Скептичний світ, який говорить і пише про вищу освіту, просторікує про речі, яких він не розуміє. Він не бачить, що істинна вища освіта охоплює більш досконале пізнання Бога та посланого Ним Ісуса Христа. Мало хто розуміє, що вся істинна людська наука походить від Бога науки і що Бог демонструє світові те, що Він є Царем над усім». // *Біблійна виховна школа, 1 грудня 1912 року.*

«Коли читаємо літописи людської історії, може видатися, що процвітання народів, піднесення та падіння імперій залежать від волі й завзяття людини, і що на хід подій значною мірою впливають її сила, честолюбство чи примхи. Але Боже Слово відхиляє завісу, і ми спостерігаємо, як у всіх діяннях людей, у всіляких зіткненнях людських інтересів, сил та пристрастей милостивий Бог непомітно й наполегливо звершує Свою волю». – *Пророки і царі.* – С.499, 500.

3. З якою метою були дані пророчі Писання? Який авторитет приносять з собою усі Богом надхнені праці?

Середа

4 січня

4. ЩО НЕОБХІДНО З НАШОГО БОКУ?

а. З яким ставленням ми повинні підходити до дослідження Біблії?

Ісаї 66:1, 2: «¹Так говорить Господь: Небеса – Мій престол, а земля – то підніжок для ніг Моїх: який же то храм, що для Мене збудуєте ви, і яке ото місце Його відпочинку? ²Таж усе це створила рука Моя, і так все це сталося, говорить Господь! І при тому дивлюсь Я на вбогого та на розбитого духом, і на тремтячого над Моїм словом»; *Від Івана 7:17:* «Коли хоче хто волю чинити Його, той довідається про науку, чи від Бога вона, чи від Себе Самого кажу Я»; *Дії 17:10, 11:* «¹⁰А брати відіслали негайно вночі Павла й Силу до Верії. І, прибувши вони, пішли в синагогу юдейську. ¹¹Ці були шляхетніші за солунян, – і слова прийняли з повним запалом, і Писання досліджували день-у-день, чи так воно є».

«Коли душа підкоряється Христові, нова сила опановує новим серцем. Відбувається зміна, якої людина ніколи не здійснить власними силами. Це надприродна дія, що вносить у людську природу надприродний елемент. Душа, котра підкорялася Христові, стає Його власною фортецею, яку Він охороняє в цьому неспокійно-

му світі. Господь бажає, щоб у цій фортеці не визнавали жодної іншої влади, окрім влади Бога. Душа, котра перебуває під владою Небесних сил, стає неприступною для нападів сатани. Але якщо ми не підкоряємося Христовій владі, то потрапляємо в полон до лукавого». – *Бажання віків*. – С.324.

«Заперечувати, сумніватися, критикувати, висміювати – це та освіта, яку багато хто отримав, і плоди, які вона приносить. Люди відмовляються приймати докази. Тілесне серце веде битву проти світла, істини та знання. Ісус Христос був у кожній кімнаті, де ви проживали. Скільки молитов підносилося до Неба з цих кімнат?» – *Еллен Г. Уайт. Матеріали 1888 року*. – С.140.

«Немає жодної впевненості в тому, що наше вчення є вірним і вільним від омани та від усього непотрібного, якщо ми щоденно не виконуємо Божу волю. Якщо ми виконуємо Його волю, то дізнаємося про це вчення. Ми побачимо істину в її священній красі. Ми приймемо її з благоговінням і благочестивим страхом, і тоді зможемо представити іншим людям ту істину, в якій переконані самі. У цій урочистій роботі не повинно бути почуття переваги чи самозвеличення». – *Там саме*. – С.46.

б. Яка частина Біблії є важливішою за іншу частину?

До римлян 15:4: «А все, що давніше написано, написано нам на науку, щоб терпінням і потіхою з Писання ми мали надію»; Від Луки 24:27: «І Він почав від Мойсея, і від Пророків усіх, і вияснював їм зо всього Писання, що про Нього було»; Ісаї 28:10: «Бо на заповідь заповідь, заповідь на заповідь, правило на правило, правило на правило, трохи тут, трохи там».

«Кожна частина Біблії є натхненою Богом і корисною. Старому Заповіту слід приділяти стільки ж уваги, скільки приділяється Новому Заповіту. Уважно вивчаючи Старий Заповіт, ми знайдемо на його сторінках цілющі джерела, що б'ють ключем там, де неуважний читач бачить лише пустелю.

Старий Заповіт проливає світло на Новий, а Новий – на Старий. Кожен з них є одкровенням слави Бога у Христі». – *Поради батькам, вчителям і студентам*. – С.462.

4. Як наше ставлення впливає на дослідження Біблії?

5. НЕДОСТАТНЬО ЛИШЕ ЧИТАТИ Й ДОСЛІДЖУВАТИ

а. Що ми повинні робити з тими знаннями, що отримуємо завдяки дослідженню Святого Письма?

Приповісті 2:1-5: ¹Сину мій, якщо приймеш слова мої ти, а накази мої при собі заховаєш, ²щоб слухало мудрости вухо твоє, своє серце прихилиш до розуму, ³якщо до розсудку ти кликати будеш, до розуму кликатимеш своїм голосом, ⁴якщо будеш шукати його, немов срібла, і будеш його ти пошукувати, як тих схованих скарбів, ⁵тоді зрозумієш страх Господній, і знайдеш ти Богопізнання»; *Псалом 119:11, 16:* «¹¹Я в серці своїм заховав Твоє слово, щоб мені не грішити проти Тебе... ¹⁶Я буду радити Твоїми постановами, слова Твого не забуду!».

«Святий Дух любить звертатися до молоді та відкривати їй скарби і красоту Божого Слова. Обітниці, дані великим Учителем, полонять почуття, спонукують душу силою Божественного походження. Сприйнятливий розум збагачуватиметься духовним знанням, котре стане захистом від спокусу.

Важливість слів Істини буде дедалі зростати, їхній зміст набуде такої широти та повноти, про які ми ніколи не мріяли. Краса й багатство Слова Божого справляють перетворювальний вплив на розум і характер людини. Світло Небесної любові зійде в серце як натхнення згори». – *Наочні уроки Христа.* – С.132.

б. До кого ми уподібнимося, якщо приймемо всі ці знання в серце?

Від Луки 6:46-49: «⁴⁶Що зве́те ви Мене: «Господи, Господи», та не робите того, що Я говорю? ⁴⁷Скажу вам, до кого подібний усякий, хто до Мене приходить та слів Моїх слухає, і виконує їх: ⁴⁸Той подібний тому чоловікові, що, будуючи дім, він глибоко викопав, і основу на камінь поклав. Коли ж злива настала, вода кинулася на той дім, – та однак не змогла захитати його, бо збудований добре він був! ⁴⁹А хто слухає та не виконує, той подібний тому чоловікові, що [свій] дім збудував на землі без основи. І наперла на нього ріка, – і зараз упав він, і велика була того дому руїна!».

«Серце, яке зберігає дорогоцінні істини Божого Слова, захищене від спокусу сатани, від нечестивих думок і безбожних дій». – *Моє життя сьогодні.* – С.28.

**в. Про що ми повинні просити Господа зробити для нас?
Чому?**

Псалом 119:133: «Своїм словом зміцни мої кроки, – і не дай панувати надо мною ніякому прогріхові».

«Божественна мудрість спрямує кроки тих, хто покладається на Господа. Божественна любов оточуватиме їх, і вони усвідомлюватимуть присутність Втішителя – Святого Духа». – *Наше найвище покликання.* – С.324.

П'ятниця

6 січня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Яким чином Божественне Натхнення дається людству?
2. Наскільки ми можемо довіряти Біблії? Чому?
3. З якою метою були дані пророчі Писання? Який авторитет приносять з собою усі Богом надхнені праці?
4. Як наше ставлення впливає на дослідження Біблії?
5. Як ми можемо побудувати своє життя на вірній основі?

Могутнє Слово Бога

«Серце чисте створи мені, Боже, і тривалого духа в моєму нутрі віднови» (Псалом 51:12).

«Спокуси часто здаються нездоланими, тому що спокушуваний, через занедбання молитви і вивчення Божого Слова не може одразу пригадати Божої обітниці, не в змозі боротися із сатаною біблійною зброєю». – *Велика боротьба*. – С.600.

Додаткові матеріали для вивчення:

Основи християнського виховання. – С.123-128.

Неділя

8 січня

1. ВОЇНИ ХРЕСТА

а. Про що ми повинні постійно пам'ятати під час нашого перебування на землі?

1 Петра 5:8: «Будьте тверезі, пильуйте! Ваш супротивник – диявол – ходить, ричучи, як лев, що шукає пожерти кого». З чим, внаслідок цього, Павло порівнює життя християнина? 2 до Тимофія 2:3: «А ти терпи лихо, як добрий вояк Христа Ісуса!».

«Ніщо не може бути більш безпорадним, ніщо не може бути більш залежним, ніж душа, яка відчуває свою нікчемність і повністю покладається на заслуги Крові розп'ятого і воскреслого Спасителя. Життя християнина – це життя боротьби та постійних битв. Це бій та марш. Однак кожен вчинок покори Христу, кожне самозречення заради Нього, кожне стійко витримане випробування, кожна перемога, здобута над спокусою, є кроком на шляху до слави остаточної перемоги». – *Щоб мені пізнати Його*. – С.253.

б. Лише яким чином ми можемо вийти переможцями наприкінці шляху?

До ефесян 6:11-17: «¹¹Зодягніться в повну Божу зброю, щоб могли ви стати проти хитроців диявольських. ¹²Бо ми не маємо боротьби проти крові та тіла, але проти початків, проти влади, проти світоправителів цієї темряви, проти піднебесних духів злоби. ¹³Через це візьміть повну Божу зброю, щоб могли ви дати опір дня злого, і, все виконавши, витримати. ¹⁴Отже, стійте, підперезавши стегна свої правдою, і зодягнувшись у броню праведности, ¹⁵

взувши ноги в готовість Євангелії миру. ¹⁶А найбільш над усе візьміть щита віри, яким зможете погасити всі огненні стріли лукавого. ¹⁷Візьміть і шолома спасіння, і меча духовного, який є Слово Боже».

«Молоді люди, котрі зодягнені у повну Божу зброю, і котрі щоденно присвячують час для роздумів, молитов та вивчення Божого Слова, завжди будуть мати зв'язок з Небом і справлятимуть на всіх оточуючих людей перетворюючий вплив, котрий спасає. Їхнім надбанням стануть великі задуми, шляхетні спонукання, чітке сприйняття істини та свого обов'язку перед Богом. Вони прагнутимуть чистоти, світла, любові та всіх чеснот Небесного походження. Їхні щирі молитви проникнуть у внутрішнє, за завісу. У цих молодих людей з'явиться свята відвага, щоб приходити перед обличчя Безкінечного. Вони відчують, що Небесне світло і слава призначені саме для них, і завдяки цьому близькому знайомству з Богом вони стануть очищеними, піднесеними і ушляхетненими. Такими є переваги всіх щирих християн». – *Свідectва для Церкви. – Т.5. – С.112, 113.*

1. Наскільки серйозною є боротьба християнина зі злом?

Понеділок

9 січня

2. СИЛА У СЛОВІ

а. Наскільки проникливим є Слово, коли воно щиро приймається в душу?

До євреїв 4:12: «Бо Боже Слово живе та діяльне, гостріше від усякого меча обосічного, – проходить воно аж до поділу душі й духа, суглобів та мозків, і спосібне судити думки та наміри серця».

«Богом натхненні слова, сприйняті в серце, будуть, наче потоки живої води, що витікають з річки води життя. Наш Спаситель молився про те, щоб Бог відкрив розум учнів для розуміння Святого Письма. І щоразу, коли ми досліджуємо Біблію з молитвою в серці, Святий Дух наближається до нас, щоб відкрити зміст прочитаних слів». – *Наше найвище покликання. – С.205.*

«Практична істина повинна бути втілена в життя, а Слово, як гострий обосічний меч, має відсікати надлишки власного «я», яке знаходиться в нашому характері.

Слово робить гордих – смиренними, упертих – лагідними та скорботними, непокірних – слухняними. Гріховні природні звички людини вплетені в повсякденне практичне життя. Однак Слово відсікає тілесні похоті. Воно розпізнає думки та

наміри розуму. Воно проходить аж до поділу суглобів та мозків, видаляючи пожадливість плоті, спонукаючи людей страждати за свого Господа». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.7. – С.928.

б. На початку створення світу протягом якого періоду часу Словом були створені небо і землю?

Буття 1:1: «На початку Бог створив Небо та землю»; Псалом 33:6, 9: «⁶Словом Господнім учинене небо, а подихом уст Його все його військо. ⁷Воду морську збирає Він, мов би до міху, безодні складає в коморах. ⁸Буде боятися Господа ціла земля, всі мешканці всесвіту будуть лякатись Його, ⁹бо сказав Він – і сталося, наказав – і з'явилося».

в. З якого матеріалу Бог створив світи Своїм Словом?

До євреїв 11:3: «Вірою ми розуміємо, що віки Словом Божим збудовані, так що з невидимого сталося видиме». Невже після створення світів Бог залишив творіння напризволяще? До євреїв 1:3: «Він був сявом слави та образом істоти Його, тримав усе словом сили Своєї, учинив Собою очищення наших гріхів, – і засів на правіці величності на висоті».

«Та сама творча енергія, яка викликала до існування світи, й досі використовується для підтримки Всесвіту, продовжуючи діяти в природі. Божа Рука керує планетами в їхній впорядкованій ході по небесній сфері. Земля з року в рік щедро приносить плоди і здійснює свій рух навколо Сонця не завдяки властивій їй силі. Боже Слово керує стихіями природи. Бог «*хмарами небо вкриває, приготує дощ для землі*». Він родючими робить долини і «*оброщує гори травною*» (Псалом 147:8). Саме завдяки Його силі з'являється рослинність, розпускається листя і розквітають квіти». – *Поради батькам, вчителям і студентам.* – С.185, 186.

2. Яке важливе місце в цій боротьбі посідає Слово?

Вівторок

10 січня

3. УСВІДОМЛЕННЯ ГРІХА

а. Чого хотів Давид після того, як вчинив гріх проти Бога та проти Вірсавії?

Псалом 51:1-6: «¹[Для диригента хору. Псалом Давидів, ²коли до нього прийшов пророк Натан, як Давид увійшов був до Вірсавії]. ³Помилуй мене, Боже, з [великої] милости Твоєї, і з великого милосердя Свого загладь беззаконня мої! ⁴Обмий мене зовсім з мого беззаконня, й очисти мене від мого гріха, ⁵Бо

свої беззаконня я знаю, а мій гріх передо мною постійно. ⁶Тобі, одному Тобі я згрішив, і перед очима Твоїми лукаве вчинив, тому справедливий Ти будеш у мові Своїй, бездоганний у суді Своїм».

б. Читаючи слова покаяння Давида, збережені в Божественних записах, що було його найглибшим занепокоєнням – наслідки, з якими він зіткнеться, чи відновлення його стосунків з Богом?

Псалом 51:7-12: «⁷Отож я в беззаконні народжений, і в гріху зачала мене мати моя. ⁸Ото, полюбив еси правду в глибинах, і в таємних речах виявляєш премудрість мені. ⁹Очисти ісопом мене, – і буду я чистий, обмий Ти мене – і я стану біліший від снігу. ¹⁰Дай почути мені втіху й радість, – і радітимуть кості, що Ти покрушив. ¹¹Обличчя Своє заховай від гріхів моїх, і всі беззаконня мої позагладжуй. ¹²Серце чисте створи мені, Боже, і тривалого духа в моєму нутрі віднови».

«Цілий рік після свого падіння Давид, здавалося, перебував у безпеці; не було помітно жодних ознак Божого гніву. Але над ним все ж тяжів Божественний вирок. Швидко й неминуче наближався день суду й покарання, якого не могло відвернути ні каюття, ні душевні муки й ганьба, що затьмарили усе земне життя Давида. Ті, котрі, посилаючись на приклад Давида, намагаються применшити вину за власний гріх, повинні на підставі Біблії усвідомити, що шлях беззаконня – це жахливий і вельми важкий шлях». – *Патріархи і пророки.* – С.723, 724.

«Розкаяння Давида було щирим і глибоким. Він не зробив жодної спроби виправдати свій злочин. Не бажання unikнути грізних судів спонукувало його до молитви. Він бачив лише потворність свого гріха проти Бога, бачив порочність своєї душі і ненавидів свій гріх. Він просив у молитві не лише прощення, а й чистоти серця. Давид не залишився у відчаї своєї боротьби. У Божих обітницях для грішників, які розкаялися, він вбачав доказ того, що буде прощений і прийнятий». – *Там саме.* – С.725.

«Давид отримав прощення своїх гріхів, тому що упокорив своє серце перед Богом у розкаянні та скорботі душі, він вірив, що Бог виконає Свою обітницю про прощення. Він зізнався у своєму гріхові, покався і пережив нове навернення. Перебуваючи у захваті запевнення про прощення, він вигукнув: «Блаженний, кому подарований злочин, кому гріх закрито, блаженна людина, що Господь їй гріха не залічить, що нема в її душі лукавства!» (Псалом 32:1, 2). Благословення приходять через прощення, а прощення приходять через віру в те, що гріх, який був сповіданий у каютті, поніс великий Викупитель. Отже, всі наші благословення походять

від Христа. Його смерть – викупна Жертва за наші гріхи. Він є великим Посередником, через Котрого ми отримуємо милість і прихильність Бога». – *Наше найвище покликання*. – С.83.

3. Як можна зрозуміти всю глибину руйнівної природи гріха?

Середа

11 січня

4. СИЛА, КОТРА ЗМІНЮЄ ЛЮДСЬКЕ СЕРЦЕ

а. Що дає надію на можливість перетворити порочне, гріховне життя на життя чистоти?

Йова 14:4: «Хто чистого вивести може з нечистого? Ані один!»; Єремії 13:23: «Чи мурин відмінить [коли] свою шкіру, а пантера – ті плями свої? [Тоді] зможете й ви чинити добре, навчені чинити лихе!»; Єзекіїля 36:26, 27: «²⁶І дам вам нове серце, і нового духа дам у ваше нутро, і викину камінне серце з вашого тіла, і дам вам серце із плоті. ²⁷І духа Свого дам Я до вашого нутра, і зроблю Я те, що уставами Моїми будете ходити, а постанови Мої будете стерегти та виконувати».

«Поведінка людини може бути зовні благоприсойною і без оновлюючої сили Христа. Це факт. Бажання впливати на оточуючих і користуватися загальною повагою може змусити нас поводитися порядно. Почуття власної гідності допомагає стримуватися від поганих вчинків. Егоїстична людина здатна робити шляхетні вчинки. Як же тоді визначити, знаходимося ми на стороні добра чи зла?» – *Дорога до Христа*. – С.58.

«Бог щедро забезпечив нас усім необхідним для успішної боротьби зі злом, яке панує у світі. Біблія – це арсенал, де ми можемо озброїтися для боротьби». – *Дії апостолів*. – С.502.

б. Яким єдиним чином зіпсуते людське серце може змінитися на серце, яке насолоджується праведністю?

Від Івана 3:3: «Ісус відповів і до нього сказав: «Поправді, поправді кажу Я тобі: Коли хто не народиться згори, то не може побачити Божого Царства».

«Їм тепер подобається те, що вони раніше ненавиділи, а те, що колись любили, – вони ненавидять. Горді й самовпевнені стають лагідними й покірливими серцем, суєтні та гордовиті – серйозними і скромними. Пияки стають непитущими, розпусні – цнотливими». – *Дорога до Христа*. – С.58.

в. Які докази цієї переміни?

До галатів 5:22, 23: «²²А плід духа: любов, радість, мир, довготерпіння, добрість, милосердя, віра, ²³здержливість, лагідність: Закону нема на таких!».

«Стара природа, народжена від крові та пожадливості тіла, не може успадкувати Божого Царства. Колишній спосіб життя, успадковані схильності, старі звички повинні бути відкинуті; бо благодать не передається у спадок. Нове народження полягає в тому, щоб мати нові спонукання, нові смаки, нові схильності. Ті, хто народжені до нового життя Духом Святим, стали учасниками Божественної природи, і в усіх своїх звичках і вчинках вони свідчать про свій зв'язок з Христом. Коли люди, котрі називають себе християнами, зберігають усі свої природні вади характеру та поведінки, то чим вони відрізняються від світських людей? Вони не цінують істину як засіб освячення та очищення. Вони не були народжені згори». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.6. – С.1101.*

4. Яким чином відбувається перетворення душі?

Четвер

12 січня

5. НАРОДЖЕНІ БОЖИМ СЛОВОМ

а. У чому полягає сила звершити таку радикальну переміну в серці порочної, нечестивої людини?

До римлян 1:16: «Бо я не соромлюсь Євангелії, бож вона – сила Бога на спасіння кожному, хто вірує, перше ж юдеєві, а потім гелленові»; Від Івана 1:1: «Споконвіку було Слово, а Слово в Бога було, і Бог було Слово»; Від Івана 15:3: «Через Слово, що Я вам говорив, ви вже чисті»; 1 Петра 1:23: «Бо народжені ви не з тлінного насіння, але з нетлінного, – Словом Божим живим та тривалим».

«Біблія – найважливіша книга з усіх книг, тому що вона створена Богом, а не обмеженим розумом. Вона переносить нас крізь століття до початку всього, представляючи історію часів і сцен, які інакше ніколи б не були відомі. Вона розкриває славу Бога в дії Його Провидіння заради спасіння грішного світу. У ній найпростішою мовою представлена могутня сила Євангелії, яка, якщо буде прийнята, розірве ланцюги, що приковують людей до колісниці сатани». – *Основи християнського виховання. – С.377.*

б. Що активізує в нас Слово? Чому це так необхідно для переможного життя?

До римлян 10:17: «Тож віра від слухання, а слухання через Слово Христове»; 1 Івана 5:4: «Бо кожен, хто родився від Бога, перемагає світ. А оце перемога, що світ перемогла, – віра наша». Як нам зберегти таку ж перемогу протягом усього життя? До колосян 2:6: «Отже, як ви прийняли були Христа Ісуса Господа, так і в Ньому ходіть».

«Коли принципи істини приймаються і засвоюються вірою, тоді вони стають частиною єства, рушійною силою життя. Боже Слово, прийняте в серце, формує світогляд людини і навіть саму людину.

Вірою постійно споглядаючи Ісуса, ми будемо зміцнюватися. Бог дасть найдорогоцінніші відкриття Своему голодному і спраглому народові. Люди зрозуміють: Христос – особистий Спаситель кожного. Живлячись Його Словом, вони зрозуміють, що це Слово – дух і життя. Слово руйнує тілесну земну природу і дає нове життя в Ісусі Христі. До такої душі Святий Дух приходить як Утішитель. Через перетворювальну дію Його благодаті в учнях відтворюється Божий образ і вони стають новим творінням. Любов приходить на зміну ненависті, і серце змінюється за Божественною подобою». – *Бажання віків*. – С.391.

П'ятниця

13 січня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

- 1. Наскільки серйозною є боротьба християнина зі злом?**
- 2. Яке важливе місце в цій боротьбі посідає Слово?**
- 3. Як можна зрозуміти всю глибину руйнівної природи гріха?**
- 4. Яким чином відбувається перетворення душі?**
- 5. Як ми можемо зберегти свій зв'язок з Христом?**

Отруйні змії

«Прийдіть до Мене, усі стурдовжені та обтяжені, – і Я вас заспокою! Візьміть на себе ярмо Моє, і навчіться від Мене, бо Я тихий і серцем покірливий, – і «знайдете спокій душам своїм». Бож ярмо Моє любе, а тягар Мій легкий!» (Від Матвія 11:28-30).

«Людська природа Божого Сина є для нас усім. Це – золотий ланцюг, який прив'язує наші душі до Христа, а через Христа – до Бога. Вона і має бути предметом нашого вивчення». – *Вибрані вісті*. – Кн.1. – С.244.

Додаткові матеріали для вивчення:

Бажання віків. – С.48, 49, 114-123.

Неділя

15 січня

1. НАСІННЯ АВРААМА

а. Опишіть найнебезпечніше ставлення, яке впливає на духовне життя.

Від Івана 8:33: «Вони відказали Йому: «Авраамів ми рід, і нічиїми невільниками не були ми ніколи. То як же Ти кажеш: «Ви станете вільні?»»

б. Що робить нас рабами гріха?

Від Івана 8:34, 39-44: «³⁴Відповів їм Ісус: «Поправді, поправді кажу вам, що кожен, хто чинить гріх, той раб гріха... ³⁹Сказали вони Йому в відповідь: «Наш отець – Авраам». Відказав їм Ісус: «Коли б ви Авраамові діти були, то чинили б діла Авраамові. ⁴⁰А тепер ось ви хочете вбити Мене, Чоловіка, що вам казав правду, яку чув Я від Бога. Цього Авраам не робив. ⁴¹Ви робите діла батька свого». Вони ж відказали Йому: «Не родилися ми від перелюбу, – одного ми маєм Отця – то Бога». ⁴²А Ісус їм сказав: «Якби Бог був Отець ваш, – ви б любили Мене, бо від Бога Я вийшов і прийшов, – не від Себе ж Самого прийшов Я, а Мене Він послав. ⁴³Чому мови Моєї ви не розумієте? Бо не можете чути ви слова Мого. ⁴⁴Ваш батько – диявол, і пожадливості батька свого ви виконувати хочете. Він був душолюб споконвіку, і в правді не встояв, бо правди нема в нім. Як говорить неправду, то говорить зо свого, – бо він неправдомовець і батько неправді».

«Фарисеї називали себе дітьми Авраама, але Ісус наголосив, що такі претензії можуть стати дійсними лише тоді, коли вони

чинитимуть діла Авраама. Справжні діти Авраама житимуть так, як він, – життям послуху Богові. У такому разі юдеї не шукали б убити Того, Хто говорив їм істину, отриману від Бога. Змовляючись проти Христа, рабини аж ніяк не чинили діл Авраама. Тілесне походження від Авраама не мало жодного значення. Без духовного зв'язку з ним, не володіючи таким же духом і не здійснюючи таких самих вчинків, вони не могли бути його дітьми». – *Бажання віків*. – С.466, 467.

в. Як можна позбутися цієї тиранії жорстокого пана?

Від Івана 8:32, 36: «³²І пізнаєте правду, – а правда вас вільними зробить!»...

³⁶Коли Син отже зробить вас вільними, то справді ви будете вільні»; До галатів 3:29: «А коли ви Христові, то ви Авраамове насіння й за обітницею спадкоємці».

1. Які уроки ми можемо отримати з того, що юдеї претендували на те, що є дітьми Авраама?

Понеділок

16 січня

2. ЩО ОЗНАЧАЄ «ЗНАТИ»?

а. Яке вкрай важливе запитання поставив Пилат у залі суду?

Від Івана 18:38 (перша частина): «Говорить до Нього Пилат: Що є правда?». Яку відповідь він отримав би, якби зупинився на мить, щоб вислухати відповідь Спасителя? Від Івана 14:6: «Промовляє до нього Ісус: «Я – дорога, і правда, і життя. До Отця не приходять ніхто, якщо не через Мене».

«Пилат прагнув пізнати істину, хоч явно був розгублений. Його серце радісно відгукнулося на слова Спасителя, і він бажав дізнатися, що є істина та як її можна знайти. «Що є правда?» – запитав він. Але не дочекався відповіді. Шум іззовні нагадав йому про те, чим він повинен займатися зараз. Священники кричали, вимагаючи негайних дій. Вийшовши до юдеїв, Пилат рішуче і голосно заявив: «Не знаходжу Я в Ньому провини ніякої». – *Бажання віків*. – С.727.

б. Поясніть, що може статися, коли людина вивчає Слово, але не знає Бога.

Від Марка 12:24: «Ісус їм відказав: «Чи ви не тому помиляєтесь, що не знаєте ані Писання, ані Божої сили?»; 2 до Тимофія 3:7: «Що вони завжди вчать, та ніколи не можуть прийти до пізнання правди».

«Саддукеї лестили себе думкою, що вони суворіше за інших людей дотримуються Писання. Але Ісус показав, що вони взагалі не розуміли справжнього значення Писання». – *Бажання віків*. – С.605.

в. Як ми можемо бути залучені до Того, Кого не бажає наша гріхозна природа?

Від Івана 12:32: «І, як буду піднесений з землі, то до Себе Я всіх притягну»; Від Івана 8:28: «Тож Ісус їм сказав: «Коли ви підіймете Людського Сина, тоді зрозумієте, що то Я, і що Сам Я від Себе нічого не дію, але те говорю, як Отець Мій Мене був навчив»; Від Матвія 11:28-30: «²⁸Прийдіть до Мене, усі струджені та обтяжені, – і Я вас заспокою! ²⁹Візьміть на себе ярмо Моє, і навчіться від Мене, бо Я тихий і серцем покірливий, – і «знайдете спокій душам своїм». ³⁰Бож ярмо Моє любе, а тягар Мій легкий!».

«Щоразу, коли Закон представлятиметься народові, нехай учитель істини вкаже на престол, оточений веселкою обітниць, праведністю Христа. Слава Закону – Христос; Він прийшов, щоб звеличити Закон і вшанувати його. Розкажіть про те, що у Христі *«милість та правда спіткаються, а справедливість та мир поцілуються»* (Псалом 85:11). Саме коли ви спрямовуєте свій погляд на Його престол і приносите своє каяття, хвалу та подяку Богові, ви вдосконалюєте християнський характер і представляєте Христа світові. Ви перебуваєте в Христі, і Христос перебуває в вас, ви маєте мир, який перевершує наше розуміння. Нам потрібно постійно розмірковувати про Христа і Його привабливу красу. Ми повинні спрямувати розум на Ісуса, зосередити свої думки на Ньому. У кожній промові говоріть про Божественні якості». – *Еллен Г. Уайт. Матеріали 1888 року*. – С.730.

«Старанно вивчайте боголюдський характер Христа і постійно запитуйте себе: «Що зробив би Ісус, якби був на моєму місці?». – *Служіння зцілення*. – С.491.

2. Як можна, вивчаючи Біблію, повністю упустити її суть?

Вівторок

17 січня

3. ЗМІЇ У ПУСТЕЛІ

а. Який засіб передбачив Бог, для тих кого вжалили отруйні змії у пустелі? Що було необхідно для зцілення?

Числа 21:6-9: «⁶І послав Господь на той народ зміїв сарафів, і вони кусали народ. І померло багато народу з Ізраїля. ⁷І прийшов народ до Мойсея та й сказав: «Зрішили ми, бо говорили проти Господа та проти тебе. Молися до Го-

спода, і нехай Він забере від нас цих зміїв». І молився Мойсей за народ. ⁸І сказав Господь до Мойсея: «Зроби собі сарафа, і вистав його на жердині. І станеться, – кожен покусаний, як погляне на нього, то буде жити». ⁹І зробив Мойсей мідяного змія, і виставив його на жердині. І сталося, якщо змії покусав кого, то той дивився на мідяного змія – і жив!».

«Перебуваючи під охороною Божественної сили, [сини Ізраїлеві] навіть не підозрювали, які незліченні небезпеки оточували їх. У своїй невдячності та невірстві вони бажали померти, і тому Господь дозволив смерті відвідати табір. Отруйних змії, якими кишіла пустеля, називали вогнянними через жахливі наслідки, до яких призводили їхні укуси, – гостре запалення і швидку смерть. Коли захищаюча Божа рука була забрана від Ізраїлю, чимало людей зазнали нападу цих отруйних створінь...

Мойсей отримав Божественне повеління зробити мідного змія за подобою живого і виставити його перед народом. Кожний уражений міг дивитися на нього і зцілитися. Мойсей так і вчинив, по табору негайно розійшлася радісна вістка: кожний ужалений може, глянувши на мідного змія, отримати зцілення. Багато людей на цей час вже повмирало, і коли Мойсей виставив на високій жердині змія, декотрі відмовлялись повірити в те, що варто лише подивитися на мідного змія – і отримати зцілення; такі гинули у своєму невірстві. Але набагато більше людей повірили в цей рятівний засіб, запроваджений Богом.... Варто було цим знесиленим людям хоча б глянути на нього, як вони негайно ставали здоровими.

Народ добре знав, що в самому мідному змієві не було сили, яка могла б викликати таку зміну в тих, які споглядали на нього. Зцілення приходило лише від Бога. У Своїй премудрості Він обрав якраз цей засіб, аби явити Свою силу. Завдяки такому простому дійству люди почали усвідомлювати, що накликали на себе лихо власними гріхами. Це також було запевненням у тому, що, доки вони слухатимуться Бога, немає жодної причини для страху; Бог збереже їх». – *Патріархи і пророки*. – С.429, 430.

б. Як цей досвід співвідноситься з досвідом тих, котрі страждають від укусу древнього змія (Об'явлення 12:9) і бажують зцілення?

Від Івана 3:14, 15: «¹⁴І, як Мойсей підніс змія в пустині, так мусить піднесений бути й Син Людський, ¹⁵щоб кожен, хто вірує в Нього, мав вічне життя»; *Від Івана 1:29:* «Наступного дня Іван бачить Ісуса, що до нього йде, та й каже: «Оце Агнецъ Божий, що [на] Себе гріх світу бере!».

«Нехай грішник, що кається, спрямує свій погляд на Того, Хто є «Агнецъ Божий, що [на] Себе гріх світу бере!» (Від Івана 1:29), – спо-

глядаючи Його, він зміниться. Його страх обернеться на радість, а сумнів – на надію. В ньому виявиться вдячність; запекле серце стане лагідним, і потоки любові наповнять душу. Христос стане в ньому Джерелом води, яка тече в життя вічне». – *Бажання віків*. – С.439.

3. Яких уроків я можу навчитися з історії про отруйних змій в пустелі?

Середа

18 січня

4. ХТО ТАКИЙ ІСУС?

а. Христос жив досконалим життям на землі (1 Петра 2:21, 22), але замість того, щоб тягтися до Нього та Його вірних послідовників, як реагує більшість людей?

2 до Тимофія 3:12: «Та й усі, хто хоче жити побожно у Христі Ісусі, – будуть переслідувані»; Від Івана 3:19, 20: «¹⁹Суд же такий, що світло на світ прибуло, люди ж темряву більш полюбили, як світло, – лихі бо були їхні вчинки! ²⁰Бо кожен, хто робить лихе, ненавидить світло, і не приходить до світла, щоб не зганено вчинків його».

«Перші християни були воістину особливим народом, їхня бездоганна поведінка та непохитна віра були постійним докором, який не давав спокою грішникам. Хоч перших християн було небагато, бідні, без високого становища й титулів, вони, однак, викликали страх у нечестивих людей благородством свого характеру та величчю вчення. За це їх так люто ненавиділи безбожники, подібно до того, як нечестивий Каїн зненавидів Авеля. Саме через те, за що Каїн убив Авеля, люди, які шукають звільнення від стримуючого впливу Духа Божого, видавали на смерть народ Божий. З цієї ж причини юдеї відкинули і розіп'яли Спасителя, – бо чистота і святість Його характеру були постійним докором їхньому егоїзмові та зіпсованості. Від днів Христа і до нашого часу вірні учні Ісуса продовжують викликати ненависть і опір тих, хто любить гріх і йде його шляхами». – *Велика боротьба*. – С.46.

б. Яка найвища сила проявляється у Спасителі світу, Котрий має здатність привертати людство?

1 до Тимофія 3:16: «Безсумнівно, велика це таємниця благочестя: Хто в тілі з'явився, Той оправданий Духом, Анголам показався, проповіданий був між народами, увірувано в Нього в світі, Він у славі вознісся!»; Від Івана 1:1-3: «¹Споконвіку було Слово, а Слово в Бога було, і Бог було Слово. ²Воно в Бога

було споконвіку. ³Усе через Нього повстало, і ніщо, що повстало, не повстало без Нього»; **До євреїв 1:8**: «А про Сина: «Престол Твій, о Боже, навек віку; берло Твого царювання – берло праведности».

«Якщо Христос створив усе, значить, Він існував передусім. Слова, сказані з цього приводу, настільки чіткі, що ні в кого не повинно залишатися найменшого сумніву. Христос був Богом по суті у найвищому розумінні цього слова. Він був з Богом від вічності, Богом над усім, благословенний навіки». – *Вибрані вісті*. – Кн.1. – С.247.

«У густій темряві Бог приховав останні людські муки Свого Сина. Усі, хто став свідком страждань Христа, переконалися в Його Божественності. Хто хоча б раз бачив лице Ісуса, не міг уже ніколи забути його. Як обличчя Каїна носило відбиток провини вбивці, так на обличчі Христа закарбувалися невинність, спокій і любов до людей – образ Божий. Але Його оскаржувачі не хотіли брати до уваги цю Небесну ознаку. Протягом довгих годин агонії Христа на Нього видивлявся глумливий натовп, але тепер Він був милосердно схований під Божим покровом». – *Бажання віків*. – С.754.

«Подумайте про приниження Христа. Він прийняв на Себе гріховну, сповнену страждання людську природу, яка деградує й осквернена гріхом. Він узяв наші печалі, поніс нашу скорботу й ганьбу. Він витримав усі спокуси, яких зазнає людина. Він об'єднав людську природу з Божественною; Божественний дух жив у храмі з плоті». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.4. – С.1147.

4. Що може повернути нас до Страдника Голгофи?

Четвер

19 січня

5. БОГ СТАВ ТІЛОМ

а. Ким стала ця Божественна Особа, для того щоб спасти людство від жахливих страждань та безнадійного становища?

Від Івана 1:14: «І Слово сталося тілом, і перебувало між нами, повне благодаті та правди, і ми бачили славу Його, славу як Однородженого від Отця»; *До євреїв 2:9*: «Але бачимо Ісуса, мало чим уменшеним від Ангелів, що за перетерплення смерті Він увінчаний честю й величністю, щоб за благодаттю Божою смерть скуштувати за всіх».

б. Опишіть, що Ісус взяв на Свою бездоганну Божественну природу.

До євреїв 2:10, 11, 14, 17: «¹⁰Бо належало, щоб Той, що все ради Нього й усе від Нього, Хто до слави привів багато синів, Провідника їхнього спасіння вчинив досконалим через страждання. ¹¹Бо Хто освячує, і ті, хто освячується – усі від Одного. З цієї причини не соромиться Він звати братами їх, кажучи... ¹⁴А що діти стали спільниками тіла та крові, то й Він став учасником їхнім, щоб смертю знищити того, хто має владу смерти, цебто диявола... ¹⁷Тому мусів бути Він у всьому подібний братам, щоб стати милостивим та вірним Первосвящеником у Божих справах, для вблагання за гріхи людей».

в. Наскільки Ісус мав упокорити Себе, щоб Голгофський хрест мав привабливу силу?

До євреїв 2:14: «А що діти стали спільниками тіла та крові, то й Він став учасником їхнім, щоб смертю знищити того, хто має владу смерти, цебто диявола»; *До филип'ян 2:6-8:* «Він, будиши в Божій подобі, не вважав за захват бути Богові рівним, ⁷але Він умалив Самого Себе, прийнявши вигляд раба, ставши подібним до людини; і подобою ставши, як людина, ⁸Він упокорив Себе, будиши слухняний аж до смерти, і то смерти хресної»; *2 до Тимофія 2:8:* «Пам'ятай про Ісуса Христа з насіння Давидового, що воскрес із мертвих, за мою Євангелією».

«Розмірковуючи про це, чи можуть люди мати бодай частинку піднесення? Простежуючи життя, страждання і приниження Христа, чи можуть вони підняти свої пихаті голови, ніби вони не покликані переносити жодних випробувань, жодної ганьби, жодного приниження? Я звертаюся до послідовників Христа: подивіться на Голгофу і почервоніте від сорому через ваші зарозумілі ідеї. Усе це приниження Величності Неба відбулося заради винної, засудженої людини. Він опускався щоразу нижче у Своєму приниженні, доки не залишилося жодних нижчих глибин, яких Він не досяг би, щоб підняти людину з її морального осквернення». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.5. – С.1127, 1128.

«Від чого ми відмовляємося, коли віддаємо Христу все? Від скверн гріха, щоб Ісус очистив нас Своєю Кров'ю і спас Своєю незрівнянною любов'ю. Однак іншим людям здається, що все залишити надто важко. Такі думки й слова повинні були б викликати в нас почуття сорому».

Бог не вимагає, щоб ми відмовилися від того, що служить для нашого добра. Він завжди діє в інтересах Своїх дітей. І тим, хто ще не обрав Христа, важливо зрозуміти, що Бог пропонує їм щось незрівнянно краще, аніж те світське, що вони самі для себе шукають». – *Дорога до Христа*. – С.46.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Які уроки ми можемо отримати з того, що юдеї претендували на те, що є дітьми Авраама?
2. Як можна, вивчаючи Біблію, повністю упустити її суть?
3. Яких уроків я можу навчитися з історії про отруйних змій в пустелі?
4. Що може повернути нас до Страдника Голгофи?
5. Чому Ісус прийняв на Себе гріховну людську природу?

Дайте мені оливи у каганець мій

«Не силою й не міццю, але тільки Моїм Духом, говорить Господь Саваот» (Захарії 4:6).

«Наше освячення – це робота Отця, Сина і Духа Святого. Це виконання заповіту, котрий Бог уклав з тими людьми, котрі поєднали себе з Ним, аби перебувати у святому спілкуванні з Ним, з Його Сином і Духом Святим. Чи народжені ви згорі? Чи стали ви новим творінням у Христі Ісусі? Тоді співпрацюйте з Трьома Великими Силами Неба, Котрі трудяться заради вас. Звершуючи це, ви явите світові принципи праведності». // *Ознаки часу, 19 червня 1901 року.*

Додаткові матеріали для вивчення:
Дії апостолів. – С.47-56.

Неділя

22 січня

1. КИМ Є ДУХ СВЯТИЙ?

а. Як довго існує Дух Святий?

Буття 1:2: «А земля була пуста та порожня, і темрява [була] над безоднею, і Дух Божий ширяв над поверхнею води»; Псалом 51:13: «Не відкинь мене від Свого лиця, й не бери Свого Духа Святого від мене»; До євреїв 9:14: «Скільки ж більш кров Христа, що Себе непорочного Богу приніс Святим Духом, очистить наше сумління від мертвих учинків, щоб служити нам Богові Живому!».

б. Опишіть і поясніть обширну природу Духа Святого.

Псалом 139:7-12: «⁷Куди я від Духа Твого піду, і куди я втечу від Твого лиця? ⁸Якщо я на небо зйду, – то Ти там, або постелюся в шеолі – ось Ти! ⁹Понесуся на крилах зірниці, спочину я на кінці моря, – ¹⁰то рука Твоя й там попровадить мене, і мене буде тримати правиця Твоя! ¹¹Коли б я сказав: «Тільки темрява вкриє мене, і ніч – світло для мене», ¹²то мене не закриє від Тебе і темрява, і ніч буде світити, як день, і темнота – як світло!» **1 до коринтян 2:9-12:** «⁹Але, як написано: «Чого око не бачило й вухо не чуло, і що на серце людини не впало, те Бог приготував був тим, хто любить Його!» ¹⁰А нам Бог відкрив [це] Своїм Духом, – усе бо досліджує Дух, навіть Божі глибини. ¹¹Хто бо з людей знає речі людські, окрім людського духа, що в нім проживає? Так само не знає ніхто й речей Божих, окрім Духа Божого. ¹²А ми прийняли духа не світу, але Духа, що з Бога, щоб знати про речі, від Бога даровані нам»; 2

Петра 1:21: «Бо пророцтва ніколи не було з волі людської, а звіщали [його] святі Божі мужі, проваджені Духом Святим».

«У старозавітний час вплив Духа Святого проявлявся досить яскраво, але все ж таки не повною мірою. Протягом століть люди молилися про виконання Божої обітниці злиття Його Духа, і жодне з цих щирих прохань не було забуте». – *Моє життя сьогодні*. – С.36.

«До того як у світі з'явився гріх, Адам вільно спілкувався зі своїм Творцем, однак з тих пір, як людина відокремилася від Бога через правопорушення, людство втратило цю високу перевагу. Проте, завдяки Плану викуплення, було відкрито шлях, котрий досі надає мешканцям Землі можливість відновити зв'язок з Небом. Бог спілкувався з людьми через Свого Духа; через одкровення, що було дане Його вибраним слугам, на світ злилося Божественне світло». – *Дивовижна Божа благодать*. – С.190.

1. Звідки ми знаємо, що Дух Святий був активною дією Силою за часів Старого Заповіту?

Понеділок

23 січня

2. ЧИ Є ДУХ СВЯТИЙ ОСОБИСТІСТЮ?

а. Назвіть деякі риси характеру, в яких проявляється Особистість Духа Святого.

1). Дух знає. 1 до коринтян 2:9-12:

«⁹Але, як написано: «Чого око не бачило й вухо не чуло, і що на серце людині не впало, те Бог приготував був тим, хто любить Його!» ¹⁰А нам Бог відкрив [це] Своїм Духом, – усе бо досліджує Дух, навіть Божі глибини. ¹¹Хто бо з людей знає речі людські, окрім людського духа, що в нім проживає? Так само не знає ніхто й речей Божих, окрім Духа Божого. ¹²А ми прийняли духа не світу, але Духа, що з Бога, щоб знати про речі, від Бога даровані нам».

2). Здатний любити.

До римлян 15:30: «Благаю ж вас, браття, Господом нашим Ісусом Христом і любов'ю Духа, – помагайте мені в молитвах за мене до Бога».

3). Здатний спілкуватися.

2 до коринтян 13:13: «Благодать Господа нашого Ісуса Христа, і любов Бога й Отця, і спільність Святого Духа [нехай буде] до всіма вами! Амінь».

4). Оскільки Він може спілкуватися, Він може говорити.

1 до Тимофія 4:1: «А Дух ясно говорить, що від віри відступляться дехто в останні часи, ті, хто слухає духів підступних і наук демонів».

5). Отже, Він здатний навчати.

1 до коринтян 2:13: «Що й говоримо не вивченими словами людської мудрости, але вивченими від Духа Святого, порівнюючи духовне до духовного».

6). Він здатний бути свідком.

До римлян 8:16: «Сам Цей Дух свідчить разом із духом нашим, що ми – діти Божі».

«Христос дав Своїм послідовникам вірну обіцянку про те, що після Свого вознесіння Він пошле їм Свого Духа. Він сказав: «Тож ідіть, і навчіть всі народи, хрестячи їх в Ім'я Отця [особистісного Бога] і Сина [особистісного Князя та Спасителя] і Святого Духа [посланого з Неба, щоб представляти Христа], навчаючи їх зберігати все те, що Я заповів вам. І ото, Я [перебуватиму] з вами повсякденно аж до кінця віку!» (Від Матвія 28:19, 20)». // Рев'ю енд Геральд, 26 жовтня 1897 року.

«Нам необхідно усвідомити, що Дух Святий, Котрий є такою ж Особистістю, як Бог, ходить цими землями.

Святий Дух є Особистістю, бо Він свідчить духові нашому про те, що ми є Божими дітьми. Коли це свідчення представлене, Він несе разом із ним Своє Особисте свідчення. У такі моменти ми віримо і знаємо, що є справжніми Божими дітьми...

Святий Дух – Особистість, інакше Він не міг би свідчити духу нашому і разом з нашим духом, що ми є Божими дітьми. Дух Святий також повинен бути саме Божественною Особистістю, інакше Він не міг би знати таємниці, що приховані у розумі Бога. «Хто бо з людей знає речі людські, окрім людського духа, що в нім проживає? Так само не знає ніхто й речей Божих, окрім Духа Божого» (1 до коринтян 2:11)». – Євангелизм. – С.616, 617.

«Обмежений людським тілом, Христос не міг Особисто бути присутнім усюди, тому заради людей Він повинен був залишити їх, піти до Свого Отця і послати Духа Святого, щоб Він був Його наступником на землі. Дух Святий Сам Собою позбавлений людської природи і тому незалежний від неї. Христос представляв Себе присутнім повсюдно через Свого Духа Святого як Всюдисущий». – *Рукописи.* – Т.14. – С.23.

«Є Три Живі Особистості Небесного Трію. В Ім'я цих Трьох Великих Сил – Отця, Сина і Духа Святого – кожен, хто приймає Христа живою вірою, хреститься, і ці Сили будуть допомагати

покірним підданим Небесної оселі в їхніх зусиллях жити новим життям у Христі». – Євангелизм. – С.615.

2. Які є докази Особистості Духа Святого?

Вівторок

24 січня

3. ЧИ Є ДУХ СВЯТИЙ ОСОБИСТІСТЮ? (ПРОДОВЖЕННЯ)

а. Які інші риси вказують на Особистість Духа Святого?

1). Він заступається за нас, коли ми молимося.

До римлян 8:26, 27: «²⁶Так само ж і Дух допомагає [нам] у наших немочах; бо ми не знаємо, про що маємо молитись, як належить, але Сам Дух заступається за нас невимовними зідханнями. ²⁷А Той, Хто досліджує серця, знає, яка думка Духа, бо з волі Божої заступається за святих».

2). Він розподіляє особливі дари.

1 до коринтян 12:7-11: «⁷І кожному дається виявлення Духа на користь. ⁸Одному бо Духом дається слово мудрости, а другому слово знання тим же Духом, ⁹а іншому віра тим же Духом, а іншому дари вздоровлення тим же Духом, ¹⁰а іншому роблення чуд, а іншому пророкування, а іншому розпізнавання духів, а тому різні мови, а іншому вияснення мов. ¹¹А все оце чинить один і той Самий Дух, уділяючи кожному осібно, як Він хоче».

3). Він також закликає грішника до покаяття.

Об'явлення 22:17: «А Дух і невіста говорять: «Прийди!» А хто чує, хай каже: «Прийди!» І хто прагне, хай прийде, і хто хоче, хай воду життя бере дармо!».

4). Він не тільки закликає грішника покаятися, Він також попечатує або затверджує його у вірі.

До ефесян 1:13: «У Ньому й ви, як почули були слово істини, Євангелію спасіння свого, та в Нього й увірували, запечатані стали Святим Духом обітниці».

5). Оскільки Він попечатує або затверджує нас, проти чого ми застережені?

До ефесян 4:30: «І не засмучуйте Духа Святого Божого, Яким ви запечатані на день викупу».

6). Оскільки Він є Особистістю, Ісус 24 рази застосував особовий займенник «Він» та «Його» до Духа Святого. Один

з таких прикладів записаних в Євангелії від Івана 14:16, 17:

«¹⁶І вблагаю Отця Я, – і Втішителя іншого дасть вам, щоб із вами повік перебував, – ¹⁷Духа правди, що Його світ прийняти не може, бо не бачить Його та не знає Його. Його знаєте ви, бо при вас перебуває, і в вас буде Він».

«Христос наш Посередник, і Дух Святий постійно заступається за людину, але Дух заступається за нас не так, як це робить Христос, Котрий представляє Свою Кров, пролиту від закладин світу; Дух діє на наші серця, спонукаючи до молитви і каяття, хвали та подяки. Вдячність, яка виливається з наших вуст, є результатом того, що Дух торкається струн душі у святих спогадах, пробуджуючи музику серця». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.6. – С.1077, 1078.*

«Щастя складається з дрібниць і значних речей... Якщо ми бажаємо уподібнитися до Христа і набути подобу Його характеру, ми повинні малими кроками щоденно вести свою душу шляхом освячення. Нам не можна гаяти часу. Якщо ви хочете отримати чіткий відбиток печатки на воску, то не натискаєте на неї різко, а обережно й міцно розміщуєте печатку та притискаєте її, доки віск не набуде її форми. Так само Господь поводить ся з нашими душами... Нове життя за подобою Христа запроваджується Духом Святим не час від часу, а постійно». – *У Небесних оселях. – С.66.*

«Дух Святий є автором кожної щирої молитви. Я дізналася, що в усіх моїх молитвах і проханнях Дух заступається за мене і за всіх святих; але Його заступництво перебуває у згоді з Божою волею, і ніколи не суперечить Його волі. «Так само ж і Дух допомагає нам у наших немочах» (До римлян 8:26), оскільки Дух є Богом, знає думки Бога; тому в кожній нашій молитві за хворих або за інші потреби необхідно враховувати Божу волю». // *Ознаки часу, 3 жовтня 1892 року.*

3. У чому різниця між роботою Христа як Заступника, і тією роботою, яку звершує Дух Святий?

Середа

25 січня

4. ЯКУ РОБОТУ ВИКОНУЄ ДУХ СВЯТИЙ?

- a. Коли Ісус вознісся, щоб заступатися за нас по правиці Божого престолу, що є доказом того, що Дух Святий – особистий представник Спасителя?

Від Івана 15:26: «А коли Втішитель прибуде, що Його від Отця Я пошлю вам, – Той Дух правди, що походить від Отця, Він засвідчить про Мене»;

Від Івана 16:13, 14: «¹³А коли прийде Він, Той Дух правди, Він вас попровадить до цілої правди, бо не буде казати Сам від Себе, а що тільки почує, – казатиме, і що має настати, – звістить вам. ¹⁴Він прославить Мене, бо Він візьме з Мого та й вам сповістить».

б. Що забезпечує Дух Святий нашому самотньому серцю під час відсутності нашого улюбленого Друга?

Від Івана 16:7: «Та Я правду кажу вам: Краще для вас, щоб пішов Я, бо як Я не піду, Утішитель не прийде до вас. А коли Я піду, то пошлю вам Його».

в. Як Дух Святий веде нас до навернення?

Від Івана 16:8: «А як прийде, Він світові виявить про гріх, і про правду, і про суд»; Захарії 4:6: «І відповів він, і сказав мені, говорячи: «Оце таке Господнє слово до Зоровавеля: Не силою й не міццю, але тільки Моїм Духом, говорить Господь Саваот».

«Дух повинен діяти як відновлювальна Сила, і без Нього жертва Христа була б даремною. Сила зла утверджувалася протягом багатьох століть, а покірність людей сатанинській неволі гідна подиву. Опиратися гріхові і перемагати його можна було лише завдяки могутньому впливові Третьої Особи Божества – Духа Святого, Котрий виявляє Себе не у видозміненій енергії, але у всій повноті Божественної сили. Дух робить ефективною діяльність Спасителя світу. Дух очищує серце. Через Нього віруючий стає причетним до Божественної природи. Христос дав Свого Духа як Божественну силу для перемоги над усіма успадкованими й набутими нахилами до зла. Тим самим Він закарбував у Церкві Свій характер». – *Бажання віків*. – С.671.

«Образ Христа, закарбований у серці, день у день відображається в характері, в практичному житті, тому що ми представляємо особистого Спасителя. Дух Святий обіцяний усім тим, хто просить про Нього. Коли ви досліджуєте Святе Письмо, Дух Святий знаходиться поруч з вами, уособлюючи Ісуса Христа». // *Щоденний бюлетень Генеральної конференції, 15 лютого 1895 року*.

«Проповідування Божого Слова буде безрезультатним без присутності та допомоги Духа Святого, бо Цей Дух є єдиним ефективним Учителем Божественної істини. Лише тоді, коли Дух Святий закарбує істину в серці, вона оживить сумління і змінить життя. Служитель може представити людям букву Божого Слова,

він може знати усі його повеління та обіцянки, однак насіння євангельської істини, що ним сіється, не виросте, якщо це насіння не буде пробуджене до життя Небесною рососою. Без співпраці з Духом Божим жодна освіта, жодні переваги та сприятливі можливості, якими б великими вони не були, не можуть зробити служителя каналом Божественного світла». – *Служителі Євангелії*. – С.284.

4. Які найважливіші ролі виконує Дух Святий у Плані викуплення?

Четвер

26 січня

5. ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ДУХА СВЯТОГО З ЦЕРКВОЮ

а. Як людина приходиться до абсолютного пізнання істини?

Від Івана 16:13: «А коли прийде Він, Той Дух правди, Він вас попроведить до цілої правди, бо не буде казати Сам від Себе, а що тільки почує, – казатиме, і що має настати, – звістить вам».

б. Оскільки це робота Духа Святого, як Він допомагає нам знайти істинну Церкву?

1 до Тимофія 3:15: «А коли я спізнюся, то щоб знав ти, як треба поводитися в Божому домі, що ним є Церква Бога Живого, стовп і підвалина правди».

в. Оскільки присутність Духа Святого в нашому житті є надто важливою, що ми повинні робити для того, щоб мати повну силу Духа Святого?

Від Луки 11:9-13: «⁹І Я вам кажу: просіть, – і буде вам дано, шукайте – і знайдете, стукайте – і відчинять вам! ¹⁰Бо кожен, хто просить – одержує, хто шукає – знаходить, а тому, хто стукає – відчинять. ¹¹І котрий з вас, батьків, як син хліба проситиме, подасть йому каменя? Або, як [проситиме] риби, замість риби подасть йому гадину? ¹²Або, як яйця він проситиме, дасть йому скорпіона? ¹³Отож, коли ви, будучи злі, потрапите добрі дари своїм дітям давати, – скільки ж більше Небесний Отець подасть Духа Святого [всім] тим, хто проситиме в Нього?».

«Князя сили зла може стримати лише Божа сила в Третій Особі Божества, тобто Духові Святому». – *Євангелизм*. – С.617.

«До тих пір, доки Церква зосереджена на дрібницях, вона позбавлена права приймати великі діла Бога. Але чому ми не прагнемо дарів Духа Святого, оскільки Він є засобом, за допо-

могою якого можна зберегти чистоту серця? Згідно з планом Господа, Божественна сила має співпрацювати з людською. Для християнина надзвичайно важливо розуміти значення обітниць про Духа Святого безпосередньо перед Другим приходом нашого Господа Ісуса. Говоріть про Нього, моліться про Нього, проповідуйте про Нього, бо Господь охочіше бажає дати нам Духа Святого, ніж батьки дають добрі дари своїм дітям». // *Рев'ю енд Геральд, 15 листопада 1892 року.*

П'ятниця

27 січня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Звідки ми знаємо, що Дух Святий був активною дієюю Силою за часів Старого Заповіту?
2. Які є докази Особистості Духа Святого?
3. У чому різниця між роботою Христа як Заступника, і тією роботою, яку звершує Дух Святий?
4. Які найважливіші ролі виконує Дух Святий у Плані викуплення?
5. Як Дух Святий допомагає людям зрозуміти, де істинна Церква?

Субота, 4 лютого 2023 року

ПОЖЕРТВУВАННЯ ПЕРШОЇ СУБОТИ ДЛЯ ВСЕС- ВІТНЬОГО ФОНДУ ДОПОМОГИ У РАЗІ КАТА- СТРОФ

У всьому світі стихійні лиха стають дедалі частішими та серйознішими. Окрім усього іншого, до них відносяться землетруси, цунамі, циклони, торнадо, урагани, повені та виверження вулканів. *«Із кімнати [південної] буря приходить, а з вітру північного – холод. Від*

Божого подиху лід повстає, і водна широкість тужавіє. Також Він обтяжує вільгістю тучу, і світло своє розпорощує хмара, і вона по околицях ходить [та] блукає за Його проводом, щоб чинити все те, що накаже Він їй на поверхні вселенної, – він наводить її чи на кару для краю Свого, чи на милість» (Йова 37:9-13).

Всемогутній завжди бажає найкращого для цієї прекрасної планети та для створених Ним істот, проте сьогодні багато дивних та екстремальних погодних явищ походять саме з арсеналу заклятого ворога душ:

«Коли сатана з'являється перед людьми як великий цілитель, що нібито може вилікувати усі їхні хвороби, він насправді несе страждання і горе – поки багатолюдні міста не будуть спустошені і перетворені на кучі руїн. Він робить це вже сьогодні. Сатана повсюди виявляє свою силу в нещасних випадках, різних стихійних лихах на воді й суші, у великих спустошливих пожежах, руйнівних ураганах, страшних бурях на водних просторах, гігантських хвилях цунамі й нечуваних землетрусах. Він винищує дозріваючі посіви, внаслідок чого приходить голод і злидні. Він отрує повітря смертоносними інфекціями, і тисячі людей гинуть від епідемій. Нещастя та лиха ставатимуть все більш і більш частішими й загрозливішими. Гинутимуть люди й тварини. *«Засумує, зів'яне земля, ослабіє й зів'яне вселенна, ослабнуть вельможі народу землі... І осквернилась земля під своїми мешканцями, бо переступили закони, постанову порушили, зламали вони заповіта відвічного» (Ісаї 24:4, 5).* – Велика боротьба. – С.589, 590.

Що б не сталося, як Божі діти покликані реагувати на жахливі людські страждання, які є наслідком стихійних лих?

Господь закликає нас наслідувати Його приклад на землі, простягаючи руку допомоги, щоб полегшити страждання людей, де б вони не були. Коли трапляється стихійне лихо, раптово зникають предмети першої необхідності, тому наш християнський обов'язок – допомагати, чим можемо і де можемо. Ваші щедрі пожертвування для Всесвітнього фонду допомоги у разі катастроф допоможуть це зробити. Ми заздальгідь дякуємо вам!

Ваші брати з Генеральної Конференції

Євангелія у Старому Заповіті

«А все, що давніше написане, написане нам на науку, щоб терпінням і потіхою з Писання ми мали надію» (До римлян 15:4).

«Ісус прийшов у цей світ, щоб спасти Свій народ від їхніх гріхів. Він не спасе нас у наших гріхах, тому що Він не служитель гріха. Ми повинні відгукнутися на Божественний заклик Христа, покаятися у своїх гріхах і об'єднатися з Христом, як гілка об'єднується з виноградиною». // *Ознаки часу, 15 лютого 1892 року.*

Додаткові матеріали для вивчення:
Патріархи і пророки. – С.63-70.

Неділя

29 січня

1. УРОКИ З ІСТОРІЇ

а. Яка головна причина того, що нам потрібно вивчати історію, особливо священну історію?

Екклезіяста 3:15: «Що є, то було вже воно, і що статися має – було вже, бо минуле відновлює Бог!».

«Усі релігійні реформаторські рухи, за допомогою яких Бог у всі часи здійснював Свою справу на землі, разюче подібні між собою. Принципи взаємовідносин Бога з людьми завжди одні й ті самі. Важливі за своїм значенням рухи теперішнього часу багато в чому повторюють подібні рухи минулого, а досвіди Церкви минулих століть – дорогоцінні уроки для наших днів». – *Велика боротьба. – С.343.*

б. Оскільки вивчення історії передає нам надію Євангелії (До римлян 15:4), що ця надія пропонує хворим гріхом душам?

До римлян 1:16: «Бо я не соромлюсь Євангелії, бож вона – сила Бога на спасіння кожному, хто вірує, перше ж юдеєві, а [потім] гелленові»; Від Луки 19:10: «Син бо Людський прийшов, щоб знайти та спасти, що загинуло!».

«Кожна частина Біблії Богом натхнена і є корисною. Старому Заповіту варто приділяти стільки ж уваги, скільки приділяється Новому Заповіту. Уважно вивчаючи Старий Заповіт, ми знайдемо на його сторінках цілющі джерела, що б'ють ключем там, де неуважний читач бачить лише пустелю». – *Виховання. – С.191.*

1. Яким чином принципи біблійної історії можна застосувати до нашого часу?

Понеділок

30 січня

2. ДОСКОНАЛІСТЬ ТВОРІННЯ

а. Який характер мали перші чоловік і жінка, коли щойно вийшли з рук свого Творця?

Буття 1:31: «І побачив Бог усе, що вчинив. І ото, – вельми добре [воно]! І був вечір, і був ранок, – день шостий»; Екклезіяста 7:29: «Крім того, поглянь, що знайшов я: що праведною вчинив Бог людину, та вигадок усяких шукають вони!».

«У людині втілювався образ Божий, вона уподібнювалась до Нього і зовні, і за своїм характером. Один лише Христос є «образом істоти» Отця (До євреїв 1:3), однак людина створена за Божою подобою. Її природа перебувала в гармонії з Божою волею, розум був здатний збагнути Божественні істини; почуття були чистими, а пристрасті та бажання підкорялися розуму. Людина була святою і щасливою, оскільки мала Божу подобу і жила в цілковитому послуші Його волі». – *Патріархи і пророки.* – С.45.

б. Що було потрібно, для того щоб людський рід залишався в цьому досконалому стані та жив вічно?

Буття 2:16, 17: «¹⁶І наказав Господь Бог Адамові, кажучи: «Із кожного дерева в Раю ти можеш їсти. ¹⁷Але з дерева знання добра й зла – не їж від нього, бо в день їди твоєї від нього ти напевно помреш!».

«Христос не занижує вимог Закону. Його безпомилні твердження вказують на послух цим вимогам як умову вічного життя; ця ж умова вимагалася від Адама до гріхопадіння. І тепер Господь очікує від людини не менше, ніж очікував від неї в раю, – досконалого послуху, бездоганної праведності. Вимога заповіту благодаті залишається такою ж певною, як і встановлена в Едені, тобто гармонія з Божим Законом святим, праведним і добрим». – *Наочні уроки Христа.* – С.391.

в. Оскільки людина згрішила (Буття 3), якими були наслідки не лише для наших прабатьків, а й для всього людства?

До римлян 5:12: «Тому то, як через одного чоловіка ввійшов до світу гріх, а гріхом смерть, так прийшла й смерть у всіх людей через те, що всі згрішили»; До римлян 6:23: «Бо заплата за гріх – смерть, а дар Божий – вічне життя в Христі Ісусі, Господі нашім!».

«Послухом Божому Законові людина ніби відгороджена від будь-якого зла. Той, хто руйнує цю поставлену Богом огорожу в якомусь місці, буде позбавлений її сили захисту; цим самим він відкриває доступ ворогові, який, ввійшовши, завдає руйнівної шкоди, спричиняючи навіть загибель.

Наші прабатьки наважилися знехтувати Божою волею в одному-єдиному пункті і цим відчинили ворота, через які гріх прийшов у світ. Кожний, хто наслідуватиме їхній приклад, погне той самий наслідок. Усі вимоги Божого Закону ґрунтуються на Його любові, і тому кожний, хто ухиляється від заповідей, сам винен у своєму нещасті й загибелі». – *Блаженства, промовлені на горі.* – С.52.

2. Яка вимога з часів еденського раю свідчить про те, що Бог не змінюється?

Вівторок

31 січня

3. ВИЗНАЧЕННЯ ГРІХА

а. Звідки ми знаємо, що гріх Адама включав порушення Божого Закону?

До римлян 7:7: «Що ж скажемо? Чи Закон – то гріх? Зовсім ні! Але я не пізнав гріха, як тільки через Закон, бо я не знав би пожадливости, коли б Закон не наказував: Не пожадай»; порівняйте з Вихід 20:17: «Не жадай дому ближнього свого, не жадай жони ближнього свого, ані раба його, ані невільниці його, ані вола його, ані осла його, ані всього, що ближнього твого!»; 1 Івана 3:4: «Кожен, хто чинить гріх, чинить і беззаконня. Бо гріх – то беззаконня» («Кожен, хто чинить гріх, порушує закон; і гріх є порушенням закону» переклад з англ.).

«Чимало з тих, котрі навчають, ніби Божий Закон є необов'язковим для людини, стверджують, що неможливо виконати усі його вимоги. Але якби це було так, то чому ж Адам поніс покарання за переступ? Через гріх наших прабатьків світ сповнився провинною та сумом, і якби не доброта й милість Божа, людство й надалі перебувало б у небезпеці та відчаї. Нехай ніхто не ошукує себе: «Бо заплата за гріх – смерть» (До римлян 6:23). І тепер також не можна безкарно порушити Божий Закон, як і тоді, коли був винесений вирок батькові людського роду». – *Патріархи і пророки.* – С.61.

«Без Закону люди не мають правильного уявлення про чистоту та святість Бога та про свою власну вину і нечистоту. Вони

не усвідомлювали б власної гріховності й не відчували би потреби в розкаянні. Без усвідомлення того, що вони є порушниками Божого Закону, вони не відчували б потреби у викупній Крові Христа. Вони приймали б надію на спасіння без докорінної переміни серця і реформації життя. Саме тому спостерігається багато випадків поверхневого навернення, коли до Церкви приєднується багато людей, які не мають тісного зв'язку єднання з Христом». – *Велика боротьба*. – С.468.

б. Коли ми читаємо ці вірші, як Біблія показує, що Ісус дійсно прийшов спасти нас від порушення Закону?

Від Матвія 1:21: «І вона вродить Сина, ти ж даси Йому ймення Ісус, бо спасе Він людей Своїх від їхніх гріхів».

«Ісус помер, щоб спасти Свій народ від їхніх гріхів, а спасіння у Христі означає припинення порушення Божого Закону та звільнення від усякого гріха; жодне серце, котре плекає ворожнечу проти Божого Закону, не перебуває в гармонії з Христом, Котрий постраждав на Голгофі, щоб виправдати і піднести Закон перед Всесвітом». – *Віра і діла*. – С.95.

«Ми маємо чудового Друга в Особі Ісуса, Котрий прийшов, щоб спасти Свій народ від порушення Закону. Що таке гріх? Єдине визначення гріха – це те, що він є порушенням Закону. Тоді приходить Ісус Христос, і наділяє нас Своєю праведністю; ми не можемо перемогти своїми силами – це можливо лише вірою в Нього. Якщо ви повірите в Ісуса Христа, то знайдете Його сьогодні. Ви повинні вірити, що Він є вашим Спасителем зараз і що Він зараховує вам Свою праведність, тому що Він помер, і тому що Він був слухняний кожній вимозі цього порушеного Божого Закону. Якщо ви вчините так, то матимете пізнання про Ісуса Христа, котре спасає. Адам і Єва втратили Еден, бо порушили цей Закон, а ви втратите Небо, якщо порушите його». – *Еллен Г. Уйт. Матеріали 1888 року*. – С.128.

3. Якою є мета Приходу Ісуса в цей світ щодо проблеми гріха?

Середа

1 лютого

4. ОТЕЦЬ УСІХ ВІРУЮЧИХ

а. Чому старозавітний патріарх Авраам відомий як отець усіх віруючих?

До галатів 3:6-9: «⁶Так як Авраам «був увірував в Бога, – і [це] залічено за праведність йому». ⁷Тож знайте, що ті, хто від віри, – то сини Авраамові. ⁸І Писання, передбачивши, що вірою Бог виправдає поган, благословило Авраамові: «Благословляться в тобі всі народи!» ⁹Тому ті, хто від віри, будуть поблагословлені з вірним Авраамом».

«Випробування Авраама було найсуворішим випробуванням, яке тільки може випасти на долю людини. Якби він не витримав його, то ніколи не був би записаний як отець усіх віруючих. Якби він ухилився від Божого повеління, світ втратив би надихаючий приклад беззаперечної віри та покори. Був даний урок, котрий сяє крізь усі віки, аби ми могли навчитися того, що немає нічого надто дорогоцінного, щоб віддати його Богові. Саме тоді, коли ми дивимося на кожен дар як на Господній, який ми повинні використовувати у служінні Йому, ми отримуємо Небесне благословення. Поверніть Богові доручене вам володіння, і вам буде довірено більше. Тримаючи ваше майно при собі, ви не отримаєте нагороди в цьому житті і втратите нагороду майбутнього життя». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.1. – С.1094.*

«Місце, де був споруджений храм, уже довгий час вважалося святим. Саме тут Авраам, батько всіх вірних, підкоряючись наказові Єгови, засвідчив про свою готовність принести в жертву єдиного сина. Тут Бог відновив з Авраамом заповіт благословення, в якому містилася чудова месіанська обітниця про викуплення людства через жертву Сина Всевишнього». – *Пророки і царі. – С.37.*

б. Як обітниця про насіння показує проповідь Євангелії навіть за часів Авраама?

Буття 22:15-18: «¹⁵А Ангел Господній із неба озвався до Авраама подруге, ¹⁶і сказав: «Клянуся Собою, – [це] слово Господнє, – тому, що вчинив ти цю річ, і не пожалів був сина свого, одинака свого, ¹⁷то благословляючи, Я поблагословлю тебе, і розмножуючи, розмножу потомство твоє, немов зорі на небі, і немов той пісок, що на березі моря. І потомство твоє внаслідок брами твоїх ворогів. ¹⁸І всі народи землі будуть потомством твоїм благословляти себе через те, що послухався ти Мого голосу»; До галатів 3:16: «А обітниці дані були Авраамові й насінню його. Не говориться: «і насінням», як про багатьох, але як про одного: «і Насінню твоєму», яке є Христос».

«Саме цей заповіт був оновлений з Авраамом через обітницю: «І всі народи землі будуть потомством твоїм благословляти себе через те, що послухався ти Мого голосу» (Буття 22:18). І ця обітниця вказувала на Христа. Авраам розумів це (див. До галатів 3:8, 16) і вірив, що Христос може дати прощення гріхів. Ця віра була зарахована

йому в праведність. Заповіт із Авраамом також підтримував авторитет Божого Закону». – *Патріархи і пророки*. – С.370.

в. Чому Авраам був виділений як отримувач Євангелії, а багато інших людей за його часів – ні?

Буття 26:5: «Через те, що Авраам послухав Мого голосу, і виконував те, що виконувати Я звелів: заповіді Мої, постанови й закони Мої»; Якова 2:19-24: «¹⁹Чи віруєш ти, що Бог один? Добре робиш! Та й демони вірують, – і тремтять. ²⁰Чи хочеш ти знати, о марна людино, що віра без діл – мертва? ²¹Авраам, отець наш, – чи він не з діл виправданий був, як поклав був на жертівника свого сина Ісаака? ²²Чи ти бачиш, що віра помогла його ділам, і вдосконалилась віра із діл? ²³І здійснилося Писання, що каже: «Авраам же ввірував Богові, і [це] йому зараховане в праведність, і був названий він другом Божим». ²⁴Отож, чи ви бачите, що людина виправдується від діл, а не тільки від віри?».

«Авраам повірив Богові. Звідки ми знаємо, що він повірив? Його справи свідчили про характер його віри, і його віра зарахувалась йому у праведність». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.7. – С.936.

4. Як віра Авраама проявилася в його вчинках?

Четвер

2 лютого

5. ЗАКОН У РЕШТІ ЧАСТИНИ СТАРОГО ЗАПОВІТУ

а. Які інші приклади ми маємо про те, що Закон існував до того, як Бог буквально проголосив його на горі Сінай (*Повторення Закону 5:22-26*)?

Вихід 15:26: «І сказав Він: «Коли дійсно будеш ти слухати голосу Господа, Бога твого, і будеш робити слушне в очах Його, і будеш слухатися заповідей Його, і будеш виконувати всі постанови Його, то всю хворобу, що Я поклав був на Єгипет, не покладу на тебе, бо Я – Господь, Лікар твій!»; Вихід 16:28: «І сказав Господь до Мойсея: «Аж доки ви будете відмовлятися виконувати заповіді Мої та закони Мої?».

«Щотижня під час довгих років блукань пустелею ізраїльтяни були свідками потрійного чуда, яке мало закарбувати в їхній свідомості святість суботнього дня: шостого дня випадала подвійна кількість манни; сьомого дня манна не падала, а частина, призначена для суботи, зберігалася свіжою й солодкою, якщо ж її залишали на будь-який інший день, – вона псувалась і ставала непридатною для вживання.

В усьому, що пов'язане з манною, бачимо переконливий доказ того, що субота, як це намагається дехто довести, не вста-

новлена в час проголошення Закону, що був даний на Сінаї. Задовго до того, як ізраїльтяни прийшли до Сінаю, вони вже знали, що святість суботи є для них обов'язковою. Обов'язок збирати щоп'ятниці подвійну міру манни, щоб готуючись таким чином до суботнього дня, в який вона не випадатиме, постійно нагадував їм про священну природу дня спокою. І коли хтось виходив збирати манну в суботу, Господь запитував: «Аж доки ви будете відмовлятися виконувати заповіді Мої та закони Мої?» (Вихід 16:28)». – Патріархи і пророки. – С.296, 297.

б. Що, згідно з Божим наміром, мав зробити Ізраїль з усним і письмовим моральним Законом Десяти Заповідей?

Повторення Закону 6:1-9: «¹А оце заповідь, постанови та закони, що наказав Господь, Бог ваш, щоб навчити вас виконувати [їх] у Краї, що ви переходите туди посісти його, ²щоб ти боявся Господа, Бога свого, щоб пильнувати всіх постанов Його та заповідей Його, що я наказую тобі, ти й син твій, та син твого сина по всі дні життя твого, і щоб були довгі твої дні. ³І слухай, Ізраїлю, і пильнуй виконувати [це], щоб було добре тобі, і щоб ви сильно розмножились, як прирік був Господь, Бог батьків твоїх, [дати] Край, що тече молоком та медом. ⁴«Слухай, Ізраїлю: Господь, Бог наш – Господь один! ⁵І люби Господа, Бога твого, усім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією силою своєю! ⁶І будуть ці слова, що Я сьогодні наказую, на серці твоїм. ⁷І пильно навчиш цього синів своїх, і будеш говорити про них, як сидітимеш удома, і як ходитимеш дорогою, і коли ти лежатимеш, і коли ти вставатимеш. ⁸І прив'яжеш їх на ознаку на руку свою, і будуть вони пов'язкою між очима твоїми. ⁹І напишеш їх на бічних одвірках дому свого та на брамах своїх».

в. Звідки ми знаємо, що Господь зберігав Свою позицію протягом усього часу до кінця Старого Заповіту?

Малахії 4:4: «Згадайте Закона Мойсея, Мого раба, що йому наказав на Хориві устами й права щодо всього Ізраїля»; Малахії 3:6: «Бо Я, Господь, не змінююся, тому ви, сини Яковові, не будете знищені».

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Яким чином принципи біблійної історії можна застосувати до нашого часу?
2. Яка вимога з часів еденського раю свідчить, що Бог не змінюється?
3. Якою є мета Приходу Ісуса в цей світ щодо проблеми гріха?
4. Як віра Авраама проявилася в його вчинках?
5. Яким має бути наше ставлення до Божого Закону?

Вічний Божий Закон

«Бо то любов Бога, щоб ми додержували Його заповіді, Його ж заповіді не тяжкі» (1 Івана 5:3).

«[Христос] спонукав нас любити один одного так, як Він полюбив нас. Релігія, яка заснована на любові до Бога, спонукає нас любити один одного. Вона сповнена вдячності, терпіння, милосердя та прощення. Отже, вона самовіддана, довготерплива, милостива і сповнена духом прощення. Вона освячує все життя та поширює свій вплив на оточуючих». – *Свідчення для Церкви.* – Т.4. – С.223.

Додаткові матеріали для вивчення:
Патріархи і пророки. – С.303-314.

Неділя

5 лютого

1. НЕЗМІННИЙ ТВОРЕЦЬ

а. Що ми повинні усвідомити про ставлення Христа до Божого морального Закону в той час, коли Він жив тут на цій землі як Син Людський?

Від Матвія 5:17, 18: «¹⁷Не подумайте, ніби Я руйнувати Закон чи Пророків прийшов, – Я не руйнувати прийшов, але виконати. ¹⁸Поправді ж кажу вам: доки небо й земля не минеться, – ані йота єдина, ані жоден значок із Закону не минеться, аж поки не збудеться все».

б. Наскільки скрупульозними були юдейські керівники щодо зовнішнього дотримання Закону?

Від Матвія 23:23: «Горе вам, книжники та фарисеї, лицеміри, що даєте десятину із м'яти, і ганусу й кмину, але найважливіше в Законі покинули: суд, милосердя та віру; це треба робити, і того не кидати»; *До филип'ян 3:4:* «Хоч і я міг би мати надію на тіло. Як хто інший на тіло надіятись думає, то тим більше я».

«[Юдейські провідники] ревно дбали про зовнішній вигляд святості, нехтуючи при цьому святістю серця. Дотримуючись букви Закону, вони постійно порушували його дух. Понад усе ці люди потребували переміни, про яку Христос сказав Никодимові, а саме: нового морального народження, очищення від гріха, поновлення знань істини і святості». – *Бажання віків.* – С.174.

в. Що ми можемо помітити стосовно суду над Ісусом, який показує, що Він не був порушником Закону?

Від Матвія 26:59, 60: «⁵⁹А первосвященики та весь синедріон шукали на Ісуса неправдивого свідчення, щоб смерть заповідати Йому, ⁶⁰і не знаходили, хоч кривосвідків багато підходило. Аж ось накінець з'явилися двоє».

«Ані Спаситель, ані Його послідовники не порушували Заповіді про суботу. Христос був живим втіленням Закону. У Його житті неможливо було знайти жодного порушення святих Заповідей. В оточенні людей, котрі шукали нагоди осудити Його, Він міг впевнено сказати: «Хто з вас може Мені докорити за гріх?» (Від Івана 8:46)». – Там саме. – С.287.

1. Як Ісус зберіг Божий характер, живучи в людському тілі?

Понеділок

6 лютого

2. ЗАКОН У СЕРЦІ ІСУСА

а. Що було вготовано для Ісуса, коли Він прийшов на землю?

До євреїв 10:5-10: «⁵Тому то, входячи в світ, Він говорить: «Жертви й приношення Ти не схотів, але тіло Мені приготував. ⁶Цілопалення й жертви покутної Ти не жадав. ⁷Тоді Я сказав: Ось іду, – в свої книжки про Мене написано, щоб волю чинити Твою, Боже!» ⁸Він вище сказав, що «жертви й приносу, та цілопалення й жертви покутної, – які за Законом приносяться, – Ти не жадав і Собі не вподобав». ⁹Потому сказав: «Ось іду, щоб волю Твою чинити, Боже». Відміння Він перше, щоб друге поставити. ¹⁰У цій волі ми освячені жертвоприношенням тіла Ісуса Христа один раз».

«Це не була випадковість, а задум, який полягав у тому, що Викупитель світу повинен відкласти Свою царську корону, зняти Свій царський одяг і прийти в наш світ як людина. Він зодягнув Свою Божественність у людське тіло, щоб стати на чолі людської родини, а Його людська природа об'єдналася з природою людства, грішного через непослух Адама». – Південна робота. – С.85.

б. Коли ми читаємо ті ж вірші про Христа зі Старого Заповіту, що згідно з пророцтвом було передбачене стосовно Його серця?

Псалом 40:7-9: «⁷Жертви й приношення Ти не схотів, Ти розкрив мені вуха, цілопалення й жертви покутної Ти не жадав. ⁸Тоді я сказав: «Ось я прийшов із зовсім книжки, про мене написаної». ⁹Твою волю чинити, мій Боже, я хочу, і

Закон Твій – у мене в серці».

«Результатом порушення Закону був гріх, смуток та смерть. Сатана оголосив, що він доведе створеним Богом світам і всім Небесним істотам, що неможливо дотримуватися Божого Закону. Коли Адам піддався спокусі ворога і втратив своє піднесене і святе положення, сатана та його ангели тріумфували. Але від Божого престолу пролунав голос, котрий говорив слова таємничої важливості. [Див. *Псалом 40:7-9*]. Коли людина згрішила, Христос оголосив Свій намір стати Заступником і Гарантією людини». // *Рев'ю енд Геральд, 3 вересня 1901 року.*

в. Коли ми приймаємо Христа у своє серце, що ми приймаємо невіддільно від Нього?

Псалом 119:70, 72, 77, 174: «⁷⁰Зробилось нечуле, як лій, їхнє серце, – [а] я розкошую з Закону Твого... ⁷²Ліпший для мене Закон Твоїх уст, аніж тисячі золота й срібла... ⁷⁷Нехай зійде на мене Твоє милосердя, – й я житиму, бо Закон Твій – розрада моя... ¹⁷⁴Я прагну спасіння Твого, о Господи, а Закон Твій – то розкіш моя!».

«Ярмо, котре зобов'язує нас до служіння, – це Божий Закон. Великий Закон любові, відкритий в Едені, пізніше проголошений із Сінаю, а в Новому Заповіті записаний у серці, з'єднує людину з Божою волею. Якби ми були залишені діяти за своїми нахилами і волею, то опинилися б у лавах сатани, запозичивши його риси. Тому Бог підпорядковує нас Своїй волі – святій, високій, шляхетній. Він бажає, щоб ми терпляче і мудро виконували обов'язки служіння. Сам Христос, перебуваючи в людському тілі, узяв на Себе ярмо служіння». – *Бажання віків. – С.329.*

«Правда [праведність] означає «святість, Богоподібність», а «Бог є любов» (1 Івана 4:16). Це узгоджується і з тим, що говориться про Божий Закон: «*Бо всі Твої заповіді – справедливість*» (*Псалом 119:172*), і «*тож любов – виконання Закону*» (*До римлян 13:10*). Праведність – це любов, а любов – це світло й життя Господнє. Праведність Божа втілена у Христі, і, приймаючи Його, ми отримуємо цю праведність». – *Блаженства, промовлені на горі. – С.18.*

2. Як цей характер Христа проявляється в істинно віруючих людях?

3. У ВІДПОВІДНОСТІ З ЗАКОНОМ І ПРОРОКАМИ

а. Коли Ісус пояснював учням, що Його життя було живим доказом того, що Він є Месія, які вірші Він використовував?

Від Луки 24:27, 44: «²⁷І Він почав від Мойсея, і від Пророків усіх, і виясняв їм зо всього Писання, що про Нього було... ⁴⁴І промовив до них: «Це слова, що казав Я до вас, коли був іще з вами: Потрібно, щоб виконалось усе, що про Мене в Законі Мойсеевім, та в Пророків, і в Псалмах написане».

«Христос бажав освітити їхню свідомість та утвердити віру на найпевнішому «пророчому слові» (2 Петра 1:19). Він бажав, щоб істина глибоко закорінилася в їхній свідомості не тому лише, що вона підтверджувалась Його особистим свідощтвом, а й завдяки таким незаперечним доказам, як символи і тіні прообразного церемоніального закону, а також пророцтва Старого Заповіту. Послідовники Христа не тільки повинні були самі мати розумну віру, а й нести пізнання про Христа цілому світові. І, як перший крок у цьому пізнанні, Ісус спрямував увагу учнів на «Мойсея і пророків». Так воскреслий Спаситель підкреслив цінність і важливість старозавітних Писань». – *Велика боротьба*. – С.349.

б. Як учні, проповідуючи євангельську звістку, довели, що Ісус був Обітованим?

Дії 28:23: «А коли вони визначили йому день, то дуже багато прийшло їх до нього в господу. А він їм від ранку до вечора розповідав, та про Божеє Царство свідощтва давав, і переконував їх про Ісуса Законом Мойсея й Пророками».

«Дух Божий супроводжував сказані слова, зворушивши серця присутніх. Посилання апостола на старозавітні пророцтва, його свідчення про їхнє виконання в служінні Ісуса з Назарету, переконали багатьох душ, котрі ждали Приходу обіцяного Месії. А запевнення промовця в тому, що «добра новина» про спасіння стосується як єврея, так і язичника, вселило радість і надію в серця тих, хто не належав до тілесних дітей Авраама». – *Дії апостолів*. – С.172, 173.

«Проповідуючи солунянам, Павло послався на старозавітні пророцтва про Месію. Під час Свого служіння Христос просвітив розум учнів для розуміння цих пророцтв: «І Він почав від Мойсея, і від Пророків усіх, і виясняв їм зо всього Писання, що про Нього було» (Від Луки 24:27). Петро, проповідуючи Христа, наводив докази зі Старого Заповіту. Так само чинив і Степан. Павло у своєму служінні також посилався на пророцтва Святого Письма про на-

родження, страждання, смерть, воскресіння і вознесіння Христа. З допомогою натхненних свідчень Мойсея та пророків, він ясно довів, що Ісус із Назарету – Месія і що від днів Адама голос Христа промовляв через патріархів та пророків». – Там саме. – С.221, 222.

3. Щоб щиро повірити в те, що Ісус є Месія, які пророцтва нам слід ретельно досліджувати?

Середа

8 лютого

4. ЗАКОН І ВІРА

а. Якщо ми віримо в Ісуса як нашого особистого Спасителя, чи скасовує це Закон? Чому так, чи чому ні?

До римлян 3:31: «Тож чи не нищимо ми Закона вірою? Зовсім ні, – але зміцнюємо Закона».

б. Яке благословення виголошується на тих, хто дотримується Заповідей?

Об'явлення 22:14: «Блаженні, хто випере шати свої, щоб мати право на дерево життя, і увійти брамами в місто!».

«Через порушення Божих Заповідей Адама та Єву спіткало прокляття, і вони були позбавлені жодного права на дерево життя. Христос помер, щоб спасти людину і водночас зберегти честь Божого Закону. Він промовляє: «Блаженні, хто випере шати свої, щоб мати право на дерево життя, і увійти брамами в місто!» (Об'явлення 22:14). Божий Син тут представляє виконання Божих Заповідей як умову отримання права на дерево життя. Порушення Божих Заповідей позбавило людину права на дерево життя. Христос помер, щоб завдяки заслугам Його Крові, покора Божому Закону могла зробити людину гідною Небесного благословення і знову дала їй право на дерево життя». – *Духовні дари*. – Т.3. – С.88.

«Ангели супроводжували нас, коли ми проходили через море скляне до воріт міста. Ісус підняв Свою могутню, славетну руку, поклав її на перлинні ворота, штовхнув їх, і вони відчинилися, повернувшись на блискучих петлях. Потім Він сказав нам: «Ви випрали шати свої у Моїй Крові, твердо стояли за правду Мою; отже, увійдіть!» Ми всі увійшли до воріт, відчуваючи, що маємо повне право на це місто». – *Ранні твори*. – С.17.

в. Як це показує, що Бог ніколи не змінюється?

До євреїв 13:8: «Ісус Христос учора, і сьогодні, і навіки Той Самий!».

«Ісус звершить велику справу для нас, якщо ми сумлінно виконаємо свій обов'язок. Нам потрібно підкорити свою волю Божій волі. Ми повинні шанувати Господа, підкоряючись усім Його Заповідям, навіть у тому, що ми називаємо дрібницями. Істина, як і її Божественний Автор, незмінна у своїх вимогах, вона та сама вчора, сьогодні й навіки. Вона не узгоджується з людськими традиціями, вона не відповідає нашому розумінню. Істина завжди приносила розділення між Божим народом та світом. Однак якщо наша позиція в минулому, як особливого народу, була схвалена Богом, то як Він розглядає нашу нинішню позицію? Чи зросла наша духовність з того часу, як ми залишили нашу першу простоту?» // *Ознаки часу, 25 травня 1882 року.*

4. Як можуть грішні люди отримати право на дерево життя, якого вони були позбавлені через гріх?

Четвер

9 лютого

5. ЗАПИСАНИЙ У СЕРЦІ

а. Як можна забезпечити присутність Божого Закону в нашому житті так само, як це було в житті Ісуса?

До євреїв 10:16: «Оце заповіт, що його по цих днях встановляю Я з ними, говорить Господь, – Закони Свої Я дам в їхні серця, і в їхніх думках напишу їх»; До євреїв 8:10: «Оце Заповіт, що його Я складу по тих днях із домом Ізраїлевим, говорить Господь: Покладу Я Закони Свої в їхні думки, і на їхніх серцях напишу їх, і буду їм Богом, вони ж будуть народом Моїм!».

«Бог дав нам Свої святі Постанови, бо любить людський рід. Щоб захистити нас від наслідків гріха, Він відкриває принципи праведності. Закон – це вираз думки Бога. Коли ми приймаємо його в Христі, він стає нашою думкою. Закон підносить нас над плотськими бажаннями і нахилами, над спокусами, які ведуть до гріха». – *Бажання віків. – С.308.*

б. Що Бог проявляє до нас ще до того, як ми ступаємо на цей шлях до Небес?

1 Івана 4:19, 8: «¹⁹Ми любимо Його, бо Він перше нас полюбив... ⁸Хто не любить, той Бога не пізнав, бо Бог є любов!».

«Втративши правильне уявлення про Бога, земля поринула у духовний морок. І для того щоб розігнати темряву, щоб знову повернути світ до Бога, необхідно було подолати оманливу силу сатани. Цього не можна було досягти силою. Застосування

сили суперечить принципам Божого правління. Він бажає лише служіння любові, але до любові не можна змусити; її не здобувають силою чи авторитетом. Любов можна викликати тільки любов'ю. Знати Бога – значить любити Його. Тому необхідно було показати Божий характер, протилежний характеру сатани. Це могла зробити лише одна Істота в усьому Всесвіті. Тільки Той, Хто знав висоту й глибину Божої любові, міг відкрити її світові». – Там саме. – С.22.

в. Що є можливим лише після того, як ця Божа любов буде в наших серцях?

*Від Івана 14:15-17: «¹⁵Якщо Ви Мене любите, – Мої заповіді зберігайте!
¹⁶І вблагаю Отця Я, – і Втішителя іншого дасть вам, щоб із вами повік перебував, – ¹⁷Духа правди, що Його світ прийняти не може, бо не бачить Його та не знає Його. Його знаєте ви, бо при вас перебуває, і в вас буде Він».*

П'ятниця

10 лютого

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Як Ісус зберіг Божий характер, живучи в людському тілі?
2. Як цей характер Христа проявляється в істинно віруючих людях?
3. Щоб щиро повірити в те, що Ісус є Месія, які пророцтва нам слід ретельно досліджувати?
4. Як можуть грішні люди отримати право на дерево життя, якого вони були позбавлені через гріх?
5. Лише яким чином ми можемо проявити справжню покору?

Таємниця Євангелії

«Що їм Бог захотів показати, яке багатство слави цієї таємниці між поганями, а вона – Христос у вас, надія слави!»
(До колосян 1:27).

«Ми можемо настільки зрозуміти Боже ставлення до нас і мотиви якими Він керується, що в усьому побачимо Його неосяжну любов та милість, об'єднану з безмежною силою. Ми можемо зрозуміти Його цілі та наміри настільки, наскільки це сприятиме для нашого добра, а понад це ми, як і раніше, повинні довіряти силі Всемогутнього, любові та мудрості Отця і Правителя усього». – Свідощтва для Церкви. – Т.5. – С.699.

Додаткові матеріали для вивчення:
Виховання. – С.169-172.

Неділя

12 лютого

1. ВАЖКІ ДЛЯ РОЗУМІННЯ МІСЦЯ СВЯТОГО ПИСЬМА

а. Що Петро зауважує щодо деяких трудів Павла?

2 Петра 3:14-17: «¹⁴Тож, улюблені, чекаючи цього, попильнуйте, щоб ви знайшлися для Нього нескверні та чисті у мирі. ¹⁵А довготерпіння Господа нашого вважайте за спасіння, як і улюблений брат наш Павло написав був до вас за даною йому мудрістю, ¹⁶як і по всіх посланнях, що в них він говорить про це. У них є дещо тяжко зрозуміле, що неuki та незміцнені перекручують, як і інші Писання, на власну загибель свою. ¹⁷Тож ви, улюблені, знаючи [це] наперед, стережіться, щоб не були ви зведені блудом безбожних і не відпали від свого вґрунтування». Що ми повинні розуміти про деякі речі в Святому Письмі? **Повторення Закону 29:28:** «Закрите те, що є Господа, Бога нашого, а відкрите – наше та наших синів аж навіки, щоб виконувати всі слова цього Закону».

«Здібні люди присвячували весь свій час молитві та дослідженню Святого Письма, однак є багато місць у Біблії, котрі ще недостатньо досліджені. Деякі місця Святого Письма ніколи не будуть зрозумілі до кінця, і лише у вічності Христос роз'яснить нам, про що вони говорять. Біблія містить у собі таємниці, які ще належить розгадати, і твердження, які не укладаються в людській свідомості. І ворог намагатиметься викликати суперечку щодо цих питань, котрі було б краще залишити без обго-

ворення». – Служителі Євангелії. – С.312.

б. З яким ставлення ми повинні підходити до вивчення Святого Письма?

Від Івана 7:17: «Коли хоче хто волю чинити Його, той довідається про науку, чи від Бога вона, чи від Себе Самого кажу Я».

«Дух, з яким ви приступаєте до дослідження Святого Письма, визначатиме характер ваших помічників. Ангели Світла будуть з тими, хто в смиренні серця шукає Божественного керівництва. Якщо ж Біблію відкривати без благоговіння, з почуттям самовпевненості, якщо серце сповнене упередженнями, тоді до вас підступає сатана і представляє ясні свідоцтва Божого Слова в спотвореному світлі». – *Свідоцтва для проповідників. – С.108.*

1. Наскільки важливим є особисте приготування серця для дослідження Біблії?

Понеділок

13 лютого

2. РОЗПІЗНАЮЧИ ТАЄМНИЦІ

а. Які особливі істини Бог відкрив Павлові, для того щоб він поділився ними з усім світом?

До римлян 16:25, 26: «²⁵А Тому, хто може поставити вас міцно згідно з моєю Євангелією й проповіддю Ісуса Христа, за об'явленням таємниці, що від вічних часів була замовчана, ²⁶а тепер виявлена, і через пророцькі писання, з наказу вічного Бога, на послух вірі по всіх народах провіщена»; До колоссян 1:27: «Що їм Бог захотів показати, яке багатство слави цієї таємниці між поганами, а вона – Христос у вас, надія слави!».

«Для Павла хрест мав надзвичайне значення. Відколи була призупинена його діяльність гонителя послідовників розп'ятого Назарянина, він невпинно прославляв хрест. Тоді йому була об'явлена безмежна любов Бога, явлена в смерті Христа, і в його житті відбулися надзвичайні зміни, котрі привели всі його плани й наміри до повної згоди з Небом. З тієї хвилини він став новою людиною у Христі. Із власного досвіду він знав: грішник, який бачить любов Отця, виявлену в жертві Його Сина, і підкоряється Божественній силі, зазнає зміни серця, Христос стає для нього всім у всьому». – *Дії апостолів. – С.245.*

б. Якщо в Писанні зустрічаємо важкі для розуміння місця, навіщо нам намагатися досліджувати ці питання?

2 до Тимофія 3:16, 17: «¹⁶Усе Писання Богом надхнене, і корисне до навчання,

до докору, до направи, до виховання в праведності, ¹⁷щоб Божа людина була досконала, до всякого доброго діла готова».

«Хрест Христовий весь покритий ганьбою і соромом, тим не менш, він дає людині надію на життя і вознесіння. Ніхто не може осягнути таємницю благочестя, доки він соромиться нести хрест Христовий. Ніхто не зможе розпізнати і оцінити благословення, які Христос здобув для людини безмежною ціною, якщо вони не готові з радістю пожертвувати земними скарбами заради того, щоб стати Його послідовниками. Кожне самозречення і жертва, принесені в Ім'я Христа, збагачують того, хто дає, а кожне перенесене страждання і докір за Його дороге Ім'я, збільшують остаточну радість і безсмертну нагороду в Царстві Слави». – *Протистояння*. – С.93.

в. Поясніть, що нам потрібно, щоб дійти до правильних висновків.

Від Івана 16:13: «А коли прийде Він, Той Дух правди, Він вас попровадить до цілої правди, бо не буде казати Сам від Себе, а що тільки почує, – казатиме, і що має настати, – звістить вам».

«Без керівництва Духа Святого ми постійно будемо схильні до того, щоб спотворювати Святе Письмо або неправильно його роз'яснювати. Дехто хоч і багато читають Біблію, але це не приносить їм користі і в багатьох випадках просто завдає шкоди. Коли Боже Слово відкривають без благоговіння і молитви, коли думки і почуття не зосереджені на Богові або ж не перебувають у згоді з Його волею, тоді сумніви оточують розум людини і навіть під час дослідження Біблії зміцнюється і зростає невір'я. За таких умов ворог бере під контроль думки людини і пропонує свої оманливі тлумачення». – *Свідоцтва для Церкви*. – Т.5. – С.704, 705.

2. Як можна правильно зрозуміти щось надто таємниче, як Євангелія спасіння?

Вівторок

14 лютого

3. ЦАРСЬКИЙ МОРАЛЬНИЙ ЗАКОН

а. Всупереч поширеній думці, звідки ми знаємо, що Закон Десяти Заповідей не було скасовано на хресті?

Якова 2:8, 9: «⁸Коли ви Закона Царського виконуєте, за Писанням: «Люби свого ближнього, як самого себе», то ви робите добре. ⁹Коли ж дивитесь на обличчя, то чините гріх, бо Закон уводнює, що ви винуватці».

«Чимало релігійних вчителів твердять, що Христос Своєю смертю скасував Закон, а тому люди вільні від його вимог. Декотрі називають Закон обтяжливим ярмом і протиставляють рабству Закону свободу, яку дає Євангелія.

Але не таким було ставлення пророків і апостолів до святого Божого Закону. Давид сказав: «І буду ходити в широкості, бо наказів Твоїх я шукаю» (Псалом 119:45). Апостол Яків, котрий писав після смерті Христа, назвав Десятислів'я «Законом Царським» «законом досконалим, законом волі» (див. Якова 2:8; 1:25). А апостол Іван, через півстоліття після розп'яття Ісуса, проголосив благословення на тих, «котрі виконують Його заповіді, щоб мати право на дерево життя, і ввійти брамами в місто» (Об'явлення 22:14, англ. переклад Біблії)». – Велика боротьба. – С.466.

«Коли людина підкоряється Христові, свідомістю починає управляти Закон – царський Закон, який проголошує свободу кожному в'язневі. Ставши одне з Христом, людина робиться вільною. Підкорення волі Христа означає відновлення досконалих образу і природи людини». – Служіння зцілення. – С.131.

б. Який Закон велить любити нашого ближнього, як самого себе?

До римлян 13:9: «Бо заповіді: «Не чини перелюбу», «Не вбивай», «Не кради», «Не свідкуй неправдиво», «Не пожадай» й які інші, вони містяться [всі] в цьому слові: «Люби свого ближнього, як самого себе!» порівняйте з Вихід 20:1-17: «І Бог промовляв всі слова оці, кажучи: ²«Я – Господь, Бог твій, що вивів тебе з єгипетського краю з дому рабства. ³«Хай не буде тобі інших богів передо Мною!» ⁴«Не роби собі різьби і всякої подоби [з того], що на небі вгорі, і що на землі долі, і що в воді під землею. ⁵Не вклоняйся їм і не служи їм, бо Я – Господь, Бог твій, Бог заздрісний, що карає за провину батьків на синах, на третіх і на четвертих поколіннях тих, хто ненавидить Мене, ⁶і що чинить милість тисячам [поколінь] тих, хто любить Мене, і хто тримається Моїх заповідей». ⁷«Не призывай Імення Господа, Бога твого, надаремно, бо не помилує Господь того, хто призиватиме Його Імення надаремно». ⁸«Пам'ятай день суботній, щоб святити його! ⁹Шість день працею і роби всю працю свою, ¹⁰а день сьомий – субота для Господа, Бога твого: не роби жодної праці ти й син твій, та дочка твоя, раб твій та невольниця твоя, і худоба твоя, і приходько твій, що в брамах твоїх. ¹¹Бо шість день творив Господь небо та землю, море та все, що в них, а дня сьомого спочив тому поблагословив Господь день суботній і освятив його». ¹²«Шануй свого батька та матір свою, щоб довгі були твої дні на землі, яку Господь, Бог твій, дає тобі!» ¹³«Не вбивай!» ¹⁴«Не чини перелюбу!» ¹⁵«Не кради!» ¹⁶«Не свідкуй неправдиво на свого ближнього!» ¹⁷«Не жадай дому ближнього свого, не жадай жони ближнього свого, ані раба його, ані невольниці його, ані вола його, ані осла його, ані всього, що ближнього твого!».

«Перші чотири із Десятьох Заповідей підсумовані однією великою заповіддю: «Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією своєю думкою». Наступні шість охоплені другою: «Люби свого ближнього, як самого себе» (Від Матвія 22:37, 39). Ці дві заповіді є втіленням принципу любові. Неможливо дотримуватися першої, порушуючи другу, і навпаки, неможливо виконувати другу і нехтувати першою. Коли Бог справді займає належне місце в нашому серці, тоді відповідне місце буде надане і нашому ближньому. Ми будемо любити його, як самого себе, лише тоді, коли понад усе любимо Бога...

Цього Христос навчав Своїх слухачів, Божий Закон – це не збірка окремих заповідей, з яких одні мають велике значення, інші ж – менше, і тому ними можна безкарно нехтувати. Наш Господь представив перших чотири і наступних шість заповідей як єдине Божественне ціле і наголосив, що любов до Бога буде виявлена при дотриманні всіх Його заповідей». – *Бажання віків.* – С.607.

3. Чому ми вважаємо, що після жертви на хресті Закон Божий залишається дійсним?

Середа

15 лютого

4. СУДИМІ ЗА ЗАКОНОМ

а. Поясніть далекосяжні масштаби суду над людством.

Екклезіяста 11:9: «Тішся, юначе, своїм молодечтвом, а серце твоє нехай буде веселе за днів молодощів твоїх! І ходи ти дорогами серця свого й видінням очей своїх, але знай, що за все це впровадить тебе Бог до суду!»; До римлян 14:10: «А ти нащо осуджуєш брата свого? Чи чого ти погорджуєш братом своїм? Бо всі станемо перед судним престолом Божим»; 2 до коринтян 5:10: «Бо мусимо всі ми з'явитися перед судовим престолом Христовим, щоб кожен прийняв згідно з тим, що в тілі робив він, – чи добре, чи лихе»; До євреїв 9:27: «І як людям призначено вмерти один раз, потім же суд».

«Усі будуть суджені згідно з даним їм світлом. Господь посилає Своїх представників з вісткою спасіння, і хто чує її, ті відповідатимуть перед Богом за своє ставлення до слів Його слуг. Щирі шукачі істини будуть старанно досліджувати проповідуване їм учення у світлі Божого Слова». – *Дії апостолів.* – С.232.

б. Яке мірило буде використане на суді?

Якова 2:12: «Отак говорять і так чинять, як такі, що будете суджені законом волі».

в. Який це Закон?

Якова 2:11: «Бо Той, Хто сказав: «Не чини перелюбства», також наказав: «Не вбивай». А хоч ти перелюбства не чиниш, а вб'єш, то ти переступник Закону»; порівняйте з **Вихід 20:** «¹І Бог промовляв всі слова оці, кажучи: ²«Я – Господь, Бог твій, що вивів тебе з єгипетського краю з дому рабства. ³«Хай не буде тобі інших богів передо Мною!» ⁴«Не роби собі різьби і всякої подоби [з того], що на небі вгорі, і що на землі доли, і що в воді під землею. ⁵Не вклоняйся їм і не служи їм, бо Я – Господь, Бог твій, Бог заздрисний, що карає за провину батьків на синах, на третіх і на четвертих поколіннях тих, хто ненавидить Мене, ⁶і що чинить милість тисячам [поколінь] тих, хто любить Мене, і хто тримається Моїх заповідей». ⁷«Не призивай Імення Господа, Бога твого, надаремно, бо не помилує Господь того, хто призиватиме Його Ймення надаремно». ⁸«Пам'ятай день суботний, щоб святити його! ⁹Шість день працєю і роби всю працю свою, ¹⁰а день сьомий – субота для Господа, Бога твого: не роби жодної праці ти й син твій, та дочка твоя, раб твій та невільниця твоя, і худоба твоя, і приходько твій, що в брамах твоїх. ¹¹Бо шість день творив Господь небо та землю, море та все, що в них, а дня сьомого спочив тому по-благословив Господь день суботний і освятив його». ¹²«Шануй свого батька та матір свою, щоб довгі були твої дні на землі, яку Господь, Бог твій, дає тобі!» ¹³«Не вбивай!» ¹⁴«Не чини перелюбу!» ¹⁵«Не кради!» ¹⁶«Не свідкуй неправдиво на свого ближнього!» ¹⁷«Не жадай дому ближнього свого, не жадай жони ближнього свого, ані раба його, ані невільниці його, ані вола його, ані осла його, ані всього, що ближнього твого!» ¹⁸І весь народ бачив [та чув] громи та полум'я, і голос сурми, і гору димлячу. І побачив народ, – і [всі] тремтіли та й поставали здалека. ¹⁹І сказали вони до Мойсея: Говори з нами ти, і ми послухаємо, а нехай не говорить із нами Бог, щоб ми не помиралі». ²⁰І промовив Мойсей до народу: «Не бійтеся, бо Бог прибув для випробування вас, і щоб страх Його був на ваших обличчях, щоб ви не грішили». ²¹І став народ здалека, а Мойсей підійшов до мороку, де був Бог. ²²І промовив Господь до Мойсея: «Отак скажеш до Ізраїлевих синів: Ви бачили, що Я говорив з вами з небес. ²³Не будете робити при Мені богів із срібла, і богів із золота не будете робити собі. ²⁴Ти зробиш для Мене жертівника з землі, і будеш приносити на ньому свої цілопалення й свої мирні жертви, і дрібну худобу свою, і велику худобу свою. На кожному місці, де Я згадаю Імення Своє, Я до тебе прийду й поблагословлю тебе. ²⁵А коли зробиш Мені жертівника з каменів, то не будеш будувати його з обтесаних, бо ти підносиш би над ним знаряддя своє, і занечистив би його. ²⁶І не будеш входити до Мого жертівника ступенями, щоб не була відкрита при ньому твоя нагота».

«У Свому вченні Христос показував, наскільки далекосяжними є принципи Закону, проголошеного на горі Сінай. Він явив Собою живе втілення виконання цього Закону, принципи якого навіки залишаються найвищим мірилом праведності – мірилом,

за яким усі будуть судимі того великого дня, коли сядуть судді і розгорнуться книги». – *Вибрані вісті*. – Кн.1. – С.211.

«Божий Закон – мірило, згідно з яким будуть оцінюватися характери життя людей на суді. Мудра людина говорить: «Підсумок усього почутого: Бога бійся, й чини Його заповіді, бо належить це кожній людині! Бо Бог приведе кожну справу на суд, і все потаємне, – чи добре воно, чи лихе!» (Екклесіяста 12:13, 14). Апостол Яків застерігає братів: «Отак говоріть і отак чиніть, як такі, що будете суджені законом волі» (Якова 2:12)». – *Велика боротьба*. – С.482.

«Коли сядуть судді і книги будуть відкриті, кожну людину судитимуть згідно з тим, що написано в цих книгах, тоді кам'яні скрижалі, приховані Богом до того дня, знову будуть представлені перед світом як критерій праведності. Тоді всі люди побачать, що необхідною умовою їхнього спасіння є послух досконалому Божому Законові. Ніхто не знайде виправдання гріхові. На підставі праведних принципів цього Закону люди отримають вирок – або до життя, або до смерті». – *Вибрані вісті*. – Кн.1. – С.225.

4. Що є великим мірилом характеру як необхідна умова вічного життя?

Четвер

16 лютого

5. ЗАКОН ЯК УЧИТЕЛЬ

а. Яка мета розуміння Закону чи пізнання істини?

Від Івана 3:18-21: «¹⁸Хто вірує в Нього, не буде засуджений; хто ж не вірує, – той вже засуджений, що не повірив в Ім'я Однородженого Сина Божого. ¹⁹Суд же такий, що світло на світ прибуло, люди ж темряву більш полюбили, як світло, – лихі бо були їхні вчинки! ²⁰Бо кожен, хто робить лихе, ненавидить світло, і не приходить до світла, щоб не зганено вчинків його. ²¹А хто робить за правдою, той до світла йде, щоб діла його виявились, бо зроблені в Бозі вони»; До римлян 7:7: «Що ж скажемо? Чи Закон – то гріх? Зовсім ні! Але я не пізнав гріха, як тільки через Закон, бо я не знав би пожадливорости, коли б Закон не наказував: «Не пожадай».

«Перший крок до примирення з Богом – це усвідомлення гріха. «Бо гріх – то беззаконня» (1 Івана 3:4). «Законом бо гріх пізнається» (До римлян 3:20). Щоб усвідомити свою провину, грішник випробовує свій характер великим мірилом праведності. Це – дзеркало, яке відкриває досконалість праведного характеру та допомагає людині побачити власні вади». – *Велика боротьба*. – С.467.

б. Розкриваючи наш справжній стан, що Закон робить із цим одкровенням?

До галатів 3:24: «Тому то Закон виховником був до Христа, щоб нам виправдатися вірою».

«Мене часто запитують щодо Закону, описаного у *Посланні до галатів*. Який закон є учителем, що приводить нас до Христа? Я відповідаю: обидва, моральний – Десять Заповідей і церемоніальний.

Христос був основою всього юдейського служіння. Смерть Авеля була результатом відмови Каїна прийняти Божий план у школі послуху, щоб бути спасеними Кров'ю Ісуса Христа, для цієї мети жертвоприношення символічно вказували на Христа. Каїн відмовився від пролиття крові, яка символізувала Кров Христа, пролиту за світ. Уся ця церемонія була розроблена Богом, і Христос став Основою цієї системи. Це було початком його роботи як учителя, щоб привести грішних людей до розуміння Христа». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.6. – С.1109.*

П'ятниця

17 лютого

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

- 1. Наскільки важливим є особисте приготування серця для дослідження Біблії?**
- 2. Як можна правильно зрозуміти щось надто таємниче, як Євангелія спасіння?**
- 3. Чому ми вважаємо, що після жертви на хресті Закон Божий залишається дійсним?**
- 4. Що є великим мірилом характеру як необхідна умова вічного життя?**
- 5. Чому потрібно, щоб Закон, наш учитель, привів нас до Христа?**

Прибитий до хреста

«Знищивши рукописання на нас, що наказами було проти нас, – Він із середини взяв його та й прибив його на хресті» (До колосян 2:14).

«Закон Десяти Заповідей живе і житиме вічно. Необхідність служіння жертв і приношень зникла тоді, коли образ зустрівся з прообразом у смерті Христа. У ньому тінь зустрілася з реальністю. Божий Агнець був повноцінною та досконалою Жертвою». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.6. – С.1116.*

Додаткові матеріали для вивчення:

Вибрані вісті. – Кн.1. – С.229-235.

Неділя

19 лютого

1. ІНШИЙ ЗАКОН

а. Як Біблія описує закон, який був проти нас і був прибитий до хреста?

До колосян 2:14: «Знищивши рукописання на нас, що наказами було проти нас, – Він із середини взяв його та й прибив його на хресті»; *До ефесян 2:15:* «Він [Своєю] наукою знищив Закона заповідей, щоб з обох збудувати Собою одного нового чоловіка, мир чинивши». Оскільки принципи Десяти Заповідей існували ще в досконалому Едені, звідки ми знаємо, що цей опис не може стосуватися цього Закону? *Буття 1:31:* «І побачив Бог усе, що вчинив. І ото, – вельми добре [воно]! І був вечір, і був ранок, – день шостий».

б. Які особливі аспекти містяться у цьому церемоніальному законі?

До колосян 2:16, 21: «¹⁶Тож, хай ніхто вас не судить за їжу, чи за питво, чи за чергове свято, чи за новомісяччя, чи за суботи... ²¹Не дотикайся, ані їж, ані рухай». Чи пов'язані ці суботи та інші закони з оригінальним моральним Законом, який був даний під час творіння, чи вони є тінню події, яка мала відбутися в майбутньому, після того як вони були дані? *До колосян 2:17:* «Бо це – тінь майбутнього, а тіло – Христове».

«Благословляючи сьомий день, Бог тим самим встановив в Едені пам'ятник Своїй творчій роботі. Субота була дана Адамові – батькові та представникові усієї людської родини. Дотриманням суботи нащадки Адама повинні були висловлювати свою вдячність та визнання того, що Бог є їхнім Творцем і законним Повелителем; що вони є ділом рук Божих, підданими Його Царства.

Отже, ця постанова була дана усьому людству і мала служити постійним нагадуванням. У ній не містилося нічого нерозумного, і вона не призначалась лише для якогось певного народу». – *Патріархи і пророки.* – С.48.

1. Звідки ми знаємо, що субота сьомого дня не входить у тіні Старого Заповіту?

Понеділок

20 лютого

2. ЦЕРЕМОНІАЛЬНИЙ ЗАКОН

а. Чи називаються усі ці постанови, які були тінню майбутньої події, законом – і якщо так, то яким законом?

До євреїв 10:1: «Бо Закон, мавши [тільки] тінь майбутнього добра, а не самий образ речей, тими самими жертвами, що завжди щороку приносяться, не може ніколи вдосконалити тих, хто приступає».

«Божому народу, котрого Господь називає Своїм особливим народом, була довірена подвійна система законів, моральна і церемоніальна. Один Закон вказує на процес створення та його дотримання є нагадуванням про Живого Бога, Котрий створив світ, вимоги якого є обов'язковими для людей кожного віросповідання і він існуватиме протягом усієї вічності. Інший закон був даний через порушення людиною морального Закону, і дотримання якого вимагало жертв і приношень, що вказували на майбутнє викуплення. Кожен з цих законів є зрозумілим і відрізняється один від одного». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт].* – Т.6. – С.1094.

б. Хоча древніх євреїв навчали, що жертвні тварини символізували (передбачали) жертву Божого Агнця, Котрий мав прийти, що треба було зрозуміти?

До євреїв 10:2-4, 6: «²Інакше вони перестали б приноситись, бо ті, хто служить, очищені раз, уже б не мали жодної свідомости гріхів. ³Але в них спомин про гріхи буває щороку, ⁴бо тож неможливе, щоб кров биків та козлів здіймала гріхи!.. ⁶Цілопалення й жертви покутної Ти не жадав».

Сам Христос був Автором юдейської системи поклоніння, в якій за допомогою образів і символів образно були представлені духовні та Небесні предмети. Чимало людей забули справжнє значення цих жертвоприношень; і велика істина, що тільки через Христа можна отримати прощення гріхів, була втрачена ними. Безліч жертвних приношень, кров биків і козлів не могли видалити гріх». – Там саме. – Т.7. – С.933.

в. Лише що має силу очистити від провини гріха?

1 Івана 1:7: «Коли ж ходимо в світлі, як Сам Він у світлі, то маємо спільність один із одним, і кров Ісуса Христа, Його Сина, очищує нас від усякого гріха».

«Урок був втілений у кожній жертві, зображений у кожній церемонії... Тільки через Кров Христа відбувається прощення гріхів». – Там саме.

«Смерть Ісуса Христа для викуплення людини піднімає завісу і відкидає на сотні років цілий потік світла, який освітлює усі постанови юдейської релігійної системи. Без смерті Христа вся ця система була позбавлена сенсу. Юдеї відкидають Христа, і тому вся їхня релігійна система є для них невизначеною, незрозумілою і нечіткою. Вони надають такого ж значення церемоніальному закону образів, які зустріли свою реальність, як і Закону Десяти Заповідей, який є не тінню, а реальністю, такою ж вічною як і престол Єгови». – Там саме. – Т.6. – С.1097.

2. Які відмінні риси двох законів – морального та церемоніального?

Вівторок

21 лютого

3. ЦЕРЕМОНІАЛЬНА СИСТЕМА

а. Хто в числі перших приніс у жертву тварин?

Буття 3:21, 24: «²¹І зробив Господь Бог Адамові та жінці його одягу шкурю – і зодягнув їх... ²⁴І вигнав [Господь Бог] Адама. А на схід від еденського раю поставив Херувима і меча полум'яного, який обертався навколо, щоб стерегти дорогу до дерева життя»; Буття 4:2-4: «²А далі вона породила брата йому Авеля. І був Абель пастух отари, а Каїн був рільник. ³І сталося по деякім часі, і приніс Каїн Богові жертву від плоду землі. ⁴А Абель, – він також приніс від своїх перворідних з отари та від їхнього лою. І зглянувся Господь на Авеля й на жертву його»; До євреїв 11:4: «Вірою Абель приніс Богові жертву кращу, як Каїн; нею засвідчений був, що він праведний, як Бог свідчив про дари його; нею, і змерши, він ще промовляє».

«Були встановлені Богом жертвоприношення для постійного нагадування людині про потребу в сповіданні власних гріхів та визнанні своєї віри в обітованого Викупителя. Вони призначались для того, щоб закарбувати в свідомості людства, яке згрішило, важливу істину про те, що саме гріх став причиною смерті. Принесення першої жертви було для Адама надзвичайно болісною церемонією. Він мусив власною рукою відібрати життя, яке міг дати тільки Бог. Так уперше Адам став свідком смерті і зрозумів: якби залишився слухняним Богові, то ані людина, ані тварина не були б підвладні смерті. Вбиваючи невинну жертву, він здригався від думки, що за його гріх пролетиться Кров непорочного Агнця Божого. Ця сцена дала йому змогу глибше і повніше усвідомити всю глибину переступу, котрий ніщо не могло спокутувати, окрім смерті улюбленого Божого Сина. Адам дивувався Безмежній Любові, котра мала заплатити такий великий викуп за спасіння грішника. Похмуро, страшно майбутнє освітила зірка надії, проганяючи горе і відчай». – *Патріархи і пророки*. – С.68.

б. Яка система була згодом створена, після того як люди не зрозуміли Плану спасіння біля гори Сінай?

Вихід 25:8: «І нехай збудують Мені святиню, – і перебуватиму серед них».

в. Чому необхідним було пролиття крові?

До євреїв 9:22: «І майже все за Законом кров'ю очищується, а без пролиття крові не має відпущення».

Кого символізувало жертвне ягня?

І до коринтян 5:7: «Отож, очистьте стару розчину, щоб стати вам новим тістом, бо ви прісні, бо наша Пасха, Христос, за нас у жертву принесений»; І Петра 1:19: «Але дорогоцінною кров'ю Христа, як непорочного й чистого Ягняти»; Від Івана 1:29: «Наступного дня Іван бачить Ісуса, що до нього йде, та й каже: «Оце Агнець Божий, що на Себе гріх світу бере!».

«За допомогою образів і тіней церемоніального закону [Павло] привів своїх слухачів до Христа – до Його розп'яття, Його священства і святині Його служіння – великої мети, яка відкидала свою тінь назад в епоху юдейського народу. Він як Месія був Прообразом усіх жертвоприношень. Апостол показав, що згідно з пророцтвами та загальним очікуванням юдеїв, Месія буде нащадком Авраама і Давида. Далі він простежив Його родовід від великого патріарха Авраама до царського псалмомовця. Зі Свя-

того Письма він довів, яким мав бути характер і діла обітованого Месії, а також як Його приймуть на землі і як до Нього ставитимуться за свідченнями святих пророків. Потім він показав, що ці передбачення також здійснилися в житті, служінні та смерті Ісуса, а, отже, Він справді був Викупителем світу». – *Нариси з життя Павла.* – С.103, 104.

3. Через велику кількість смертей жертвних тварин, яке ставлення ми втратили, спостерігаючи смерть тварини сьогодні?

Середа

22 лютого

4. ЧОМУ ЦЕРЕМОНІАЛЬНИЙ ЗАКОН БУВ СКАСОВАНИЙ?

а. Оскільки обряди постійно відбувалися в храмі, на що покладав Ізраїль свою надію спасіння?

Ісаї 1:10-15: «¹⁰Послухайте слова Господнього, содомські князі, почуйте Закон Бога нашого, пароді гоморський, – ¹¹нащо Мені многота ваших жертво? говорить Господь. Наситився Я цілопаленнями баранів і жиром ситих телят, а крові биків та овець і козлів не жадаю! ¹²Як приходите ви, щоб з'явитися перед обличчям Моїм, хто жадає того з руки вашої, щоб топтали подвір'я Мої? ¹³Не приносьте ви більше марнотного дару, [ваше] кадило – огида для Мене воно; новомісяччя та [ті] суботи і скликання зборів, – не можу [знести] Я марноти [цієї]!... ¹⁴Новомісяччя ваші й усі ваші свята – ненавидить душа Моя їх: вони стали Мені тягарем, – Я змучений зносити [їх]... ¹⁵Коли ж руки свої простягаєте, Я мружу від вас Свої очі! Навіть коли ви молитву примножуєте, Я не слухаю [вас], – ваші руки наповнені кров'ю».

«Божий Син є Центром великого Плану викуплення, який охоплює всі віки. Він – «Агнець, заколений від закладин світу» (див. *Об'явлення 13:8*). Він – Викупитель грішних синів і дочок Адама в усі віки випробування людства... Христос – це реальність або Тіло, Котре відкидає свою тінь у минуле на попередні віки. Коли Христос помер, тінь зникла. Після смерті Христа образну систему було скасовано, але Божий Закон, порушення якого стало причиною необхідності Плану викуплення, було звеличено і вшановано. Євангелія – це надзвичайно радісна та добра звістка для Адама, Ноя, Авраама та Мойсея; тому що вона вказувала їм на Прихід Спасителя». // *Ознаки часу, 20 лютого 1893 року.*

«Єрусалим був столицею юдеїв, і його мешканці проявляли фанатичність і вважали себе надто привілейованими. Юдейські

християни, котрі жили неподалік від храму, природно дозволяли своїм думкам повертатися до особливих привілеїв юдеїв як нації. Оскільки вони бачили, що християнство відходить від церемоній і традицій юдаїзму, і розуміли, що особлива святість, якою наділялися юдейські звичаї, незабаром буде втрачена з уваги у світлі нової віри, то багато хто обурювалися на Павла, як на того, хто значною мірою став причиною цієї зміни... Деякі завзято захищали церемоніальний закон». – *Нариси з життя Павла*. – С.71.

б. Чого чекав Бог замість усіх цих жертв?

Ісаї 1:16-18: «¹⁶Умийтесь, очистьте себе! Відкиньте зло ваших учинків із-перед очей Моїх, перестаньте чинити лихе! ¹⁷Навчіться чинити добро, правосуддя жадайте, карайте грабіжника, дайте суд сироті, за вдову заступайтесь! Прийдіть, і будемо правуватися, – говорить Господь: коли ваші гріхи будуть як кармазин, – стануть білі, мов сніг; якщо будуть червоні, немов багрянця, – [то] стануть мов вовна вони!»; Псалом 51:19-21: «¹⁹Жертва Богові – зламаний дух; серцем зламаним та упокореним Ти не погордуєш, Боже! ²⁰Ущаслив Своїм благоволінням Сіон, збудуй мури для Єрусалиму, – ²¹тоді Ти полюбиш Собі жертви правди, цілопалення та приношення, тоді покладуть на Твій віттар тельців!».

в. Що пропонує План викуплення через Кров Ісуса Христа, чого не могла зробити система жертвоприношень?

Дії 4:12: «І нема ні в кім іншим спасіння. Бо під небом нема іншого Ймення, даного людям, що ним би спастися ми мали»; До євреїв 7:28, 19: «²⁸Закон бо людей ставить первосвящениками, що немочі мають, але слово клятви, що воно за Законом, [ставить] Сина, Який досконалий навіки!.. ¹⁹Бо не вдосконалив нічого Закон. Запроваджена ж краща надія, що нею ми наближуємось до Бога».

«Зараз на християнина сяє яскравіше і славетніше світло. Ті, котрі жили перед Приходом Христа, вірою очікували Його Приходу, але те, що вони повинні приймати вірою, для нас є запевненням; тому що ми знаємо, що Христос прийшов, як було передбачено пророками. Для нас так само важливо мати віру в нашого Викупителя, Котрий прийшов на землю, помер і приніс Себе в жертву за нас, як для древніх людей важливо було вірити у Викупителя, представленого в їхніх жертвах і приношеннях». // *Ознаки часу, 20 лютого 1893 року.*

4. Через що юдеям, які жили неподалік від храму, було важко зрозуміти, що церемоніальна система прийшла до свого кінця?

5. ЧИ ПОТРІБЕН У НАШ ЧАС ЦЕРЕМОНІАЛЬНИЙ ЗАКОН?

а. Навіщо в Біблії записаний церемоніальний закон?

2 до Тимофія 3:16: «Усе Писання Богом надхнене, і корисне до навчання, до докору, до направи, до виховання в праведності».

б. Що сьогодні Ісус звершує на Небесах?

До євреїв 8:1-5: «Головна ж річ у тому, про що я говорю: маємо Первосвященника, що засів на небесах, по правиці престолу величності, ²що Він Священнослужитель святині й правдивої скинії, що її збудував був Господь, а не людина. ³Усякий бо первосвященик настановляється, щоб приносити дари та жертви, а тому було треба, щоб і Цей щось мав, що принести. ⁴Бо коли б на землі перебував, то не був би Він священиком, бо тут пробувають священники, що дари приносять за Законом. ⁵Вони служать образіві й тіні небесного, як Мойсееві сказано, коли мав докінчити скинію: «Дивись бо, сказав, зроби все за зразком, що тобі на горі був показаний!»; До євреїв 3:1: «Отож, святі брати, учасники небесного покликання, уважайте на Апостола й Первосвященника нашого ісповідання, Ісуса».

в. Що ми повинні робити, оскільки ця нова система активно діє на Небесах?

До євреїв 4:14-16: «¹⁴Отож, мавши великого Первосвященника, що небо перейшов, Ісуса, Сина Божого, тримаймося ісповідання нашого! ¹⁵Бо ми маємо не такого Первосвященника, що не міг би співчувати слабостям нашим, але випробуваного в усьому, подібно до нас, окрім гріха. ¹⁶Отож, приступаймо з відвагою до престолу благодаті, щоб прийняти милість та для своєчасної допомоги знайти благодать».

«Христос бажав залишити Своїм учням таїнство, яке зробить для них саме те, в чому була їхня потреба – те, що звільнить їх від обрядів і церемоній, які вони й досі вважали важливими, і яких позбавило всякої сили прийняття Євангелії. Продовжувати виконання цих обрядів – значить ображати Єгову». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.5. – С.1139, 1140.

«Вісники хреста повинні озброїтися молитвою, пильнуючи, прямуючи вперед з вірою й мужністю, працюючи завжди в Ім'я Ісуса. Вони повинні звеличувати Христа як Заступника за людину в Небесній святині. Він – Центр усіх старозавітних жертвоприношень; завдяки Його викупній жертві порушники Божого Закону можуть знайти мир і прощення». – *Дії апостолів*. – С.230.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Звідки ми знаємо, що субота сьомого дня не входить у тіні Старого Заповіту?
2. Які відмінні риси двох законів – морального та церемоніального?
3. Через велику кількість смертей жертвних тварин, яке ставлення ми втратили, спостерігаючи смерть тварини сьогодні?
4. Через що юдеям, які жили неподалік від храму, було важко зрозуміти, що церемоніальна система прийшла до свого кінця?
5. Яку користь ми отримуємо сьогодні від вивчення служіння у святині?

Субота, 4 березня 2023 року

ПОЖЕРТВУВАННЯ ПЕРШОЇ СУБОТИ ДЛЯ ДОМУ МОЛИТВИ У МІСТІ ПАТХАНКОТ, ПІВНІЧНОІНДІЙСЬКА УНІЯ

Патханкот – це місто, котре розташоване в штаті Пенджаб, Індія. На заході воно межує з Пакистаном і є туристичним центром для штатів: Пенджаб, Гімачал-Прадеш, Джамму та Кашмір.

Звістка Реформації прийшла сюди у 2015 році, і з роками кількість наших членів зростає. Завдяки розповсюдженню суботніх біблійних уроків багато дорогоцінних душ з нетерпінням шукають істину для теперішнього часу.

Станом на 2011 рік у районі міста Патханкот проживало 159 909 осіб, з яких 88,71% мають рівень грамотності. З одного боку місто оточене горами Шивалік (частина передгір'я Гімалаїв), з іншого – річкою Чаккі. Відомі місця поблизу Патханкота: Шахпур Канді з підвісним будинком відпочинку для туристів та гребля Ранджит Сагар, яка є найвищою гравітаційною греблею в Азії. Промисловість в околицях міста включає виробництва молока, пшениці, рису, текстилю, швейних машин, спортивних товарів, цукру, крохмалю, добрив, велосипедів, наукових приладів, електротоварів, верстатів та соснової олії.

Релігії в місті Патханкот: індуїзм (88,89%), сикхізм (8,01%) і християнство (1,73%), за якими йдуть іслам та інші релігії.

Це місто розташоване в мальовничому підніжжі гір Кангра та Далхаузі, біля яких протікає річка Чаккі, воно часто використовується як місце відпочинку перед тим, як вирушити в гори Джамму та Кашмір, Далхаузі, Чамба, Кангра, Джарамсала, Сакледганж, Джвалаї, Чинтпурні і далі в Гімалаї. Багато сільських студентів із сусідніх штатів приїжджають до Патханкоту, щоб здобути освіту.

Патханкот добре пов'язаний залізничними коліями та автомобільним транспортом з рештою Індії, а також пов'язаний величезною мережею приватних та державних автобусних маршрутів з іншими містами в Пенджабу, Хімачал-Прадешу, Делі, Харьяни, Джамму та Кашміру. Важливі напрямки охоплюють міста: Делі, Маналі Чандігарх, Джамму,

Дхарамсала, Далхаузі та Амрітсар.

Тому, подібно до Капернауму за часів Ісуса, Патханкот знаходиться на перехресті туристичних доріг і, отже, має можливості для євангелізації! У нас немає власних ресурсів, щоб придбати ділянку землі та побудувати церкву, тому ми потребуємо підтримки наших братів та сестер з усього світу, і ласкаво просимо надіслати щедрі пожертвування на спорудження пам'ятника Господу в Патханкот, Індія. *«Бо Бог любить того, хто з радістю дає!» (2 до коринтян 9:7)*, тому з цією надією ми молимося нашому Господу Ісусу, щоб Він щедро благословив кожного.

Ваші брати та сестри з церкви в місті Патханкот, Індія

Коли визнаємо свої гріхи

«Коли ми свої гріхи визнаємо, то Він вірний та праведний, щоб гріхи нам простити, та очистити нас від неправди всіякої» (1 Івана 1:9).

«Зізнайтесь у своїх гріхах перед Богом, тому що тільки Він може простити їх, а у своїх прогріхах – один перед одним». – *Дорога до Христа*. – С.37.

Додаткові матеріали для вивчення:

Дорога до Христа. – С.23-25, 37-41;

Свідectва для Церкви. – Т.5. – С.635-650.

Неділя

26 лютого

1. ОДНАКОВИЙ МЕТОД У НОВОМУ І В СТАРОМУ ЗАПОВІТАХ

а. Оскільки Бог не змінюється (Малахії 3:6; До євреїв 13:8), що ми повинні усвідомлювати про Його бажання стосовно спасіння кожної душі, котру Він створив?

Псалом 78:38: «Та він, Милосердний, гріх прощав і [їх] не губив, і часто відвертав Свій гнів, і не будив усю Свою лютість»; *Єзекіїля 18:32*: «Бо не жадаю Я смерти помираючого, говорить Господь Бог, але покайтеся та й живіть!»; *2 Петра 3:9*: «Не бариться Господь із обітницею, як деякі вважають це барінням, але вам довготерпить, бо не хоче, щоб хто загинув, але щоб усі навернулися до каяття».

«[Бог] не бажає, щоб хтось загинув, Він бажає, щоб усі люди прийшли до покаяння... Меч правосуддя впав на [Христа], щоб вони могли стати вільними. Він помер, щоб вони могли жити. – *Дивовижна Божа благодать*. – С.326.

б. У якому чудовому уривку зі Старого Заповіту під час освячення храму, збудованого Соломоном, проголошується Божа готовність прощати?

2 Хронік 7:12-14: «¹²І явився Господь Соломонові вночі та й сказав йому: «Вислухав Я молитви твої, та вибрав оце місце для Себе на храм жертви. ¹³Якщо Я замкну небеса, і не буде дощу, і якщо накажу сарані поїсти землю, і якщо нашлю моровицю на народ Мій, ¹⁴і впокоряться люди Мої, що над ними кличеться Ім'я Моє, і помоляться, і будуть шукати Ім'я Мого, і повернуть зо злих своїх доріг, то Я вислухаю з небес, і прощу їхній гріх, та й вилікую їхній Край!».

Як це відлунюється у Новому Заповіті?

1 Івана 1:9: «Коли ми свої гріхи визнаємо, то Він вірний та праведний, щоб гріхи нам простити, та очистити нас від неправди всілякої»; 1 Івана 2:1: «Діточки мої, – це пишу я до вас, щоб ви не грішили! А коли хто згрішить, то маємо Заступника перед Отцем, – Ісуса Христа, Праведного».

«Свої особисті гріхи необхідно сповідувати перед Христом, єдиним Посередником між Богом і людиною... Кожен гріх є злочином перед Богом, і його слід сповідувати Богові через Христа. Кожен відкритий злочин слід сповідувати відкрито. Зло, вчинене супроти свого ближнього, необхідно виправляти з тим, хто постраждав від нього. Якщо той, хто прагне отримати одужання, був винен у лихослів'ї; якщо він сіяв розбрат удома, серед своїх ближніх, або в церкві, збуджуючи відчуження та чвари; якщо своєю неправильною поведінкою він вводив у гріх інших – у всьому цьому необхідно сповідатися перед Богом і перед тими, кого образили». – *Служителі Євангелії*. – С.216, 217.

1. Чого кожен особисто можемо навчитися з молитви Соломона під час освячення храму?

Понеділок

27 лютого

2. ПЕРШИЙ КРОК ДО ОТРИМАННЯ ПРОЩЕННЯ

а. Оскільки робота Духа Святого – викривати серце (*Від Івана 16:8*), яким має бути наш перший відгук?

Псалом 86:5: «Бо Ти, Господи, добрий і вибачливий, і багатомилостивий для всіх, хто кличе до Тебе!».

«Грішник починає розумом та серцем розуміти свою провину. Він визнає праведність Господа та відчуває страх від того, що зі своїми пороками та нечистотою знаходиться в присутності Того, Кому відомі всі таємниці людської душі. Він бачить любов Бога, красу святості, радість чистоти. Він жадає очищення і зміни, щоб ввійти у спілкування з Небом». – *Дорога до Христа*. – С.24.

«Таке покаяння відбувається внаслідок дії Божественної благодаті на серце і приводить до визнання та залишення гріхів. Ці плоди, за свідченням апостола, були помітні в житті коринтських християн». – *Дії апостолів*. – С.324

б. Якщо ми уважно вивчимо приклад дня П'ятидесятниці, що відбулося внаслідок пробудження сумління до

усвідомлення гріха?

Дії 2:36, 37: «³⁶Ото ж, нехай увесь Ізраїлів дім твердо знає, що і Господом, і Христом учинив Бог Його, Того Ісуса, що Його розп'яли ви!³⁷ Як почули ж [оце], вони серцем розжалобились, та й сказали Петрові та іншим апостолам: «Що ж ми маємо робити, мужі-браття?»».

«Лише через розкаяння в гріху і залишення його, тільки через щиру молитву та посвячення себе Богові, перші учні Христа змогли приготуватися до злиття Духа Святого в день П'ятидесятниці. Ту саму роботу, тільки ще більшою мірою, маємо звершувати нині й ми». – Свідоцтва для проповідників. – С.507.

в. Як ми можемо описати результат усвідомлення провини, що веде до зміни життя?

Дії 2:38: «А Петро до них [каже]: «Покайтеся, і нехай же охреститься кожен із вас у Ім'я Ісуса Христа на відпущення ваших гріхів, – і дара Духа Святого ви приймете!»».

«Перш ніж отримати справжній мир, [ізраїльтяни] повинні були усвідомити і сповідати свої гріхи перед Богом». – Патріархи і пророки. – С.614.

«Істинне сповідання завжди представляє особливий характер і полягає у визнанні конкретних гріхів. Вони можуть бути такого характеру, що їх можна сповідати лише перед Богом; а іноді – це гріхи загального характеру, які необхідно сповідати перед усім зібранням. Але в будь-якому разі сповідь має бути конкретною, по суті, і щирою у визнанні скоєного гріха». – Свідоцтва для Церкви. – Т.5. – С.639.

2. Які кроки ми повинні зробити серйозно, якщо хочемо брати участь у завершенні Божої роботи з силою Пізнього Дощу?

Вівторок

28 лютого

3. ПРИКЛАД НЕЩИРОГО ПОКАЯННЯ

а. Чи розкаявся Юда в тому, що зрадив Христа первосвященникам (Від Матвія 26:14-16, 47-49)? Чому так, чи чому ні?

Від Матвія 27:3, 4: «³Тоді Юда, що видав Його, як побачив, що Його засудили, розкаявся, і вернув тридцять срібняків первосвященникам і старшим,⁴ та й сказав: «Я згрішив, невинну кров видавши». Вони ж відказали: «А нам що до того? Дивись собі сам»».

«Тепер Юда кинувся до ніг Ісуса, визнаючи Його Божим Сином, і благав Його звільнитися від кайданів. Спаситель не докоряв зрадників. Він знав: Юда не розкається. Його сповідь була вимушеною. Він жахався осудження і майбутнього суду, але не відчував глибокого жалю й печалі через те, що продав невинного Божого Сина, зрікся Святого Ізраїлевого. Та все ж Ісус не висловив жодного осуду. Він співчутливо подивився на Юду і сказав: *«Та на те Я й прийшов на годину оцю» (Від Івана 12:27)*». – *Бажання віків*. – С.722.

«Гріх убиває моральне сприйняття, тому грішник не зауважує недоліків у своєму характері й не розуміє жажливості заподіяного ним зла. Якщо він не покориться переконуючій силі Духа Святого, то не усвідомить до кінця свого гріха. Його визнання не будуть щирими та серйозними. Визнаючи свою провину під тиском викриття, він щоразу намагатиметься виправдати себе, посилаючись на обставини». – *Дорога до Христа*. – С.40.

«Через віру та молитву всі можуть відповідати вимогам Євангелії. Жодну людину не можна насильно змусити згрішити. Перш ніж будь-який гріх опанує розумом або беззаконня переможе над сумлінням, людина повинна мати на меті гріховний вчинок, а потім слідує намір душі зробити це. Якою б сильною не була спокуса, вона ніколи не є виправданням гріха». – *Свідощтва для Церкви*. – Т.5. – С.177.

6. Поясніть, чи веде такий вид покаяння до вічного життя.

Від Матвія 27:5: «І, кинувши в храм срібняки, відійшов, а [потому] пішов, – та й повісився»; 2 до коринтян 7:8-11: «⁸Коли я й засмутив вас листом, то не каюся, хоч і каюся був, бо бачу, що той лист засмутив вас, хоч і часово. ⁹Я радію тепер не тому, що ви засмутились, а що ви засмутились на покаяння, бо ви засмутились для Бога, щоб ні в чому не мати втрати від нас. ¹⁰Бо смуток для Бога чинить каяття на спасіння, а про нього не жалуємо, а смуток світський – чинить смерть. ¹¹Бо ось саме це, що ви засмутились для Бога, яку пильність велику воно вам зробило, яку оборону, яке обурення, який страх, яке бажання, яку горливість, яку помсту! Ви в усім показали, що чисті ви в справі».

«Багато хто перебувають в самообмані і складають плани, до яких Господь не має жодного відношення. Однак єдиний безпечний шлях, якого слід дотримуватися, – це послух Слово Господа. Натомість багато хто має намір звершувати щось грандіозне. Їм легше спланувати на майбутнє якісь великі справи, ніж звільнитися від свого «я», віддати Богові серце, розум і волю й підкоритися тій Силі, Котра може творити і руйнувати. Нехай

молодь через молитву та дослідження Святого Письма серйозно проаналізує свої мотиви, аби перевірити, чи їхня власна воля і схильності не відводять від Божих вимог». // *Наставник молоді, 23 березня 1893 року.*

3. Чому потрібно сповідувати свої гріхи перед Богом? Наскільки ми насправді відповідальні за скоєння гріха?

Середа

1 березня

4. ПРИКЛАД ІСТИННОГО ПОКАЯННЯ (ПСАЛОМ 51)

а. Що відбувається, коли ми не визнаємо своїх гріхів перед Богом, а натомість замовчуємо про них?

Псалом 32:3, 4: «³Коли я мовчав, спорохнявіли кості мої в цілоденному зойку моєму, ⁴бо рука Твоя вдень та вночі надо мною тяжить, і волога моя обернулась на літню посуху! [Села]».

б. Після того як пророк Натан прямо відкрив гріх Давида (2 Самуїлова 12:1-12), як відреагував цар?

2 Самуїлова 12:13: «І сказав Давид до Натана: «Згрішив я перед Господом!» А Натан сказав до Давида: «І Господь зняв твій гріх, – не помреш!».

«Слова пророка глибоко зворушили серце Давида; совість його прокинулася, гріх повстав у всій його потворності. Його душа схилилася в каятті перед Богом». – *Патріархи і пророки. – С.722.*

«Розкаяння Давида було щирим і глибоким. Він не зробив жодної спроби виправдати свій злочин. Не бажання уникнути грізних судів спонукувало його до молитви. Він бачив лише потворність свого гріха проти Бога, бачив порочність своєї душі і ненавидів свій гріх. Він просив у молитві не лише прощення, а й чистоти серця. Давид не залишився у відчаї своєї боротьби. У Божих обітницях для грішників, які розкаялися, він вбачав доказ того, що буде прощений і прийнятий». – *Там саме. – С.725.*

в. Як це також відбулося у серці Симона з Віфанії?

Від Луки 7:40-48: «⁴⁰І озвався Ісус та й говорить до нього: «Маю, Симоне, дещо сказати тобі». А той відказав: «Кажу, Учителю». ⁴¹І промовив Ісус: «Були два боржники в одного вірителя; один був винен п'ятсот динаріїв, а другий – п'ятдесят. ⁴² Як вони ж не могли заплатити, простив він обом. Скажи ж, котрий із них більше полюбить його?» ⁴³Відповів Симон, говорячи: «Ду-

маю, – той, кому більше простив». І сказав Він йому: «Розсудив ти правдиво». ⁴⁴І, обернувшись до жінки, Він промовив до Симона: «Чи ти бачиш цю жінку? Я прибув у твоїй дім, – ти на ноги Мої не подав і води, а вона окропила слізьми Мої ноги й обтерла волоссям своїм. ⁴⁵Поцілунку не дав ти Мені, – а вона, відколи ввійшов Я, Мої ноги цілує невпинно. Голови ти Моєї оливою не намастив, – а вона миром ноги мої намастила... ⁴⁷Ось тому говорю Я тобі: «Численні гріхи її прощені, бо багато вона полюбила. Кому ж мало прощається, такий мало любить». ⁴⁸А до неї промовив: «Прощаються тобі гріхи!». Яким єдиним способом можна досягти миру і примирення? **Псалом 32:5:** «Я відкрив Тобі гріх свій, і не сховав був провини своєї. Я сказав був: «Признаюся в проступках своїх перед Господом!» і провину мого гріха Ти простив. [Села]»; **Єремій 3:13:** «Тільки пізнай же провину свою, бо ти проти Господа, Бога свого повстала, і грішила з чужими під деревом кожним зеленим, і Мого голосу ви не почули, говорить Господь»; **1 Івана 1:9:** «Коли ми свої гріхи визнаємо, то Він вірний та праведний, щоб гріхи нам простити, та очистити нас від неправди всілякої».

«Подібно до того, як Натан учинив з Давидом, так і Христос гірку правду зодягнув у слова притчі. Він дав можливість господареві винести вирок самому собі. Симон сам підштовхнув цю жінку до гріха, а тепер зневажав її. Він дуже скривдив її. Ті два боржники із притчі уособлювали Симона та грішну жінку. Ісус не мав на увазі, що ці дві особи повинні відчувати різну міру відповідальності, адже вони обоє мали невідплатний борг перед Богом. Але Симон вважав себе більш праведним за Марію, а Ісус бажав відкрити йому, наскільки великою була його вина. Христос бажав показати: гріх Симона був настільки більшим за гріх цієї жінки, наскільки борг у п'ятсот динаріїв перевищує борг у п'ятдесят.

Тепер Симон побачив себе в іншому світлі... Він зрозумів, як ставиться до Марії Той, Хто більший за пророка. Він збагнув, що проникливі очі Христа читають її сповнене любові й відданості серце. Симона охопив сором, і він зрозумів, що перебував в присутності Того, Хто перевершував його...

Симона зворушила доброта Ісуса, Котрий не осудив його відкрито перед усіма гостями... Терпеливі зауваження Ісуса переконали його у власній помилці. Симон зрозумів свій великий борг перед Господом. Його гордість упокорилася, і він покався. Гордий фарисей став покірним, самовідданим учнем». – *Бажання віків.* – С.566-568.

4. Наскільки обережними ми повинні бути, вказуючи комусь на їхню провину?

5. ДАР ПРОЩЕННЯ

а. Якщо ми глибоко погрузли в злочинах, як ми можемо дійти до глибокого, щирого жалю про свої гріхи?

Дії 5:30, 31: «³⁰Бог наших отців воскресив [нам] Ісуса, Якому ви смерть були заподіяли, повісивши на дереві. ³¹Його Бог підвищив Своєю правицею – на Начальника й Спаса, щоб дати Ізраїлеві покаяння і прощення гріхів»; *Ісаї 55:6, 7:* «⁶Шукайте Господа, доки можна знайти Його, кличте Його, як Він близько! ⁷Хай безбожний покине дорогу свою, а крутій – свої задуми, і хай до Господа звернеться, – і його Він помилує, і до нашого Бога, бо Він пробачає багато!»; *До євреїв 4:16:* «Отож, приступаймо з відвагою до престолу благодаті, щоб прийняти милість та для своєчасної допомоги знайти благодать».

«Вчинити таке покаяння самотужки неможливо; його можна одержати тільки в Христа, Котрий «*піднявся був на висоту... і дав дари людям*» (Псалом 68:19, переклад з англ.). – *Дорога до Христа.* – С.25.

«Якщо ви усвідомлюєте свою гріховність, не чекайте, поки самі виправитесь! Дуже багато хто вважають себе недостатньо хорошими, щоб прийти до Христа. Невже ви сподіваєтеся стати кращими своїми власними зусиллями? «*Чи мурин відмінить [коли] свою шкіру, а пантера – ті плями свої? [Тоді] зможете й ви чинити добре, навчені чинити лихе!*» (Єремії 13:23). Допомога для нас – лише у Бозі. Ми не повинні чекати, поки у нас з'являться більш переконливі докази, більш свята вдача, поки нам представиться більш сприятлива можливість. Самі ми нічого не зможемо зробити. Ми повинні прийти до Христа такими, якими ми є». – *Там саме.* – С.31.

б. Наскільки ретельно ця Божа робота може звершуватися для нас і в нас?

До євреїв 12:12: «Тому то «опущені руки й коліна знеможені випростуйте»; *До филип'ян 1:6:* «Я певний того, що той, хто в вас розпочав добре діло, виконає [його] аж до дня Христа Ісуса».

«Покаяння, як і прощення, – це Божий дар, який ми отримуємо через Христа. Під впливом Духа Святого ми усвідомлюємо свою гріховність і відчуваємо потребу прощення. Прощення отримують лише ті, котрі упокорили своє серце; але саме Божа благодать приводить серце до покаяння. Бог знає всі наші слабкості та недоліки, і Він допоможе нам». – *Вибрані звістки.* – Кн.1. – С.353.

в. Яким буде результат такого щирого сповідання?

До римлян 8:1: «Тож немає тепер жодного осуду тим, хто ходить у Христі Ісусі не за тілом, а за духом».

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Чого кожен особисто можемо навчитися з молитви Соломона під час освячення храму?
2. Які кроки ми повинні зробити серйозно, якщо хочемо брати участь у завершенні Божої роботи з силою Пізнього Дощу?
3. Чому потрібно сповідувати свої гріхи перед Богом? Наскільки ми насправді відповідальні за скоєння гріха?
4. Наскільки обережними ми повинні бути, вказуючи комусь на їхню провину?
5. Яким чином грішник може покаятися?

«Освятити їх істиною Твоєю»

«А путь праведних – ніби те світло ясне, що світить все більше та більш аж до повного дня!» (*Приповісті 4:18*).

«Коли ми повністю віддаємо себе Богові і віруємо в Нього, Кров Христа очищує нас від усякого гріха. Совість може звільнитися від осуду, через віру в Кров Христа всі можуть стати досконалими в Ісусі Христі. Подяка Богові за те, що це можливо. Ми можемо претендувати на освячення, насолоджуватися милістю Божою, не боятися того, що Христос і Бог думають про нас, але розмірковувати про те, що Бог думає про Христа, нашого Заступника». – *Вибрані вісті*. – Кн.2. – С.32, 33.

Додаткові матеріали для вивчення:
Дії апостолів. – С.557-567.

Неділя

5 березня

1. ВИПРАВДАННЯ

а. Коли ми щиро сповідуємо свої гріхи і підкоряємо своє життя Ісусу, – на початку нашого християнського досвіду, чи на кожному кроці шляху, – що ми отримуємо від Бога?

До римлян 3:24-26: «²⁴Але дарма виправдуються Його благодаттю, через відкуплення, що в Ісусі Христі, ²⁵що Його Бог дав у жертву примирення в крові Його через віру, щоб виявити Свою правду через відпущення давніше вчинених гріхів, ²⁶за довготерпіння Божого, щоб виявити Свою правду за теперішнього часу, щоб бути Йому праведним, і виправдувати того, хто вірує в Ісуса».

«До гріхопадіння Адам міг через послух Божому Закону досягти все більшої зрілості у праведності характеру, розвивати праведний характер. Але він не пішов цим шляхом. Через його гріх ми успадковуємо грішну природу і не можемо самі себе зробити праведними. Через свою гріховність і порочність ми не зможемо у досконалості виконувати святий Закон. У нас немає своєї праведності, яка могла б задовольнити вимоги Божого Закону. Але Христос відкрив нам дорогу до спасіння. Він жив на землі серед таких же випробувань і спокус, з якими зустрічаємося й ми, однак Його життя було безгрішним. Він помер за нас, і сьогодні Він бажає звільнити нас від гріхів і дати Свою праведність. Якщо ви віддаєте себе Йому і приймаєте Його як свого Спасителя, тоді,

незважаючи на усі свої гріхи, вважаєтеся праведними завдяки Його заслугам і набуваєте характер Христа. Бог приймає вас так, начебто ви ніколи не грішили». – *Дорога до Христа*. – С.62.

б. Як довго триватиме цей шлях?

Приповіді 4:18: «А путь праведних – ніби те світло ясне, що світить все більше та більш аж до повного дня!»; *Від Марка 13:13*: «І за Ім'я Моє будуть усі вас ненавидіти. А хто витерпить аж до кінця, той буде спасений!».

1. Як ставиться до нас Бог кожної миті виправдання?

Понеділок

6 березня

2. РОЗВИВАЮЧИ ХРИСТИЯНСЬКІ ЧЕСНОТИ

а. Окрім прощення/виправдання, що ще Бог бажає дати нам?

2 до коринтян 7:1: «Отож, [мої] любі, мавши ці обітниці, очистьмо себе від усякої нечисти тіла та духа, – і творімо святиню у Божім страху!»;

До євреїв 6:1: «Тому полишімо початки науки Христа, та й звернімося до досконалости, і не кладімо знову засади покаяння від мертвих учинків та про віру в Бога»; *До филип'ян 3:12-14*: «¹²Не тому, що я вже досягнув, або вже вдосконалився, але прагну, чи не досягну я того, чим і Христос Ісус досягнув був мене. ¹³Браття, я себе не вважаю, що я досягнув. Та тільки, забуваючи те, що позаду, і спішачи до того, що попереду, ¹⁴я женусь до мети за нагородою високого поклику Божого в Христі Ісусі».

«Перетворення характеру, яке ми бачимо в житті Івана, є завжди наслідком спілкування з Христом. У характері людини можуть бути помітні вади, але коли вона стає справжнім учнем Христа, сила Божественної благодаті перетворює й освячує її. Споглядаючи, як у дзеркалі, славу Господню, вона змінюється від слави на славу, доки не уподібниться до Того, Кого вона любить». – *Дії апостолів*. – С.559.

«Без благодаті Христа грішник перебуває у безнадійному становищі, ніщо не може допомогти йому; але через Божественну благодать на людину сходить надприродна сила, яка звершує роботу над її розумом, серцем і характером. Саме знаходячи благодать Христову, людина починає усвідомлювати ненависну сутність гріха, і гріх виганяється з храму душі». – *Вибрані вісті*. – Кн.1. – С.366.

«Ніщо, окрім Божественної сили, не може відродити людське серце і наповнити душу любов'ю Христа, яка завжди проявляти-

меться до тих, за кого Він помер. Плід Духа: любов, радість, мир, довготерпіння, милосердя, віра, лагідність, стриманість. Коли людина навертається до Бога, у неї з'являються нові моральні схильності, нові мотиви; у неї з'являється любов до того, що любить Бог, бо її життя поєднується з життям Ісуса золотим ланцюгом незаперечних обітниць. Любов, радість, мир й невимовна вдячність сповнюють душу людини; і, коли вона обдарована подібними благословеннями, виголошує: «Чинить великим мене Твоя поміч» (Псалом 18:36)». – Там саме. – С.336.

б. Які кроки щодо вдосконалення християнських чеснот нам необхідно зробити на шляху до Царства Небесного?

2 Петра 1:5-11: «⁵Тому докладіть до цього всю пильність, і покажіть у вашій вірі чесноту, а в чесноті – пізнання, ⁶а в пізнанні – стримання, а в стриманні – терпеливість, а в терпеливості – благочестя, ⁷а в благочесті – братерство, а в братерстві – любов. ⁸Бо коли це в вас є та примножується, то воно зробить [вас] нелінивими, ані безплідними для пізнання Господа нашого Ісуса Христа. ⁹А хто цього не має, той сліпий, короткозорий, він забув про очищення з своїх давніх гріхів. ¹⁰Тому, браття, тим більше дбайте чинити міцним своє покликання та вибрання, бо, роблячи так, ви ніколи не спіткнетесь. ¹¹Бо щедро відкриється вам вхід до вічного Царства Господа нашого й Спасителя Ісуса Христа».

«Христос, Котрий з'єднає землю з небом, є сходами. Їхня основа міцно затверджена на землі в Його людській природі; верхня сходинка досягає Божого престолу у Його Божественній природі. Людська природа Христа охоплює грішне людство, тоді як Його Божественна природа досягає Божого престолу. Наше спасіння в тому, щоб крок за кроком підніматися сходами, споглядаючи Христа, міцно тримаючись за Христа, послідовно зростаючи в Христі, щоб Він став для нас мудрістю й праведністю, освяченням і викупленням». – Свідчення для Церкви. – Т.6. – С.147.

2. Як Бог показує, що Він бажає чогось більшого для нас, аніж просто прощення?

Вівторок

7 березня

2. СИЛА БОЖОГО СЛОВА

а. Як Бог просвітлює наш розум, щоб християнське зростання неухильно продовжувалося?

2 до коринтян 4:4-6: «⁴Для невіруючих, яким бог цього віку засліпив розум,

щоб для них не засяяло світло Євангелії слави Христа, а Він – образ Божий.⁵ Бо ми не себе самих проповідуємо, але Христа Ісуса, Господа, ми ж самі – раби ваші ради Ісуса.⁶ Бо Бог, що звелів був світлу засяяти з темряви, у серцях наших засяяв, щоб просвітити [нам] знання слави Божої – в Особі Христовій»; **Псалом 119:105**: «Для моєї ноги Твоє слово – світильник, то світло для стежки моєї»; **Левит 20:7, 8**: «І ви будете освячуватися, і будьте святі, бо Я – Господь, Бог ваш!»⁸ І ви будете пильнувати постанови Мої, і будете виконувати їх. Я – Господь, що освячує вас!».

«Коли людська воля співпрацює з Божою, вона стає всемогутньою. Усе, що необхідно зробити за Його повелінням, може бути звершене Його силою. Усі Його повеління містять силу для їхнього виконання». – *Наочні уроки Христа*. – С.333.

«Досконалість характеру ґрунтується на тому, Ким для нас є Христос. Якщо ми будемо постійно покладатися на заслуги нашого Спасителя і слідуватимемо за Ним, ми станемо подібні до Нього, чисті й незаплямовані.

Наш Спаситель ні від кого не вимагає неможливого. Він нічого не очікує від Своїх учнів, не давши їм благодаті та сил для цього. Він не закликав би їх бути досконалими, якби не міг дати їм усі досконалості благодаті. Він дарує їх тим, хто сприйме їх як високий привілей. Христос запевняє нас у тому, що Він більше бажає дати Духа Святого тим, хто просить у Нього, аніж батьки бажають дати добрі дари своїм дітям». – *Щоб мені пізнати Його*. – С.130.

б. Як ми називаємо цей процес християнського зростання в істині через силу Слова?

Від Івана 1:14: «І Слово сталося тілом, і перебувало між нами, повне благодаті та правди, і ми бачили славу Його, славу як Однородженого від Отця»; *Від Івана 17:17*: «Освятити Ти їх правдою! Твоє слово – то правда».

«Коли істина стає незмінним принципом життя, тоді душа відроджується «не з тлінного насіння, але з нетлінного, – Словом Божим живим та тривалим» (1 Петра 1:23). Таке нове народження – результат прийняття Христа як Божого Слова. Коли Божественні істини закарбовуються в серці Святим Духом, тоді з'являються нові поняття, а досі дримаючі сили душі пробуджуються для активної співпраці з Богом». – *Дії апостолів*. – С.520.

«Освячення Церкви – це мета Бога у всіх стосунках з Його народом. Він обрав їх від вічності, щоб вони були святими. Він віддав Свого Сина на смерть за них, щоб вони освятилися через послух істині та звільнилися від кайданів самолюбства. Він

вимагає від них зусиль і самовіддачі. Бог лише тоді може бути прославлений віруючими, коли в них відображається Його образ і вони перебувають під керівництвом Його Духа. Тоді, свідкуючи про Спасителя, вони своїм життям являють людям, що Боже-ственна благодать звершила для них». – Там саме. – С.559.

3. У чому секрет перетворення?

Середа

8 березня

4. НЕЩИРІ ДОМАГАННЯ

а. Беручи до уваги святих Божих мужів за біблійних часів, що ми повинні розуміти про домагання остаточної перемоги?

І Івана 1:8, 10: «⁸Коли ж кажемо, що не маєм гріха, то себе обманюємо, і немає в нас правди!.. ¹⁰А як кажемо, що ми не згрішили, то чинимо з Нього неправдомовця, і слова Його нема в нас!»; До римлян 7:18: «Знаю бо, що не живе в мені, цебто в тілі моїм, добре; бо бажання лежить у мені, але щоб виконати добре, того не знаходжу»; До галатів 6:14: «А щодо мене, то нехай [нічим] не хвалюся, хіба тільки хрестом Господа нашого Ісуса Христа, що ним розп'ятий світ для мене, а я для світу».

«Почесті, якими був вшанований Даниїл, викликали заздрість у впливових людей царства. Правителі та князі шукали нагоди поскаржитися на нього цареві. Але їм не вдалося знайти жодного приводу, «бо в ньому був високий дух, і цар задумував поставити його над усім царством» (Даниїла 6:4).

Який урок тут представлений для усіх християн! Проникливі очі заздроців щодня спостерігали за Даниїлом, ненависть загострювала їхній зір, проте вони не могли знайти жодного слова чи вчинку в його житті, які можна було б представити у неправильному світлі. І все ж таки він не претендував на освячення, а робив те, що було набагато краще – він жив життям вірності та посвячення». – *Освячене життя.* – С.42.

«Псевдоосвячення, безсумнівно, відводить від Біблії. Релігія зводиться до вигадки. Критерієм стають почуття та враження. Хоча вони називають себе безгрішними і вихваляються своєю праведністю, претендуючи на освячення навчають того, що людям не забороняється порушувати Божий Закон і що ті, хто підкоряються його принципам, відпали від благодаті. Ці претензії збуджують у них дух опору, гніву та зневаги. Таким чином проявляється їхній справжній характер, «думка бо тілесна – во-

рожнеча на Бога, бо не кориться Законові Божому, та й не може» (До римлян 8:7)». – Віра і діла. – С.53.

б. Чи означає віра в необхідність освячення те, що ми повинні заслужити своє спасіння? Від Івана 14:15: «Якщо Ви Мене любите, – Мої заповіді зберігайте!»; **1 Івана 3:5, 6:** «⁵Тви знаєш, що Він був з'явився, щоб гріхи наші взяти, а гріха в Нім нема. ⁶Кожен, хто в Нім пробуває, не грішить; усякий, хто грішить, не бачив Його, і не пізнав Його».

«Праведність своїм корінням сягає благочестя. Жодна людина не може бути праведною, якщо вона не має віри в Бога і не підтримує з Ним живий зв'язок. Як польова квітка тримає своє коріння в ґрунті; подібно до того, як вона має постійно отримувати повітря, росу, дощ та сонячне світло, так і ми повинні отримувати від Бога те, що підтримує життя душі. Лише тоді, коли ми стаємо учасниками Його єства, ми отримуємо силу для виконання Його заповідей. Жодна людина, чи знатна, чи проста, досвідчена чи недосвідчена, не може перед своїми ближніми постійно жити чистим, дієвим життям, якщо її життя не приховане з Христом у Бозі. Чим активніша її діяльність серед людей, тим тіснішим має бути спілкування серця з Богом». – Свідощтва для Церкви. – Т.7. – С.194.

4. Від чого відводить нас псевдоосвячення?

Четвер

9 березня

5. ЩО СТОСОВНО ОСВЯЧЕННЯ?

а. Чи помітне освячення (розвиток християнського характеру) для людини, в якій воно відбувається?

Від Марка 4:26-29: «²⁶Т сказав Він: «Так [і] Боже Царство, як [той] чоловік, що кидає в землю насіння, ²⁷і чи спить, чи встає він удень та вночі, а насіння пускає паростки та росте, хоч не знає він, як. ²⁸Бо родить земля сама з себе: перше вруна, потім колос, а тоді повне збіжжя на колосі. ²⁹А коли плід доспіє, зараз він «посилає серпа, бо настали жнива». Як щодо того, чи помітно воно іншим?

«Невимушений, неусвідомлений вплив святого життя – це найпереконливіша проповідь на користь християнства. Аргументи, навіть найвагоміші, можуть викликати тільки протидію, але благочестивий приклад володіє силою, котрій неможливо опиратися». – Дії апостолів. – С.511.

б. Що свідчить про те, що цей розвиток є безперервним і що ми ніколи не можемо бути задоволені своїм прогресом і досягненнями?

1 до коринтян 15:31: «Я щодень умираю. Так свідчу, браття, вашою хвалою, що маю її в Христі Ісусі, Господі нашім»; Від Матвія 10:22: «І за Ім'я Моє будуть усі вас ненавидіти. А хто витерпить аж до кінця, той буде спасений»; До филип'ян 3:12-16: «¹²Не тому, що я вже досягнув, або вже вдосконалився, але прагну, чи не досягну я того, чим і Христос Ісус досягнув був мене. ¹³Браття, я себе не вважаю, що я досягнув. Та тільки, забуваючи те, що позаду, і спішачи до того, що попереду, ¹⁴я женусь до мети за нагородою високого поклику Божого в Христі Ісусі. ¹⁵Тож усі, хто досконалий, думаймо це; коли ж думаєте ви щось інше, то Бог вам відкриє й це. ¹⁶Та до чого дійшли ми, поступаймо в тім самим далі».

«Господь бажає, щоб усі Його сини й доньки були щасливими, сповненими миру та слухняними... Через віру можна сформувати необхідні риси характеру, очиститися від усякої скверни, виправити всі вади та розвинути все добре». – *Дії апостолів*. – С.564.

«Освячення – це справа не однієї миті, години чи дня, а всього життя. Це не радісний порив почуттів, а результат щоденної перемоги над гріхом та життя в Ім'я Христа. Докладаючи слабких, нерішучих зусиль, неможливо звільнитися від вад та змінити характер. Тільки тривалі, наполегливі зусилля, сувора дисципліна й рішуча боротьба приведуть нас до перемоги. Ми не знаємо, наскільки сувора боротьба чекає на нас завтра. Доки панує сатана, нам доведеться підкоряти своє «я» та перемагати спокуси гріха. Доки триває життя, не повинно бути зупинки, стадії, коли ми могли б сказати: «Я вже досягнув» (До филип'ян 3:12). Освячення – це результат послуху упродовж усього життя». – *Там саме*. – С.560, 561.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Як ставиться до нас Бог кожної миті виправдання?
2. Як Бог показує, що Він бажає чогось більшого для нас, ніж просто прощення?
3. У чому секрет перетворення?
4. Від чого відводить нас псевдоосвячення?
5. Звідки ми знаємо, що освячення передбачає безперервний розвиток протягом усього життя?

Старий Заповіт

«Бо їм докоряючи, каже: «Ото дні надходять, говорить Господь, коли з домом Ізраїля й з Юдиним домом Я складу Заповіта Нового» (До євреїв 8:8).

«Бог бачив усе, що відбувається у таборі. Він бачив, що народ, навіть коли Божа слава все ще перебувала на Сінаї, піддався спокусам сатани і планував проти Закону, якому вони обіцяли коритися». // Наставник молоді, 21 листопада 1901 року.

Додаткові матеріали для вивчення:
Патріархи і пророки. – С.370-373.

Неділя

12 березня

1. РАБСТВО ЗАПЛУТАЛО РОЗУМ

а. У якому становищі перебував Ізраїль протягом багатьох років? Як ця ситуація вплинула на їхнє знання про Бога та Його закони?

Вихід 20:1, 2: «І Бог промовляв всі слова оці, кажучи: ²«Я Господь, Бог твій, що вивів тебе з єгипетського краю з дому рабства»; Повторення Закону 5:15: «І будеш пам'ятати, що був ти рабом в єгипетському краї, і вивів тебе Господь, Бог твій, звідти сильною рукою та витягненим раменом, тому наказав тобі Господь, Бог твій, святкувати суботний день».

«В час своєї неволі народ значною мірою втратив знання про Бога та принципи, закладені в основу заповіту з Авраамом. Визволяючи ізраїльтян з Єгипту, Бог бажав показати їм і Свою силу, і милість, щоб вони любили Його і довіряли Йому. Він привів їх до Червоного моря, де, переслідувані єгиптянами, вони, здавалося, не мали порятунку: тоді вони повинні були усвідомити свою немічність і потребу в Божественній допомозі. Тоді Бог визволив їх. Серця ізраїльтян сповнилися любов'ю та вірою в Його силу, яка була здатна допомагати їм. Він з'єднав їх з Собою як їхній Визволитель від неволі.

Однак необхідно було донести до свідомості людей глибoku за своїм значенням істину. Живучи серед ідолопоклонників, в атмосфері аморальності, вони не мали правдивого уявлення про Божу святість і надзвичайну гріховність власних сердець; про свою абсолютну неспроможність власними силами дотримуватися Божого Закону; про потребу в Спасителі. Усього цього їм

треба було навчитись». – Патріархи і пророки. – С.371.

б. Куди Бог привів їх, для того щоб вони могли зрозуміти святість і недоторканність Його Закону? Вихід 19:1, 5, 6: «Третього місяця по виході Ізраїлевих синів із єгипетського краю, того дня прибули вони на Синайську пустиню... ⁵А тепер, коли справді послухаєте Мого голосу, і будете дотримувати заповіту Мого, то станете Мені власністю більше всіх народів, бо вся земля – то Моя! ⁶А ви станете Мені царством священників та народом святим. Оце ті речі, що про них будеш казати Ізраїлевим синам».

1. Як ми наслідуюмо приклад євреїв, коли не здатні зрозуміти справжнє значення Божественного морального Закону?

Понеділок

13 березня

2. ГРІХОВНІСТЬ ГРІХА

а. Як ізраїльтяни відреагували на обітниці благословень, навіть після того як вони зрозуміли Закон, проголошений Богом?

Вихід 19:8: «І відповів увесь народ разом, та й сказав: «Усе, що Господь говорить, зробимо!» А Мойсей доніс слова народу до Господа»; Вихід 24:3: «І прибув Мойсей, та й оповів народові всі Господні слова та всі закони. І увесь народ відповів одноголосно, та й сказали: «Усе, про що говорив Господь, зробимо!»».

«Люди не усвідомлювали власної гріховності, не розуміли, що без Христа не зможуть виконувати Божий Закон; без вагання вони уклали Заповіт з Богом. Вважаючи, що можуть самі досягти праведності, вони проголосили: «Усе, що говорив Господь, зробимо й послухаємо!» (Вихід 24:7). Ізраїльтяни були свідками того, як у страхітливій величі проголошувався Закон, тремтіли від жаху біля підніжжя гори; однак минуло лише декілька тижнів після того, як вони розірвали свій заповіт з Богом, поклоняючись литому ідоліві. Розірвавши заповіт, вони вже не могли розраховувати на Божу прихильність; тепер, відчуваючи власну гріховність й потребу в прощенні, усвідомили необхідність у Спасителі, Котрий був відкритий у заповіті з Авраамом та в прообразних жертвоприношеннях. Тепер їхня любов і віра з'єдналися з Богом як своїм Визволителем із рабства гріха. Вони були готові оцінити благословення Нового Заповіту». – Патріархи і пророки. – С.371, 372.

б. Якими були умови цього заповіту?

Повторення Закону 27:26: «Проклятий, хто не дотримає слів цього Закону, щоб виконувати їх! А весь народ скаже: амінь!»; Єзекіїля 20:11: «І дав їм постанови Свої, і познайомив їх з постановами Моїми, які коли чинитиме людина, то житиме ними»; Левит 18:5: «І будете додержувати постанов Моїх та уставів Моїх, що людина їх виконує й ними живе. Я – Господь!».

в. Подібно до нашого природного стану, що вони не змогли зрозуміти?

Єремії 17:9: «[Людське] серце найлукавіше над все та невігойне, – хто пізнає його?»; Ісаї 1:5, 6: «⁵У що будете биті ще, коли неслухняними далі ви будете? Хвора [ваша] вся голова, і все серце боляще... ⁶Від підосви ноги й аж до голови нема цілого місця на ньому: рани й гудзі, та свіжі поразки невичавлені, і не позав'язувані, і оливою не порозм'якшувані»; Ісаї 64:6: «І стали всі ми, як нечистий, а вся праведність наша – немов поплямована місячним одіж, і в'янемо всі ми, мов листя, а наша провина, як вітер, несе нас».

«Ісус промовив до народу: «Ви не здолієте служити Господеві, бо Він – Бог святий... Не простить Він вашу провину та ваших гріхів» (Ісуса Навина 24:19). Перш ніж наступить докорінне перетворення, народ мав усвідомити свою повну неспроможність коритися Богові власними зусиллями. Ізраїльтяни порушили Його Закон, який засуджував їх як грішників, але не передбачав шляху до спасіння. Доки вони поклалися на власну силу і праведність, вони не могли отримати прощення гріхів та задовольнити вимоги досконалого Божого Закону, тому даремно було присягатися, що вони вірно служитимуть Богові. Лише через віру в Христа вони могли отримати прощення гріхів і силу коритися Божому Законові. Якщо вони бажали бути прийнятими Богом, їм треба було надіятись не на власні сили для досягнення спасіння, а повністю покладатися на заслуги обітованого Спасителя». – Там саме. – С.524.

2. Чому вони охоче давали обіцянки, котрі не могли виконати?

Вікторок

14 березня

3. ЗАТВЕРДЖЕННЯ ЗАПОВІТУ

а. Після того як Мойсей читав Закон з усіма його умовами прокляття та благословення, як постійно реагував Ізраїль?

Вихід 24:7: «І взяв він книгу заповіту, та й відчитав вголос народіві. А вони сказали: «Усе, що говорив Господь, зробимо й послухаємо!».

«Уми людей, засліплені й деградуючі через рабство, не були готові повною мірою оцінити далекосяжні принципи Божих Десяти Заповідей. Для того щоб вони могли краще зрозуміти свої обов'язки стосовно Декалогу і дотримуватись їх, були дані додаткові заповіді, що ілюструють та показують застосування принципів Десяти Заповідей. На відміну від Декалога ці заповіді були проголошені особисто Мойсеєві, котрий мав передати їх народові». – *Основи християнського виховання*. – С.506.

«Мойсей написав не Десять Заповідей, а постанови, які Бог бажав, щоб вони виконували, і обітниці за умови їх покори Йому. Він прочитав це народові, і вони пообіцяли коритися всім словам, які сказав Господь. Потім Мойсей записав їхню урочисту обіцянку до книги і приніс жертву Богові за народ. *«І взяв він книгу заповіту, та й відчитав вголос народові. А вони сказали: «Усе, що говорив Господь, зробимо й послухаємо!» І взяв Мойсей тієї крові, і покropив на народ, та й сказав: «Оце кров заповіту, що Господь уклав із вами про всі оці речі!» (Вихід 24:7, 8).* Народ повторив свою урочисту обіцянку перед Господом виконати усе, що Він сказав, і бути слухняними». – *Дух Пророцтва*. – Т.1. – С.240.

6. Що було звершено одразу ж, щоб показати серйозність цього договору?

Вихід 24:6, 8: «⁶І взяв Мойсей половину крові, і вилив до мідниць, а [другу] половину тієї крові вилив на жертівника... ⁸І взяв Мойсей тієї крові, і покropив на народ, та й сказав: «Оце кров заповіту, що Господь уклав із вами про всі оці речі!».

«Таким чином народ ухвалив свою урочисту обіцянку перед Господом виконувати все, що Він сказав і бути слухняними». // *Ознаки часу, 6 травня 1880 року.*

«У цей момент народ прийняв умови заповіту. Вони уклали урочистий заповіт з Богом, який уособлює заповіт, укладений між Богом і кожним віруючим в Ісуса Христа. Умови були чітко представлені перед народом. Їм не було дозволено неправильно зрозуміти їх. Коли їх попросили вирішити, чи згодні вони на всі поставлені умови, вони одногосно погодилися коритися кожному зобов'язанню. Вони вже погодилися виконувати Божі Заповіді. Тепер принципи Закону були докладно представлені, щоб вони могли знати, що входить у обіцянку коритися Закону; і вони ухвалили конкретно представлені деталі Закону». – *Рукописи*. – Т.1. – С.114.

3. Як ми з легкістю даємо подібні обіцянки Богові сьогодні?

4. ПОКОЛІННЯ, КОТРЕ ЗАГІНУЛО

а. Що сталося з переважною більшістю ізраїльського народу через те, що вони не змогли зрозуміти свою неспроможність спасти себе і досконало дотримуватися Закону без Божественної допомоги?

Числа 26:63-65: «⁶³Оце перелічені Мойсея та священника Елеазара, що перелічували Ізраїлевих синів у моавських степах над приєрихонським Йорданом. ⁶⁴А серед тих не було [вже] нікого з перелічених Мойсея та священника Аарона, що перелічували Ізраїлевих синів на Сінайській пустині, ⁶⁵бо Господь був сказав їм: «Конче повмираєте ви на пустині». І не позостався з них ніхто, крім Калева, сина Єфуннеєвого, та Ісуса, сина Навиногого».

«Усе, що ми самі можемо зробити, опоганене гріхом». – *Наочні уроки Христа. – С.311.*

«Никодим чув проповіді Івана Хрестителя про покаєння і хрещення, знав, що Іван вказував на Того, Хто хреститиме їх Духом Святим. Зрештою, він і сам усвідомлював, що євреям бракує духовності, що вони значною мірою керувались фанатизмом і світським честолюбством. Никодим сподівався, що з Приходом Месії становище зміниться на краще. Однак навіть прониклива проповідь Івана Хрестителя не привела його до усвідомлення власної гріховності. Він був суворим фарисеєм і пишався своїми добрими вчинками. Його поважали за великодушність і щедрість у підтримці служіння в храмі; він був упевнений у прихильності Бога. Через те його вразила думка про те, що Царство Небесне надто досконале у своїй чистоті, щоб він міг сподіватися побачити його, залишаючись у такому стані, у якому був зараз». – *Бажання віків. – С.171.*

б. У цьому «Старому» Заповіті проблема була в Богові, чи народів?

До євреїв 8:8: «Бо їм докоряючи, каже: «Ото дні надходять, говорить Господь, коли з домом Ізраїля й з Юдиним домом Я складу Заповіта Нового».

«Природжена християнка!» Це оманливе уявлення для багатьох людей служило одягом самоправедності і спонукало їх самовпевнено сподіватися на Христа, хоча на особистому досвіді вони не пізнали Його, Його життя, Його переживання, Його самозречення та самопожертву. Їхня праведність, на яку вони так розраховують, – лише поплямований одяг. Ось що говорить Христос, улюблений Учитель: «Коли хоче хто йти вслід за

Мною, – хай зречеться самого себе, і хай візьме свого хреста, та й іде вслід за Мною» (Від Матвія 16:24). Отже, слідує за Ним, коли про тебе говорять добре і коли тебе лихословлять. Слідує за Ним і зігривай своїм теплом тих, хто найбільше цього потребує, від яких усі відвертаються». – *Свідочтва для Церкви*. – Т.2. – С.177, 178.

«У чому полягає убогість і нагота тих, хто вважає себе багатим і збагатилим? – У відсутності праведності Христа. Вони зодягнені у свою власну праведність і представлені одягненими в поплямований одіж, і все ж, перебуваючи в такому становищі, вони лествять собі тим, що зодягнені в праведність Христа. Чи може бути найгірший обман? Як представлено пророком, вони можуть вигукувати: «Храм Господній храм Господній – це ми» (див. Єремії 7:4), тоді як їхні серця сповнені нечестивою торгівлею та неправедними угодами». – *Цей день з Богом*. – С.228.

4. Що повторювалося протягом подальшої історії Ізраїлю?

Четвер

16 березня

5. ПОТРІБЕН ІНШИЙ ЗАПОВІТ

а. Оскільки Старий Заповіт є настільки безнадійний, яка єдина обітниця могла дати надію тим людям, котрі жили у період Старого Заповіту?

Єремії 31:31-33: «³¹Ось дні настають, – говорить Господь, – і складу Я із домом Ізраїлевим і з Юдиним домом Новий Заповіт. ³²Не такий заповіт, що його з їхніми батьками Я склав був у той день, коли міцно за руку їх узяв, щоб їх вивести з краю єгипетського. Та вони поламали Мого заповіта, і Я їх відкинув, говорить Господь! ³³Бо це ось отой Заповіт, що його по цих днях складу з домом Ізраїля, – каже Господь: Дам Закона Свого в середину їхню, і на їхньому серці його напишу, і Я стану їм Богом, вони ж Мені будуть народом!».

«Лише через віру в Христа стає можливим послух кожному принципу Закону.

Дух рабства породжується прагненням жити відповідно до законницької релігії через зусилля виконати вимоги Закону своїми власними силами. Для нас є надія лише тоді, коли ми вступаємо в заповіт Авраама, який є заповітом благодаті через віру в Ісуса Христа. Євангелія, яка була проповідана Аврааму, завдяки якій він мав надію, була тією ж Євангелією, яка проповідується нам сьогодні, завдяки якій ми маємо ту саму надію. Авраам споглядав Ісуса, Котрий є Начальником і вико-

навцем також і нашої віри сьогодні». – Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.6. – С.1077.

б. Назвіть деяких героїв зі Святого Письма, котрі прийняли ці обітниці Божественної допомоги.

До євреїв 11:4-32: «⁴Вірою Авель приніс Богові жертву кращу, як Каїн; нею засвідчений був, що він праведний, як Бог свідчив про дари його; нею, і вмерши, він ще промовляє. ⁵Вірою Енох був перенесений [на небо], щоб не бачити смерті; і його не знайшли, бо Бог переніс його. Бо раніш, як його перенесено, він був засвідчений, що «Богові він догодив». ⁶Догодити ж без віри не можна. І той, хто до Бога приходять, мусить вірувати, що Він є, а тим, хто шукає Його, Він дає нагороду. ⁷Вірою Ной, як дістав був об'явлення про те, чого ще не бачив, побоявшись, зробив ковчега, щоб дім свій спасти; нею світ засудив він, і став спадкоємцем праведности, що з віри вона. ⁸Вірою Авраам, покликаний на місце, яке мав прийняти в спадщину, послухався та й пішов, не відаючи, куди йде. ⁹Вірою він перебував на Землі Обіцяній, як на чужій, і проживав у наметах з Ісаком та Яковом, співспадкоємцями тієї ж обітниці, ¹⁰бо чекав він міста, що має підвалини, що Бог його будівничий та творець. ¹¹Вірою й Сара сама дістала силу прийняти насіння, і породила понад час [свого] віку, бо вірним вважала Того, Хто обітницю дав. ¹²Тому й від одного, та ще змертвілого, народилось так багато, як зорі небесні й пісок незчислений край моря. ¹³Усі вони помирали за вірою, не одержавши обітниць, але здалека бачили їх, і повітали, і вірували [в них], та визнавали, що «вони на землі чужаниці й приходьки». ¹⁴Бо ті, що говорять таке, виявляють, що шукають батьківщини. ¹⁵І коли б вони пам'ятали ту, що вийшли з неї, то мали б були час повернутись. ¹⁶Та бажають вони тепер кращої, цєбто небесної, тому й Бог не соромиться їх, щоб звати Себе їхнім Богом, бо Він приготував їм місто. ¹⁷Вірою Авраам, випробований, привів був [на жертву] Ісака, і, мавши обітницю, приніс однородженого, ¹⁸що йому було сказано: «В Ісакові буде насіння тобі». ¹⁹Бо він розумів, що Бог має силу й воскресити з мертвих, тому й одержав його на прообраз. ²⁰Вірою в майбутнє поблагословив Ісак Якова та Ісава. ²¹Вірою Яків, умираючи, поблагословив кожного сина Йосипового, і «схилився на верх свого жезла». ²²Вірою Йосип, умираючи, згадав про вихід синів Ізраїлевих та про кості свої заповів. ²³Вірою Мойсей, як родився, переховувався батьками своїми три місяці, бо вони бачили, що гарне дитя, і не злякались наказу царевого. ²⁴Вірою Мойсей, коли виріс, відрікся зватися сином дочки фараонової. ²⁵Він хотів краще страждати з народом Божим, аніж мати дочасну гріховну потіху. ²⁶Він наругу Христову вважав за більше багатство, ніж скарби єгипетські, бо він озирався на [Божу] нагороду. ²⁷Вірою він покинув Єгипет, не злякавшись гніву царевого, бо він був непохитний, як той, хто Невидимого бачить. ²⁸Вірою справив він Пасху й покроплення крові, щоб їх не торкнувся той, хто погубив первороджених. ²⁹Вірою вони перейшли Червоне море, немов суходолом, на що спокусившись єгиптяни, потопились.

³⁰Вірою впали ерихонські мури по семиденнім обходженні їх. ³¹Вірою блудниця Рахав не згинула з невірними, коли з миром прийняла вивідувачів. ³²І що ще скажу? Бо не стане часу мені, щоб оповідати про Гедеона, Варака, Самсона, Ефтая, Давида й Самуїла та про пророків».

«Упродовж століть герої віри свідчили про свою відданість Богові. Вони опинялися в таких обставинах, щоб їхнє світло віри та істини могло сяяти для тих, хто перебуває ще в темряві. Даниїл і три його товариші є яскравим прикладом християнського героїзму... Їхній досвід, пережитий у вавилонському палаці, може навчити нас бачити, як Бог проявляє Себе в житті тих, хто всім серцем відданий Йому». – *Моє життя сьогодні*. – С.68.

П'ятниця

17 березня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Як ми наслідуємо приклад євреїв, коли не здатні зрозуміти справжнє значення Божественного морального Закону?
2. Чому вони охоче давали обіцянки, котрі не могли виконати?
3. Як ми з легкістю даємо подібні обіцянки Богові сьогодні?
4. Що повторювалося протягом подальшої історії Ізраїлю?
5. Які ми маємо приклади, котрі розкривають те, що всенародне відступництво не є виправданням для нашої хиткої віри?

«Прийдіть, і будемо правуватися»

«Прийдіть, і будемо правуватися, – говорить Господь: коли ваші гріхи будуть як кармазин, – стануть білі, мов сніг; якщо будуть червоні, немов багрянниця, – [то] стануть мов вовна вони!» (Ісаї 1:18).

«Основою цього [Нового] Заповіту є Божий Закон, а сам заповіт – лише засобом, за допомогою якого люди знову могли перебувати в гармонії з Божественною волею, бути слухняними Божому Закону». – Патріархи і пророки. – С.371 [додано укладачами].

Додаткові матеріали для вивчення:
Блаженства, промовлені на горі. – С.45-77.

Неділя

19 березня

1. ДВА ЗАПОВІТИ

а. Яка угода необхідна з нашого боку, щоб бути виправданими перед Богом?

Псалом 50:5: «Позбійрайте для Мене побожних Моїх, що над жертвою склали заповіта зо Мною».

б. Яке ставлення ми повинні проявляти, щоб укласти таку угоду?

Ісаї 1:18: «Прийдіть, і будемо правуватися, – говорить Господь: коли ваші гріхи будуть як кармазин, – стануть білі, мов сніг; якщо будуть червоні, немов багрянниця, – [то] стануть мов вовна вони!».

в. Які варіанти заповіту представлені нам?

До євреїв 8:6-13: «⁶А тепер одержав Він краще служіння, поскільки Він посередник і кращого заповіту, який на кращих обітницях був узаконений. ⁷Бо коли б отой перший був бездоганний, не шукалося б місця для другого. ⁸Бо їм докоряючи, каже: «Ото дні надходять, говорить Господь, коли з домом Ізраїля й з Юдиним домом Я складу Заповіта Нового, ⁹не за заповітом, що його Я склав був з отцями їхніми дня, коли взяв їх за руку, щоб вивести їх із землі єгипетської. А що вони не залишилися в Моїм заповіті, то й Я їх покинув, говорить Господь! ¹⁰Оце Заповіт, що його Я складу по тих днях із домом Ізраїлевим, говорить Господь: Покладу Я Закони Свої в їхні думки, і на їхніх серцях напишу їх, і буду їм Богом, вони ж будуть народом Моїм!» ¹¹

кожен не буде навчати свого ближнього, і кожен брата свого, промовляючи: «Пізнай Господа!» Усі бо вони будуть знати Мене від малого та аж до великого з них! ¹²Буду бо Я милостивий до їхніх неправд, і їхніх гріхів не згадаю Я більш!» ¹³Коли ж каже «Новий Заповіт», то [тим] назвав перший старим. А що порохнявіє й старіє, те близьке до зотління».

«Умовами Старого Заповіту, «які коли чинитиме людина, то житиме ними», такі: корися і живи (Єзекіїла 20:11; див. Левит 18:5). І «проклятий, хто не дотримає слів цього Закону, щоб виконувати їх!» (Повторення Закону 27:26). Новий Заповіт укладений на «кращих обітницях», – на обітницях прощення гріхів та Божій благодаті, яка відновить серце і приведе його до гармонії з принципами Божого Закону. «Бо це ось той Заповіт, що його по цих днях складу з домом Ізраїля, – каже Господь: **Дам Закона Свого в середину їхню, і на їхньому серці його напишу... бо їхню провину прощу, і не буду вже задувати їм гріха!»** (Єремії 31: 33, 34)». – Патріархи і пророки. – С.372 [виділено укладачами].

1. Які ви мали досвіди у зв'язку з укладанням заповітів з Богом?

Понеділок

20 березня

2. ЧОМУ ПОТРІБЕН ЗАПОВІТ?

а. Що заважає нам бути у союзі з нашим Творцем?

Ісаї 59:2: «Бо то тільки переступи ваші відділювали вас від вашого Бога, і ваші провини ховали обличчя Його від вас, щоб Він не почув»; *Що ми заслуговуємо? Буття 2:17:* «Але з дерева знання добра й зла – не їж від нього, бо в день їди твоєї від нього ти напевно помреш!»; *До римлян 6:23:* «Бо заплата за гріх – смерть, а дар Божий – вічне життя в Христі Ісусі, Господі нашим!».

«У той момент, коли Адам піддався спокусі сатани і зробив те, що Бог говорив йому не робити, Христос, Божий Син, став між живими та мертвими, кажучи: «Нехай покарання впаде на Мене. Я займу місце людини. Дайте їй ще один шанс. Через гріх усьому світу було винесено смертний вирок. Але на небі пролунав голос, який промовив: «Я знайшов викуп». Той, Хто не знав гріха, став гріхом заради грішної людини. «Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне» (Від Івана 3:16). Христос зняв Свої царські шати та царську корону і залишив Свою владу над усім Небом. Він зодягнув Свою Божественність у людське тіло, щоб узяти на Себе всі слабкості і перенести всі спокуси людства. Він був

Страдником, знайомий хворобами. «А Він був ранений за наші гріхи, за наші провини Він мучений був, – кара на Ньому [була за] наш мир, Його ж ранами нас уздоровлено!» (Ісаї 53:5). Він збіднів заради нас, щоб ми збагатились Його убозством. Заради нас Він відмовився від поклоніння ангелів, щоб витримати образи і ганьбу від натовпу, який підбурювала лють священників та правителів». // *Ознаки часу, 27 липня 1900 року.*

б. Що Бог передбачив із самого початку, для того щоб відвернути цей смертний вирок?

Йова 33:24: «То Він буде йому милосердний та й скаже: «Звільни ти його, щоб до гробу не йшов він, – Я викуп знайшов»; порівняйте також з 1 Івана 4:19: «Ми любимо Його, бо Він перше нас полюбив»; Об'явлення 13:8: «І їй вклоняться всі, хто живе на землі, що їхні імена не написані в книгах життя Агнца, заколеного від закладин світу».

«План нашого викуплення визрів не після гріхопадіння Адама. Він був одкровенням, «об'явленням таємниці, що від вічних часів була замовчана» (До римлян 16:25). У ньому розкриті принципи, котрі споконвіку були основою Божого престолу. Від самого початку Бог і Христос знали про відступництво сатани і гріхопадіння людини через оманливу силу відступника. Бог не визначив наперед існування гріха, але передбачив його виникнення і вжив заходів, щоб зустріти цю критичну ситуацію. Наскільки ж сильною була Його любов до світу, що Він погодився віддати Свого Однородженого Сина, «щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне» (Від Івана 3:16)». – *Бажання віків. – С.22.*

2. Чому Бог був готовий, коли Адам згрішив?

Вівторок

21 березня

3. НАСІННЯ ЖІНКИ

а. Коли той древній змій, диявол, обдури наших прабатьків у Едені, яку обітницю дав Бог, що дає надію людству?

Буття 3:15: «І Я покладу ворожнечу між тобою й між жінкою, між насінням твоїм і насінням її. Воно зітре тобі голову, а ти будеш жалити його в п'яту».

«Наші природні схильності, якщо вони не перетворені Духом Святим, містять у собі насіння моральної смерті. Якщо ми не перебуватимемо у живому зв'язку з Богом, ми не встоїмо проти згубного впливу самолюбства, самовпевненості та спокуси до гріха». – *Свідощтва для Церкви. – Т.8. – С.315, 316.*

б. Хто є цим насінням жінки?

Буття 22:18: «І всі народи землі будуть потомством твоїм благословляти себе через те, що послухався ти Мого голосу»; До галатів 3:8, 16: «⁸І Писання, передбачивши, що вірою Бог виправдає поган, благовістило Авраамові: «Благословляться в тобі всі народи!»... ¹⁶А обітниці дані були Авраамові й насінню його. Не говориться: «і насінням», як про багатьох, але як про одного: «і Насінню твоєму», яке є Христос»; До євреїв 2:14: «А що діти стали спільниками тіла та крові, то й Він став учасником їхнім, щоб смертю знищити того, хто має владу смерти, цєпто диявола».

«Відколи в Едені була виголошена перша євангельська проповідь і було проголошено, що насіння жінки зітре голову змія, Христос був піднесений як Дорога, Правда і Життя. Христос був Дорогою, коли жив Адам, коли Авель приніс перед Богом кров заколеного ягняти – символ Крові Викупителя. Христос був Дорогою спасіння патріархів і пророків. Він – єдина Дорога, якою можемо прийти до Бога». – *Бажання віків*. – С.663.

в. Оскільки Авраам вірив, що простити гріх може лише Христос (До галатів 3:6-8), яким був результат такої віри?

Буття 26:5: «Через те, що Авраам послухав Мого голосу, і виконував те, що виконувати Я звелів: заповіді Мої, постанови й закони Мої».

«Смерть Христа на хресті принесла впевненість у знищенні того, хто має державу смерті, хто був першоджерелом гріха. Коли сатану буде знищено, ніхто не спокушатиме до гріха; ніколи не буде потреби в повторенні викуплення; і не виникне жодної небезпеки, що у Божому Всесвіті знову виникне повстання. Тільки Той, Хто ефективно міг утримуватися від гріха в цьому світі темряви, не допустить гріха до Небес. Значення смерті Христа буде усвідомлене святими та ангелами. Грішні люди не могли мати оселі в Божому раю без Агнця, заколеного від закладин світу. Чи не повинні ми в такому разі піднести хрест Христовий? Ангели віддають честь і славу Христу, бо навіть вони не можуть бути в безпеці, якщо не споглядатимуть страждання Божого Сина. Саме через силу Христа Небесні ангели захищені від відступництва. Без хреста вони були б не більш захищені від гріха, ніж ангели до падіння сатани. Ангельська досконалість зазнала невдачі на Небесах. Людська досконалість зазнала невдачі в Едені серед райського блаженства. Усі ті, котрі бажають жити в безпеці на землі чи на Небесах повинні споглядати Божого Агнця». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.5. – С.1132.

3. Які ілюстрації використовував Бог, щоб люди постійно пам'ятали про Прихід Месії?

4. ЗАТВЕРДЖЕННЯ ЗАПОВІТУ

а. Хоча цей заповіт був укладений з Адамом і оновлений з Авраамом, коли він міг бути затверджений і, як наслідок, названий Новим або Другим Заповітом?

До євреїв 9:16: «Бо де заповіт, там має відбутися смерть заповітника».

«Хоч цей Заповіт був укладений з Адамом і відновлений з Авраамом, він не міг бути утвердженим до смерті Христа. Він існував як Божа обітниця з того часу, як було вперше згадано про викуплення; його приймали вірою, але після того, як Заповіт був затверджений Христом, він став називатися **Новим Заповітом**». – Патріархи і пророки. – С.371 *[виділено укладачами]*.

б. Якщо заповіт не був затверджений до смерті Ісуса, як він застосовувався до дітей Небесного Царя, котрі жили до смерті Ісуса?

До євреїв 6:13-18: «¹³Бо Бог, обітницю давши Авраамові, як не міг ніким вищим поклястися, поклявся Сам Собою, ¹⁴говорячи: Поблагословити – Я конче тебе поблагословлю, та розмножити – розмножу тебе!» ¹⁵І, терплячи довго отак, [Авраам] одержав обітницю. ¹⁶Бо люди клянуться вищим, і клятва на ствердження кінчає всяку їхню суперечку. ¹⁷Тому й Бог, хотівши переважно показати спадкоємцям обітниці незмінність волі Своєї, учинив те при помочі клятви, ¹⁸щоб у двох тих незмінних речах, що в них не можна сказати неправди Богові, мали потіху міцну ми, хто прибіг прийняти надію, що лежить перед нами».

«Заповіт Авраама був затверджений Кров'ю Христа, був названий «другим», або «Новим Заповітом», оскільки Кров, якою він запечатаний, пролилася після крові першого Заповіту. Те, що Новий Заповіт був дійсним за днів Авраама, впливає з того, що він був в той час підтверджений як обітницею, так і Божою клятвою «у двох тих незмінних речах, що в них не можна сказати неправди Богові» (До євреїв 6:18)». – Патріархи і пророки. – С.371.

«Його Слово дає урочисту обіцянку: «бо зрушаться гори й холми захитаються, та милість Моя не відійде від тебе, і заповіт Мого миру не захитається, каже твій милостивець, Господь» (Ісаї 54:10). Його голос чути: «Здалека Господь з'явився мені та й [промовив]: Я вічним коханням тебе покохав, тому милість тобі виявляю!» (Єремії 31:3). «Вічною милістю змилюся над тобою». (Ісаї 54:8). Яка дивовижна ця любов, яку посилає Бог, щоб усунути всі причини для сумніву

і недовіри, страху і слабкості людини і підтримати тремтячу руку, простягнуту до Нього з вірою. Він допомагає нам довіряти Йому безліччю запевнень у безпеці. Він уклав з нами угоду за умови нашої покори, і Він іде назустріч нам у нашому розумінні речей. Ми вважаємо, що урочиста обіцянка, або заповіт, якщо й записані нашими ближніми, то ще потребують гарантії. Ісус передбачив усі ці страхи, і Він підтвердив Свою обітницю клятвою: *«Тому й Бог, хотівши переважно показати спадкоємцям обітниці незмінність волі Своєї, учинив те при помочі клятви»* (До євреїв 6:17). Що ще міг зробити Господь, щоб зміцнити нашу віру в Його обітницю?». – *Щоб мені пізнати Його.* – С.262.1. Які ви мали досвіди у зв'язку з укладанням заповітів з Богом?

4. Звідки ми знаємо, що Авраам перебував під Новим Заповітом?

Четвер

23 березня

5. СКРИЖАЛІ СЕРЦЯ

а. Яку можливість ми отримуємо завдяки жертві Христа на хресті?

До євреїв 9:15: «Тому Він – Посередник Нового Заповіту, щоб через смерть, – що була для відкуплення від переступів, учинених за першого заповіту, – покликані прийняли обітницю вічного спаду».

б. З яким закликком Бог звертається до кожного з нас особисто, коли ми аналізуємо свою відповідальність перед Богом?

2 до коринтян 6:2: «Бо каже: «Приємного часу почув Я тебе, – і поміг Я тобі в день спасіння!» Ось тепер час приємний, ось тепер день спасіння!».

«Той самий Закон, котрий був написаний на кам'яних таблицях, закарбовується Святим Духом на скрижалях серця. Замість намагання досягти власної праведності, ми приймаємо праведність Христа. Його Кров очищує нас від наших гріхів. Його послух приймається замість нашого. Після того серце, відновлене Святим Духом, принositиме «плоди Духа». Благодаттю Христовою ми житимемо в послуші Божому Законові, записаному в наших серцях. Маючи Христового Духа, ми наслідуватимемо Його вчинки. Через пророка Він говорить про Себе: *«Твою волю чинити, мій Боже, я хочу, і Закон Твій – у мене в серці»* (Псалом 40:9). Живучи серед людей, Христос проголосив: *«Отець не оставив Самого Мене, бо Я завжди чиню, що Йому до вподоби»* (Від Івана 8:29).

Апостол Павло ясно показує зв'язок між вірою та Законом у Новому Заповіті. Він писав: «Тож, **виправдавшись вірою**, майте мир із Богом через Господа нашого Ісуса Христа». «Тож чи не нищимо ми Закона вірою? Зовсім ні, – але зміцнюємо Закона». «У чому [Закон] був... **безсилий тілом**» виправдати людину, тому що в своєму гріховному естві вона не могла дотримуватися його, то «Бог послав Сина Свого в подібі гріховного тіла, і за гріх осудив гріх у тілі, щоб виконалось **виправдання Закону** на нас, що ходимо не за тілом, а за духом» (До римлян 5:1; 3:31; 8:3,4). – Патріархи і пророки. – С.372, 373 [виділено укладачами].

П'ятниця

24 березня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Які ви мали досвіди у зв'язку з укладанням заповітів з Богом?
2. Чому Бог був готовий, коли Адам згрішив?
3. Які ілюстрації використовував Бог, щоб люди постійно пам'ятали про Прихід Месії?
4. Звідки ми знаємо, що Авраам перебував під Новим Заповітом?
5. Який заповіт чи угоду ви готові укласти зі своїм Творцем?

Розмірковування для Реформації

«Ісус, подібно до нас, був випробуваний у всіх аспектах життя, щоб знати, як допомогти і підтримати тих, хто проходить через випробування. Його життя – це наш приклад. Своїм добровільним послухом Він показує, що людина може дотримуватися Божого Закону, і що порушення Закону, непослух йому приводить людину до неволі. Спаситель був сповнений співчуття та любові; Він ніколи не відкидав грішника, котрий щиро кається, якою б тяжкою не була його провина, але суворо викривав будь-яке лицемірство. Він знайомий з гріхами людей, знає всі їхні вчинки та читає їхні таємні мотиви, однак не відвертається від них, коли вони чинять беззаконня. Він волає до розуму грішника, благає його навернутися і, прийнявши на Себе слабкості людської природи, певною мірою ставить Себе на один рівень з людиною. *«Прийдіть, і будемо правуватися, – говорить Господь: коли ваші гріхи будуть як кармазин, – стануть білі, мов сніг; якщо будуть червоні, немов багрянниця, – [то] стануть мов вовна вони!» (Ісаї 1:18).*

Людина, яка грішним життям спотворила Божий образ у своїй душі, не може тільки зусиллям своєї волі звершити в собі абсолютну переміну. Вона повинна прийняти умови, передбачені Євангелією, і примиритися з Богом через послух Його Законів і через віру в Ісуса Христа. З того часу її життям мають керувати нові принципи. Через покаяння, віру і добрі вчинки людина зможе вдосконалювати праведний характер і через заслуги Ісуса Христа просити привілеї – бути Божим дітям. Принципи Божественної істини, прийняті і плекані в серці, піднесуть нас до високого рівня моральної досконалості, якої ми без цих принципів і не мріяли досягти.

У цьому полягає робота людини, яку вона повинна виконати. Їй необхідно подивитися на себе в дзеркало Божого Закону, побачити вади свого характеру та відкинути свої гріхи, омивши одяг свого характеру в Крові Агнця. Заздрість, гордість, злість, обман, суперечки та всі інші гріхи і пороки будуть назавжди видалені з серця, яке прийняло любов Христа, яке плекає надію, щоб уподібнитися до Нього, коли ми побачимо Його, як Він є.

Однак вплив євангельської надії не спонукає грішника дивитися на спасіння Христа, як на благодать, яка нічого не варта, і яка дає йому право і далі безкарно порушувати Божий Закон. Коли світло істини освітлює розум грішника, і він повністю розуміє Божі вимоги і усвідомлює тяжкість своїх гріхів, він виправляє

свої шляхи, стає вірним Богові завдяки силі, яку отримує у свого Спасителя, і надалі живе новим, чистим життям». – *Свідectва для Церкви*. – Т.4. – С.294, 295.

Пожертвування першої суботи

7 січня
для розвитку медико-місійного служіння на територіях країн СНД

4 лютого
для Всесвітнього фонду допомоги у разі катастроф

4 березня
для Дому молитви у місті Патханкот, Північноіндійська Унія